

Stjórnartíðindi

1924 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. X, 20, 132, 134, og 152.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

Leiðrjetting:

Á bls. 164 í A-deild Stj.tíð. 1924 stendur í síðustu línu undir I:
»bankaráðs Íslands« fyrir »bankaráðs Íslandsbanka«.

REYKJAVÍK 1924
ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA H.F.

Efnisyfirlit

við

Stjórnartíðindi fyrir Ísland árið 1924.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1.	26. mars	Lög um brunatryggingar í Reykjavík	1—2
2.	27. mars	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að innheimta ýmsa tolla og gjöld með 25% gengisviðauka	3
3.	1. apríl	Lög um bráðabirgðaverðtoll á nokkrum vörutegundum	4—5
4.	11. apríl	Lög um að miða við gullkrónur sektir fyrir landhelgisbrot ..	6
5.	4. maí	Konungsbrjef um þingsuppsögn	7
6.	4. júní	Lög um breyting á 182. gr. hinna almennu hegningarlaga frá 25. júní 1869	8
7.	S. d.	Lög um gjald af hálfu lyfsala vegna kostnaðar við eftirlit með lyfjabúðunum o. fl.	9
8.	S. d.	Lög um heimild fyrir bæjarstjórnir og hreppsnefndir til að takmarka eða banna hundahald í kaupstöðum og kauptúnum	10
9.	S. d.	Lög um löggilding verslunarstaðar í Hindisvík á Vatnsnesi við Húnaflóa	11
10.	S. d.	Lög um breytingu á 3. og 4. gr. í lögum frá 22. nóv. 1907, um kennaraskóla í Reykjavík	12
11.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 38, 3. nóv. 1915, um afhending á landi til kirkjugarðs í Reykjavík	13
12.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 29, 20. júní 1923, um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum	14—15
13.	S. d.	Lög um mælitæki og vogaráhöld	15—17
14.	S. d.	Lög um löggilding verslunarstaðar við Málmevjarsund innæn við Votaberg	18
15.	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga um útflutningsgjald	19
16.	S. d.	Fjáráukalög fyrir árið 1923	20—21
17.	S. d.	Lög um stýrimannaskólann í Reykjavík	21—26
18.	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga nr. 67, 22. nóv. 1913, um hvalveiðamenn	27
19.	S. d.	Lög um nauðasamninga	28—44

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
20.	4. júní	Lög um löggilding verslunarstaðar í Fúluvík í Staðarsveit í Snæfellsnessýslu	45
21.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 58, 30. nóv. 1914, um sauðfjárbaðanir	46
22.	S. d.	Lög um breyting á lögum um samþyktir um sýsluvegasjóði, nr. 10, 20. júní 1923	47
23.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 6, 31. maí 1921. (Seðlaútgáfa Íslandsbanka)	48
24.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 8, frá 20. júní 1923, um ríkisskuldabréf	49
25.	S. d.	Lög um breyting á lögum um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík, nr. 15, 22. okt. 1912	50—51
26.	S. d.	Lög um viðauka við lög nr. 29, 19. júní 1922, um breyting á sveitarstjórnarlögum frá 10. nóv. 1905	52
27.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 59, 10. nóv. 1913, um friðun fugla og eggja	53
28.	S. d.	Lög um afnám laga nr. 7, 6. júní 1923, um breyting á lögum um friðun laxa	54
29.	S. d.	Fjáralög fyrir árið 1922	55—59
30.	S. d.	Lög um kosningar í bæjarmálefnum Reykjavíkur	60—61
31.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 75, 22. nóv. 1907, um bæjarstjórn í Hafnarfirði	62
32.	S. d.	Lög um lögreglusamþyktir í löggiltum verslunarstöðum	63
33.	S. d.	Lög um sameining yfirskjalavarðarembættisins og landsbóka- varðarembættisins	64
34.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 68, 3. nóv. 1915. (Landhelgis- sjóður Íslands)	65
35.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 50, 20. júní 1923, um atkvæðagreiðslu utan kjörstaða við alþingiskosningar	66
36.	S. d.	Lög um bæjargjöld í Reykjavík	67—70
37.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 22, 6. okt. 1919, um hestarjett	71—72
38.	S. d.	Lög um stofnun búnaðarlánadeildar við Landsbanka Íslands	73—74
39.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 74, 27. júní 1921, um tekju- skatt og eignaskatt	75
40.	S. d.	Lög um sölu á kirkjujörðinni Leyningi í Siglufirði	76
41.	S. d.	Vegalög	76—89
42.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 81, frá 28. nóv. 1919, um sjúkra- samlög	90

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
43.	4. júní	Lög um skattgreiðslu h.f. Eimskipafjelags Íslands	91
44.	S. d.	Lög um samþykt á landsreikningnum 1922	92—94
45.	S. d.	Fjárlög fyrir árið 1925	95—133
46.	S. d.	Lög um útsvarsálagningu erlendra váttryggingarfelaga	133—134
47.	S. d.	Lög um aukaútsvör ríkisstofnana	134—135
48.	S. d.	Lög um gengisskráningu og gjaldeyrisverslun	135—136
49.	S. d.	Lög um ljósmæðraskóla í Reykjavík	137—138
50.	S. d.	Lög um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum	139—140
51.	S. d.	Lög um ríkisskuldabréf	141—142
52.	21. júní	Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	143
53.	30. júní	Konungleg auglýsing um, að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	144
54.	4. ágúst	Tilskipun um breyting á og viðauka við tilskipun nr. 84, 30. nóv. 1921, um ákvörðun tekjuskatts og eignarskatts í Reykjavík	145—146
55.	14. okt.	Bráðalirgðalög um breyting á lögum nr. 19, 4. júní 1924, um nauðasamninga	147—148
56.	1. des.	Tilskipun um lyf og læknishjálp í íslenskum skipum	149—154
57.	15. des.	Opið bréf, er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar 7. febrúar 1925	155
58.	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	156
59.	30. des.	Auglýsing um ákvæði, sem sett hafa verið milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Svíaríkis, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki	157—158
60.	S. d.	Auglýsing um samning milli konungsríkisins Íslands og hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands, um endurnýjun á sáttmála, er undirritaður var í London 25. október 1905, um gerðardóm í nokkrum málum	158—160
61.	S. d.	Auglýsing um ákvæði, er stjórn Íslands og sambandsstjórn Austurríkis hafa orðið ásáttar um að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna	160
62.	S. d.	Auglýsing um ákvæði, er stjórn Íslands og Portúgals hafa orðið ásáttar um, að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna	160—161
63.	S. d.	Auglýsing um verslunarsamning milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Spánar	161—163
64.	S. d.	Auglýsing um skipun og skifting starfa ráðherra o. fl.	164—165

Yfirlit

eftir stafrófsröð.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
Alþingi.			
5.	4. maí 15. des.	Konungsbrjef um þingsuppsögn Opið brjef, er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar 7. febrúar 1925	7 155
58.	S. d.	Konungsbrjef um setning Alþingis	156
Alþingiskosningar.			
35.	4. júní	Lög um breytingu á lögum nr. 50, 20. júní 1923, um atkvæða- greiðslu utan kjörstaða við alþingiskosningar	66
Aukaútsvör, sjá sveitamálefni.			
Bankar.			
23.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 6, 31. maí 1921 (Seðlaútgáfa Íslandsbanka)	48
38.	S. d.	Lög um stofnun búnaðarlánadeildar við Landsbanka Íslands	73—74
Brunamál.			
1.	26. mars	Lög um brunatryggingar í Reykjavík	1—2
Búnaðarlánadeild, sjá bankar.			
Bæjarmálefni.			
30.	4. júní	Lög um kosningar í bæjarmálefnum Reykjavíkur	60—61
31.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 75, 22. nóv. 1907, um bæjarstjórn í Hafnarfirði	62
36.	S. d.	Lög um bæjargjöld í Reykjavík	67—70
46.	S. d.	Lög um útsvarsálagningu erlendra váttryggingarfjelaga	133—134

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
		Eggjafriðun, sjá friðun.	
		Eignarskattur, sjá skattar og tollar.	
		Eimskipafjelag Íslands.	
43.	4. júní	Lög um skattgreiðslu h/f. Eimskipafjelags Íslands	91
		Embættaskipun.	
33.	S. d.	Lög um sameining yfirsksjalavarðarembættisins og landsbóka- varðarembættisins	64
		Fjárkláði, sjá landbúnaður.	
		Fjárlög og fjárukalög.	
16.	S. d.	Fjárukalög fyrir árið 1923	20—21
29.	S. d.	Fjárukalög fyrir árið 1922	55—59
45.	S. d.	Fjárlög fyrir árið 1925	95—133
		Friðunarlæg.	
27.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 59, 10. nóv. 1913, um friðun fugla og eggja	53
28.	S. d.	Lög um afnám laga nr. 7, 6. júní 1923, um breyting á lög- um um friðun laxa	54
		Gerðardómur.	
60.	30. des.	Auglýsing um samning konungsríkisins Íslands og hins sam- einða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands, um endurnýjun á sáttmála, er undirritaður var í London 25. október 1905, um gerðardóm í nokkrum málum.	158—160
		Gjaldeyrir og gengi.	
48.	4. júní	Lög um gengisskráning og gjaldeyrisverslun	135—136
		Hafnarfjörður.	
31.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 75, 22. nóv. 1907, um bæjar- stjórn í Hafnarfirði	62

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
		Hegningarlög.	
6.	4. júní	Lög um breyting á 182. gr. hinna almennu hegningarlaga frá 25. júní 1869	8
		Heilbrigðismál.	
8.	S. d.	Lög um heimild fyrir bæjarstjórnir og hreppsnefndir til að takmarka eða banna hundahald í kaupstöðum og kaптúnum	10
56.	1. des.	Tilskipun um lyf og læknishjálp í íslenskum skipum	149—154
		Hindisvík, sjá verslunarstaðir.	
		Hundahald, sjá heilbrigðismál.	
		Hvalaveiðar.	
18.	4. júní	Lög um framlenging á gildi laga nr. 67, 22. nóv. 1913, um hvalveiðamenn	27
		Hæstirjettur.	
37.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 22, 6. okt. 1919, um hæstarjett	71—72
		Íslandsbanki, sjá bankar.	
		Kennaraskóli, sjá skólamál.	
		Kirkjugarður í Reykjavík.	
11.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 38, 3. nóv. 1915, um afhending á landi til kirkjugarðs í Reykjavík	13
		Kirkjujarðasala.	
40.	S. d.	Lög um sölu á kirkjujörðinni Leyningi í Siglufirði	76
		Landbúnaður.	
21.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 58, 30. nóv. 1914, um sauðfjárbaðanir	46
38.	S. d.	Lög um stofnun búnaðarlánadeildar við Landsbanka Íslands	73—74

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
		Landhelgi.	
4.	11. apríl	Lög um að miða við gullkrónur sektir fyrir landhelgisbrot ..	6
34.	4. júní	Lög um breyting á lögum nr. 68, 3. nóv. 1915 (Landhelgis-sjóður Íslands)	65
		Landsbankinn, sjá bankar.	
		Landsbókavarðarembættið, sjá embættaskipun.	
		Landsreikningur.	
44.	S. d.	Lög um samþykkt á landsreikningnum 1922	92—94
		Laxafriðun, sjá friðun.	
		Leyningur, sjá kirkjujarðasala.	
		Ljósmaðraskóli, sjá skólamál.	
		Lyf og lyfjabúðir.	
7.	S. d.	Lög um gjald af hálfu lyfsala vegna kostnaðar við eftirlit með lyfjabúðunum o. fl.	9
56.	1. des.	Tilskipun um lyf og læknishjálp í íslenskum skipum	149—154
		Málmeyjarsund, sjá verslunarstaðir.	
		Mótorskip, sjá vjelgæsla.	
		Mælitæki og vogaráhöld.	
13.	4. júní	Lög um mælitæki og vogaráhöld	15—17
		Nauðasamningar.	
19.	S. d.	Lög um nauðasamninga	28—44
55.	14. okt.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum á lögum nr. 19, 4. júní 1924 um nauðasamninga	147—148

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
Reykjavík.			
1.	26. mars	Lög um brunatryggingar í Reykjavík	1—2
30.	4. júní	Lög um kosningar í bæjarmálefnum Reykjavíkur	60—61
36.	S. d.	Lög um bæjargjöld í Reykjavík	67—70
54.	4. ágúst	Tilskipun um breyting á og viðauka við tilskipun nr. 84, 30. nóv. 1921, um ákvörðun tekjuskatts og eignarskatts í Reykjavík	145—146
Ríkisskuldabréf.			
24.	4. júní	Lög um breyting á lögum nr. 8, frá 20. júní 1923, um ríkisskuldabréf	49
51.	S. d.	Lög um ríkisskuldabréf	141—142
Ríkisstjórn.			
52.	21. júní	Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	143
53.	30. júní	Konungleg auglýsing um, að konungur sje kominn heim og tekinn við ríkisstjórn	144
Ríkisstofnanir.			
47.	4. júní	Lög um aukaútsvör ríkisstofnana	134—135
Sauðfjárbaðanir.			
21.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 58, 30. nóv. 1914, um sauðfjárbaðanir	46
Sektir, sjá landhelgi.			
Siglingar og skip.			
12.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 29, 20. júní 1923, um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum	14—15
50.	S. d.	Lög um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum	139—140
56.	1. des.	Tilskipun um lyf og læknishjálpi í íslenskum skipum	149—154
Sjúkrasamlög.			
42.	4. júní	Lög um breyting á lögum nr. 81, frá 28. nóv. 1919, um sjúkrasamlög	90

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
Skattar og tollar.			
2.	27. mars	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að innheimta ýmsa tolla og gjöld með 25% gengisviðauka	3
7.	4. júní	Lög um gjald af hálfu lyfsala vegna kostnaðar við eftirlit með lyfjabúðunum o. fl.	9
39.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 74, 27. júní 1921, um tekju- skatt og eignarskatt	75
43.	S. d.	Lög um skattgreiðslu h/f. Eimskipafjelags Íslands	91
54.	4. ágúst	Tilskipun um breyting á og viðauka við tilskipun nr. 84, 30. nóv. 1921, um ákvörðun tekjuskatts og eignarskatts í Reykjavík	145—146
Skólamál.			
17.	4. júní	Lög um stýrimannaskólann í Reykjavík	21—26
25.	S. d.	Lög um breyting á lögum um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík, nr. 15, 22. okt. 1912	50—51
49.	S. d.	Lög um ljósmæðraskóla í Reykjavík	137—138
Stjórnarráðið.			
64.	30. des.	Auglýsing um skipun og skifting starfa ráðherra o. fl.	164—165
Sveitamálefni.			
26.	4. júní	Lög um viðauka við lög nr. 29, 19. júní 1922, um breyting á sveitastjórnarlögum frá 10. nóv. 1905	52
46.	S. d.	Lög um útsvarsálagningu erlendra váttryggingarfjelaga	133—134
Sýsluvegasjóðir, sjá vegamál.			
Tekjuskattur, sjá skattar og tollar.			
Tryggingar.			
1.	26. mars	Lög um brunatryggingar í Reykjavík	1—2
42.	4. júní	Lög um breyting á lögum nr. 81, frá 28. nóv. 1919, um sjúkrasamlög	90

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
Utanríkismál.			
59.	30. des.	Auglýsing um ákvæði, sem sett hafa verið milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Svíaríkis, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki	157—158
60.	S. d.	Auglýsing um samning milli konungsríkisins Íslands og hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands, um endurnýjun á sáttmála, er undirritaður var í London 25. október 1905, um gerðardóm í nokkrum málum	158—160
61.	S. d.	Auglýsing um ákvæði, er stjórn Íslands og sambandsstjórn Austurríkis hafa orðið ásáttar um að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna	160
62.	S. d.	Auglýsing um ákvæði, er stjórn Íslands og Portúgals hafa orðið ásáttar um, að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna	160—161
63.	S. d.	Auglýsing um verslunarsamning milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Spánar	161—163
Útflutningsgjald.			
15.	4. júní	Lög um framlenging á gildi laga um útflutningsgjald	19
Útsvarsálagning, sjá bæja- eða sveitamálefni.			
Vátryggingarfjelög, sjá bæja- eða sveitamálefni.			
Vegamál.			
22.	S. d.	Lög um breyting á lögum um samþykktir um sýsluvegasjóði, nr. 10, 20. júní 1923	47
41.	S. d.	Vegalög	76—89
Verðtollur, sjá skattar og tollar.			
Verslun, verslunarstaðir.			
9.	S. d.	Lög um löggilding verslunarstaðar í Hindisvík á Vatnsnesi við Húnaflóa	11
13.	S. d.	Lög um mælitæki og vogaráhöld	15—17

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
14.	4. júní	Lög um löggilding verslunarstaðar við Málmevjarsund innan við Votaberg	18
20.	S. d.	Lög um löggilding verslunarstaðar í Fúlúvík í Staðarsveit í Snæfellsnessýslu	45
32.	S. d.	Lög um lögreglusamþyktir í löggiltum verslunarstöðum	63
48.	S. d.	Lög um gengisskráning og gjaldeyrisverslun	135—136
Verslunarsamningar, sjá utanríkismál.			
Vjelgæsla.			
12.	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 29, 20. júní 1923, um atvinnu við vjelgæslu á íslendum mótorskipum	14—15
50.	S. d.	Lög um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum	139—140
Vogaráhöld, sjá mælitæki.			
Vörumerki.			
59.	30. des.	Auglýsing um ákvæði, sem sett hafa verið milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Svíaríkis, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki	157—158
Yfisetukvennaskóli, sjá skólar.			
Yfirkjalavarðarembættið, sjá embættaskipun.			

L Ö G

um

1

26. mars

brunatryggingar í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur skal heimilt að semja við eitt eða fleiri bruna-bótaafjelög um tryggingu gegn eldsvoða á öllum húsum í Reykjavík, enda staðfesti atvinnumálaráðherra slíkan samning.

Tekjur þær, sem verða af starfseminni samkvæmt slíkum samningi, skulu skattfrjálsar til bæjarsjóðs og ríkissjóðs.

2. gr.

Hafi bæjarstjórn gert slíkan samning, skulu öll hús í lögsagnarumdæminu, hvort sem þau eru almennings eign eða einstakra manna, trygð hjá fjelögum þeim, sem samið er við, með fullu verði þeirra eftir virðingu dómkvaddra manna og með þeim kjörum og fyrir þau iðgjöld, sem samningurinn tiltekur. Bæjarstjórnin skal hafa eftirlit með virðingargerðunum, og skal ekkert hús tekið í ábyrgð fyrir hærri upphæð en hún álitur hæfilega.

Hinn 1. apríl 1924 skulu öll hús, sem þá eru trygð hjá hinu almenna brunabótaafjelagi kaupstaðanna, tekin í ábyrgð fyrir sömu upphæð og þau eru trygð fyrir, en hús, sem kunna að vera ótrygð, skal virða fyrir 1. október 1924, og hús, sem ekki hafa verið virt eftir 1. janúar 1917, skal endurvirða fyrir sama tíma. Ný hús skal virða ekki síðar en 4 vikum eftir að þau eru fullgerð eða tekin til afnota.

3. gr.

Öll iðgjöld og virðingargjöld hvíla á húseignum þeim, sem trygðar eru, með forgangsrjetti fyrir öðrum skuldbindingum, sem hvíla á eignunum, og sjeu iðgjöldin ekki greidd á rjettum gjalddaga, má heimta þau eftir þeim reglum, sem gilda um lögtök á sköttum til ríkissjóðs.

1

26. mars

4. gr.

Bæjarstjórninni er skylt að sjá um, að bærinn hafi vel skipað slökkvilið og nauðsynleg slökkvitól, sem haldið sje vel við.

Allir karlmenn í bænum, sem til þess verða álitnir hæfir, skulu vera skyldir til þjónustu í slökkviliðinu, bæði við æfingar og við að slökkva eld, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugjörð, sem bæjarstjórnin semur, en atvinnumálaráðherra staðfestir, og má í þeirri samþykkt ákveða sektir alt að 1000 krónum, fyrir brot á ákvæðum hennar. Sektirnar renna í bæjar-sjóð Reykjavíkur.

5. gr.

Með mál útaf brotum á lögum þessum og reglugjörð samkvæmt 4. gr., skal farið sem almenn lögreglumál.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1924 kl. 12 á hádegi, og falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 32, 13. desember 1895, um eldsvoðaábyrgð fyrir Reykjavík.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 26. mars 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

LÖG

27. mars

um

heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að innheimta ýmsa tolla og gjöld með 25% gengisviðauka.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á meðan gengi á sterlingspundi er skráð í Reykjavík á 25 krónur eða þar yfir, veitist ríkisstjórninni heimild til þess að innheimta alla tolla samkvæmt tollögum nr. 41, 1921, vörutoll, vitagjald og afgreiðslu skipa samkvæmt 54. gr. aukatekjulaganna með gengisviðauka að upphæð 25%, þannig að hver toll- eða gjaldeining hækkar um 25% og reiknast $\frac{1}{2}$ eyrir og stærra brot úr tolleiningu sem heill eyrir, en minna broti er slept. Hækkun þessi nær þó ekki til vörutolls af kornvörum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 27. mars 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

3
1. apríl

LÖG

um

bráðabirgðaverðtoll á nokkrum vörutegundum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver, sem fær vörur frá útlöndum, er skyldur til, áður en vörurnar eru afhentar honum, að sýna hlutaðeigandi lögreglustjóra eða umboðsmanni hans reikning yfir innkaupsverð þeirra, kominna um borð í skip, er flytja á vörurnar hingað til lands. Þetta nær til allra vara, sem hingað eru sendar, að undanteknum íslenskum afurðum, sem endursendar eru, og venjulegum farangri ferðamanna. Alla reikninga um vörur, er um ræðir í 1. gr. 3., 6. og 7. lið laga nr. 38, 27. júní 1921, um vörutoll, svo og reikninga um fólksflutningabifreiðar, tilbúnar hurðir og glugga, skal lögreglustjóri eða umboðsmaður hans stimpla með merkjum þeim og á þann hátt, er umræðir í lögum nr. 75, 27. júní 1921, og skulu allir slíkir reikningar stimplast með 20% af innkaupsverði þeirra vara. — Verði ágreiningur um flokkunina, fellir ráðherra um það fullnaðarúrskurð.

Undanþegnar þessu gjaldi eru vörur þær, er nú skal greina:

Galvaniseraðir balar, brúsar og fötur, bambus, bast, bíla- og hjólhestadekk og slöngur, botnvörpur, botnvörpugarn, burstar og kústar, dynamit, dælur, ný epli, ger, gerdupt, glóðarlampar, hampur, kátsjúk (óunnið), kopar, kolsýra, karbólin, lamir, lásar, gluggajárn, skrár, læknisteki, lyklar, lampaglös, sútað leður og skinn, viðhafnarlaus skófatnaður úr skinni og gúmmí, gúmmíhælar og sólar, lóðarbelgir, lampakveikir, lyfjavörur, meðalalýsi, málning, mottur til umbúða, net, niðursoðin mjólk, ostahleypir, pottar, pönnur, prentletur, prentsverta, prjónavjolar, rafmagnsteki og mælar, ratin, reikningsspjöld, röntgenteki, sáraumbúðir, saumavjolar, seglgarn, síldarkrydd, skipsbrauð, smíðatól, sveskjur, svínafeiti, trjeskór og klossar, talsíma- og rit-símataeki, ullarkambar, vaxdúkur, veggfóður, vjelareimar, vír úr járn og kopar, vogir, önglar og öngultaumar, tvistdúkur, flónel (Bommesie), shirting, lasting, ljereft (dowlas, stout), molskinn, nankin, boldang, blautsápa, garn allskonar til heimilisiðnaðar og nýtt grænmeti.

Ennfremur er stjórninni heimilt að undanskilja þessum tolli þær efni- **3**
vörur, sem innlend iðnaðarfyrtæki sanna fyrir henni, að þau noti til starf- **1. apríl**
rækslu sinnar.

2. gr.

Ákvæði 4. til 15. greinar laga nr. 38, 27. júní 1921, um vörutoll, skulu einnig gilda, eftir því sem við á, um gjald samkv. 1. gr. þessara laga. Ráðherra getur með reglugjörð sett nánari fyrirmæli um innheimtuna, um greiðslu stimpilgjaldsins af þeim vörum, sem eru sendar til landsins í pósti, og annað, er snertir framkvæmd laganna. Í reglugjörðinni má ákveða sektir fyrir brot á henni.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað og gilda til ársloka 1925.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 1. apríl 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

4
11. apríl

LÖG

um

að miða við gullkrónur sektir fyrir landhelgisbrot.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Sektir fyrir brot gegn lögum um bann gegn botnvörpuveiðum, nr. 5,
18. maí 1920, og lögum um rjett til fiskiveiða í landhelgi, nr. 33, 19. júní
1922, skal miða við gullkrónur og ákveða í dómnum eða sektinni jafngildi
þeirra í íslenskum krónum, eftir gengi dag þann, er sektin er ákveðin.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 11. apríl 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

KONUNGSBRJEF

5
4. maí

um

þingsuppsögn.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vjer viljum hjermeð veita yður sem Vorum forsætisráðherra fyrir Ísland umboð til þess í Voru nafni að segja Alþingi slitið þá er þingið hefir lokið störfum sínum einhvern næstu daga.

Ritað á Amalúborg, 4. maí 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

Til

herra Jóns Magnússonar, Vors forsætisráðherra fyrir Ísland,

L Ö G

um

breyting á 182. gr. hinna almennu hegningarlaga frá 25. júní 1869.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

182. gr. hinna almennu hegningarlaga skal hljóða þannig:

Hafi nokkur, karl eða kona, sem veit eða hefir grun um, að hann hafi smitandi kynsjúkdóm, hvern sem er þeirra þriggja sjúkdóma, sem ræðir um í lögum nr. 16 frá 1923, með holdlegu samræði eða öðrum atlotum, er eigi verða talin holdlegt samræði, valdið því, að einhver hafi átt eða eigi á hættu að smitast, þá varðar það fangelsi eða, ef miklar málsbætur eru, sektum, ekki minni en 100 kr. Hafi smitun átt sjer stað, má þyngja hegninguna í betrunarhúsvinnu alt að tveimur árum.

Hafi nokkur, karl eða kona, á annan hátt en að ofan segir, af ásettu ráði eða af miklu gáleysi valdið því, að einhver hafi átt eða eigi á hættu að smitast af kynsjúkdómi, þá varðar það fangelsi eða sektum. Hafi smitun átt sjer stað má, einnig þegar svo stendur á, þyngja hegninguna í betrunarhúsvinnu alt að tveimur árum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon,

L Ö G

um

7
4. júní

gjald af hálfu lyfsala vegna kostnaðar við eftirlit með lyfjabúðunum o. fl.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Lyfsalar skulu greiða árlegt gjald til ríkissjóðs vegna kostnaðar við eftirlit með lyfjabúðunum o. fl.

2. gr.

Hver lyfsali greiðir 250 kr. á ári. Gjaldið skal greitt lyfsölustjóranum 31. desember ár hvert, í fyrsta sinn 31. desember 1924.

Gjaldið má taka lögtaki.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

8
4. júní

L Ö G

um

heimild fyrir bæjarstjórnir og hreppsnefndir til að takmarka eða
banna hundahald í kaupstöðum og kaupsýslum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjöllum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Bæjarstjórnnum og hreppsnefndum er heimilt, með reglugerð, er stjórn-
arráðið staðfestir, að takmarka eða banna hundahald í kaupstöðum og kaup-
túnum. Má í reglugerðinni ákveða sektir fyrir afbrot, og skulu þær renna í
hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarsjóð. Skal farið með mál útaf slíkum brotum
sem almenn lögreglumál.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson,

LÖG

um

9

4. júní

löggilding verslunarstaðar í Hindisvík á Vatnsnesi við Húnaflóa.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í Hindisvík í Þverárhreppi í Vestur-Húnavatnssýslu skal vera löggiltur verslunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar stjórnarráðið hefir ákveðið takmörk verslunarlóðarinnar samkv. lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

10
4 júní

L Ö G

um

breytingu á 3. og 4. gr. í lögum frá 22. nóv. 1907,
um kennaraskóla í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
markur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Námstími í kennaraskólanum skal vera 7 mánuðir á ári, október—apríl.

2. gr.

Í tölu námsgreina skólans bætist ensk tunga.

3. gr.

Með lögum þessum eru feld úr gildi lög nr. 19, frá 9. júlí 1909, um
breyting á lögum um stofnun kennaraskóla.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

L Ö G

um

11

4. júní

breyting á lögum nr. 38, 3. nóv. 1915, um afhendingu á landi
tíl kirkjugarðs í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

Þessi lög eru gildandi frá og með 1. júní 1924.

1. gr.

3. gr. laga nr. 38, frá 3. nóv. 1915, skal hljóða þannig:

Legkaup skal greiða fyrir þá, sem grafnir eru í kirkjugarði Reykja-
víkur, 5 kr. fyrir börn yngri en 2 ára, 10 kr. fyrir aðra. Þetta legkaup
gildir fyrir 25 ár. Vilji menn helga sjer grafreit í 50 ár, skal greiða 20 kr.
fyrir hvern legstað. Nú vill maður helga sjer grafreit um ótakmarkaðan tíma,
múra upp gröf eða kringum leiði, og skal þá greiða 40 kr. fyrir hvern leg-
stað. Nú er múrað grafhýsi reist, og skal þá greiða 100 kr. fyrir það, og þar
að auki 40 kr. legkaup fyrir hvert lík, sem í það er lagt. Legkaupin renna
í ríkissjóð.

2. gr.

Lögreglustjórinn í Reykjavík innheimtir legkaupið, og fylgir því
lögtaksrjettur.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

12
4. júní

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 29, 20. júní 1923, um atvinnu við
vjelgæslu á íslenskum mótorskipum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Aftan við 3. grein laganna bætist: eða stundað vjelgæslu samkvæmt
2. grein að minsta kosti 12 mánuði.

2. gr.

Fyrir orðin „6 mánuðir“ í 4. gr. áðurnefndra laga komi: 12 mánuðir.

3. gr.

5. gr. laganna orðist svo:

Sá hefir rjett til að vera 1. vjelstjóri á mótorskipi með 150 hestafla
vjel og þar yfir, sem hefir skírteini sem 1. vjelstjóri samkvæmt 7. gr. laga
nr. 43, 3. nóv. 1915, um atvinnu við vjelgæslu á gufuskipum, og auk þess
verið að minsta kosti 6 mánuði aðstoðarvjelstjóri á mótorskipi með 50 hest-
afla vjel eða stærri.

4. gr.

2. málsg. 7. gr. orðist svo:

Þeir vjelstjórar og vjelgæslumenn á mótorskipum, sem gegnt hafa því
starfi 12 mánuði eða lengur áður en lög þessi öðlast gildi, halda þó rjett-
indum sínum.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

6. gr.

12

Þá er lög þessi hafa öðlast staðfestingu, skal færa þau inn í megin-
mál laga nr. 29, 20. júní 1923, og gefa þau út svo breytt.

4. júní

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

13

4. júní

um

mælitæki og vogaráhöld.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sú verslun, sem mæla skal varning eða vega, skal til þess nota
mælitæki eða vogaráhöld, sem löggilt eru og löglega stimpluð. Tæki þessi og
áhöld skulu sæta eftirliti af hálfu stjórnarvalda þeirra, er til þess eru nefnd
í lögum þessum; en skylt er engu að síður þeim, er þau tæki nota við af-
hendingu eða móttöku vöru, að sjá um að þau sjeu rjett.

Öll mælitæki og vogaráhöld, sem notuð eru til þess að ákveða upp-
hæð tollgjalda til ríkissjóðs, eða til þess að byggja á þeim vottorð um vigt
eða mæli, eða og til annars, sem ákveðið kann að verða, skulu vera löggilt og
eftirliti háð.

13

4. júní

2. gr.

Löggildingu mælitækja og vogaráhalda hafa á hendi lögreglustjórar í kaupstöðunum Reykjavík, Ísafirði, Akureyri, Seyðisfirði og Vestmannaeyjum, samkvæmt nánari ákvæðum, sem felast í lögum þessum og sett verða í konunglegri tilskipun um mælitæki og vogaráhöld. Löggildingin fer fram á þann hátt, að stimplað er á tækin löggildingarmerki, er sje stórt C með X innan í og kórónu yfir, og auk þess merki, er gefi til kynna, hvaða ár löggildingin hafi farið fram og af hvaða lögreglustjóra hún sje framkvæmd.

3. gr.

Mælitæki og vogaráhöld, sem flutt eru til landsins frá útlöndum til notkunar þeirrar, sem ræðir um í 1. gr., skal löggilda, svo sem fyrir er mælt í 2. gr., áður byrjað sje að nota þau, enda sje gerð þeirra slík, að fullnægi ákvæðum konungstilskipunar þeirrar, er um ræðir í 2. gr.

4. gr.

Heimilt er hverjum þeim, sem mælitæki eða vogaráhöld þarf að nota, að kaupa þau hvar sem best þykir, enda sje gætt fyrir mæla laga þessara um gerð þeirra og löggildingu.

5. gr.

Lögreglustjórum er skylt að sjá um, að kaupmenn og kaupfjelög noti eingöngu löggilt mælitæki og vogaráhöld, og yfirleitt, að haldin sjeu þau ákvæði, sem sett eru um notkun slíkra tækja. Þeir geta fyrirvaralaust látið skoða áhöld og tæki til mælis og vogar hjá öllum, sem þau nota eða nota ber, og rannsakað, hvort fylgt hefir verið rjettilega fyrir mælum laga þessara.

Lögreglustjórar í kaupstöðum og hreppstjórar í kauptúnum og sveitum skulu á þriggja ára fresti skoða öll mælitæki og vogaráhöld, sem ætluð eru til notkunar þeirrar, er ræðir um í 1. gr. Skulu hreppstjórar gefa skýrslu um þessa skoðun til sýslumanna, en sýslumenn og lögreglustjórar til stjórnarráðsins.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið annast um, að lögreglustjórar hafi jafnan rjett tæki til að reyna mælitæki og vogaráhöld, er löggilt skulu vera, og skulu fyrirmyndir slíkra tækja geymdar í vörslum þess.

6. gr.

Nú reynist vogaráhald eða mælitæki skakt eða ónákvæmt við skoðun samkv. 5. gr., eða slíkt kemur í ljós á annan hátt, og er þá óheimilt að nota áhaldið eða tækið fyr en viðgerð hefir farið fram á því og áhaldið eða tækið verið löggilt að nýju af einhverjum þeirra lögreglustjóra, sem löggildingu hafa á hendi. Notendur mega hvorki sjálfir nje með aðstoð annara breyta löggiltum tækjum nje gera við þau, nema þeir afmái jafnframt löggildingarmerkin.

7. gr.

13

4. júní

Vörumatsmönnum og löggiltum vigtarmönnum skal skylt að athuga, bæði hvort tæki þau, sem notuð eru, sjeu rjett löggilt og merkt og hvort tækin í raun og veru sjeu rjett, og ber lögreglustjórum að veita þeim nauðsynlegar leiðbeiningar um það og þann stuðning, sem með þarf.

8. gr.

Lögreglustjórum ber engin sjerstök borgun fyrir hið almenna eftirlit eftir þessum lögum. Fyrir hina almennu skoðun samkv. 5. gr. skal ríkissjóður greiða lögreglustjórum í kaupstöðum útlagðan kostnað þeirra eftir sanngjörnum reikningi, en um greiðslur til hreppstjóra fer eftir 7. gr. laga nr. 64, 14. nóv. 1917.

Fyrir löggildingu ber lögreglustjórum borgun frá eigendum tækjanna, eftir gjaldskrá, er ráðherra setur.

9. gr.

Brot á lögum þessum eða reglugerðum, sem settar kunna að verða samkvæmt lögnum, varða sektum til ríkissjóðs, frá 5—200 kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum.

10. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 78, 14. nóv. 1917, um mælitæki og vogaráhöld.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1925.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

14
4. júní

L Ö G

um

löggilding verslunarstaðar við Málmeijarsund innan við Votaberg.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Við Málmeijarsund innan við Votaberg skal vera löggiltur verslunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar atvinnumálaráðuneytið hefir ákveðið takmörk verslunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

LÖG

um

framlenging á gildi laga um útflutningsgjald.

15
4. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

Lög nr. 70, 27. júní 1921, skulu vera í gildi til ársloka 1927.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

16
4. júní

FJÁRAUKALÖG

fyrir árið 1923.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til viðbótar við gjöldin, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árið 1923, eru veittar 46306,05 kr. til gjalda þeirra, sem tilfærð eru hjer á eftir.

2. gr.

Til viðbótar við 12. gr. fjárlaganna (læknaskipun og heilbrigðismál) eru veittar 1636,85 kr.

1. Til raflagnar í sóttvarnarhúsið á Akureyri	kr.	411,85
2. Til Guðm. Björnsonar landlæknis, upp í kostnað við för til Stokkhólms 1920	—	1225,00

Samtals kr. 1636,85

3. gr.

Til viðbótar við 14. gr. fjárlaganna (kirkju- og kenslumál) eru veittar 30404,49 kr.

1. Kennari Sigurbj. Á. Gíslason, launabót 1922 og 1923	kr.	3000,00
2. Kennari Guðm. Kristjánsson, launabót 1922 og 1923	—	3000,00
3. Höfuðaðgerð gagnfræðaskólahússins á Akureyri	—	130,06
4. Til raflagningar í Hvanneyrarskóla	—	4729,52
5. Til raflagningar í Háskólann	—	1401,75
6. Til að mála Þykkvabæjarkl. og Langholtskirkjur	—	923,25
7. Til raflagningar í Kennaraskólann	—	1201,50
8. Til raflagningar o. fl. í Kirkjustræti 12	—	2128,06
9. Til raflagningar í dómkirkjuna í Reykjavík	—	4539,49
10. Til Guðm. Thoroddsen læknis: Kensla í lagalegri læknisfræði við Háskólann	—	500,00
11. Til Jóns H. Sigurðssonar, hjeraðsl.: Fyrir aukakenslu við læknadeild Háskólans	—	1500,00
12. Til viðgerðar skólahússins á Hólum	—	1797,11
13. Til uppfyllingar á kirkjugarðinum í Reykjavík	—	5553,75

Samtals kr. 30404 49

4. gr.

16

Til viðbótar við 16. gr. fjárlaganna (til verklegra fyrirtækja) eru 4. júní veittar 14264,71 kr.

1. Til búnaðarfjelagsforseta Sig. Sigurðssonar: Ferðakostnaður til Noregs	kr. 2000,00
2. Til sjóvarnargarðs á Siglufirði (til viðgerðar)	— 584,60
3. Skrifstofukostnaður húsameistara ríkisins	— 5780,11
4. Til Ásgeirs Ólafssonar, til dýralækninganáms	— 400,00
5. Til húsabóta á Hallormsstað 1921	— 5500,00

Samtals kr. 14264,71

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

L Ö G

um

17

4. júní

stýrimannaskólan í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I.

Markmið skólans og skipulag.

1. gr.

Markmið stýrimannaskólans er að veita þá kunnáttu, er þarf til að standast stýrimannapróf, hið minna (fiskimannapróf) og hið meira (farmannapróf).

17

4. júní

2. gr.

Skólinn er í tveim deildum, eins árs fiskimannadeild og tveggja ára farmannadeild.

II.

Kenslan.

3. gr.

Í skólanum skal kenna: Siglingafræði, íslensku, dönsku, ensku, sjórjett, heilsufræði, bókhald og viðskiftafræði. Ennfremur má með reglugerð skipa fyrir um kenslu eða fyrirlestra í sjóvinnufræði og í þeim atriðum veðurfræðinnar, er varða sjómenn mestu.

III.

Próf.

4. gr.

Í skólanum skulu auk inntökuprófs vera tvennskonar próf: fiskimannapróf og farmannapróf.

5. gr.

Kröfurnar til fiskimannaprófs eru þessar:

Í siglingafræði:

1. Kunnátta í fræðinni um heilar tölur, almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, veldi og rót, notkun logaríþma, um grundvallaratriði flatarmálsfræðinnar, þekking á mælikvörðum lína og horna og leikni í að búa þá til, þekking á grundvallarsetningum hornafræðinnar og á útreikningi rjetthyrndra þríhyrninga eftir henni.
2. Þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, bauganeti hans, lengd og breidd.
3. Þekking á kompásnum og á notkun hans, á misvísun, halla (inklination), segulskekkju (deviation) og hvernig hún verður fundin. Á skriðmæli, vegmæli, grunn- og djúplóði.
4. Skyn á sjókortum.
5. Þekking á dagbókarhaldi, leiðarreikningi, straumi, drift, að setja stefnu skipsins og að finna stað skipsins á kortinu.
6. Þekking á himinhvolfinu og daglegri hreyfingu þess, á bauganetum himinhvolfsins, á því, að ákveða afstöðu himinhnatta, á sólinni og hreyfingu hennar.
7. Þekking á sextungi (sextanti) og notkun hans.

8. Þekking á mælingu og skiftingu tímans.
9. Þekking á hæðarleiðrjettingum himinhnatta.
10. Að kunna að finna ristíma, hágöngutíma og hvarftíma himinhnatta.
11. Að kunna að finna misvísun eða segulskekkju við hæðarhvirfilhorn sólar eða fastastjörnu.
12. Að kunna að finna breiddina af athugun sólar eða fastastjörnu í hádegisbaug.
13. Að kunna að finna misvísun eða segulskekkju af athugun pólstjörnnunnar.
14. Að kunna að finna hvenær flóð verður og fjara.
15. Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og bjargtækjum.
16. Að kunna að nota alþjóðlega merkjabók.

Í íslensku: Að hafa lesið að minsta kosti 100 bls. í 8 bl. br., í lausu máli og ljóðum, og geta skýrt þær nokkurn veginn. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orð og orðtök, er að sjómensku lúta. Þeir skulu geta farið sæmilega með íslenskt mál í ræðu og riti, sjerstaklega í þeim efnum, er stöðu þeirra heyra.

Í dönsku: Að hafa lesið og geta lagt út að minsta kosti 100 bls. í 8 bl. br., í lausu máli og ljóðum, sjerstaklega um líf og starf sjómanna, og geta talað dönsku nokkuð, einkum um það, er sjómensku snertir.

Í ensku: Að hafa lesið og geta lagt út að minsta kosti 100 bls. í 8 bl. br., einkum um sjómensku, og geta talað ensku nokkuð, einkum um það, er gerist á sjó.

Í sjórjetti: Að þekkja helstu lagaákvæði, er snerta rjett og skyldur skipstjóra.

Í heilsufræði: Að hafa fengið yfirlit yfir hið helsta, sem stendur í lækningabókum sjómanna, og sje einkum lögð áhersla á þessi atriði:

1. Algengustu hjálp í viðlögum við slysfarir og algengustu kvilla.
2. Samræðissjúkdóma og varnir gegn þeim.
3. Næma sjúkdóma og sóttvarnarreglur, sem skipum er skylt að hlýða.
4. Almennar heilbrigðis- og þrifnaðarreglur á skipum, hirðingu þeirra og umgengni alla, matvæli og fæði skipverja.

Í bókhaldi: Að kunna það bókhald, er staðan heimtar.

6. gr.

Til farmannaprófsins er krafist:

Í siglingafræði hins sama og til fiskimannaprófsins, og ennfremur:

1. Fyllri þekking á veldi og rót, á logariðmum, á reikningi með viðlægum og frádrægum stærðum, á almennustu myndum rúmmálsfræðinnar og á útreikningi þeirra.
2. Þekking á himintúnglum.
3. Þekking á hallsegulskekkju og á notkun segulskekkjumælisins (deflektorsins) við rannsókn segulskekkju.

- 17 4. Að kunna að finna breiddina af athugun sólar, fastastjörnu og reikistjörnu
4. júní í og fyrir utan hádegisbaug, og að kunna að finna breiddina af athugun
tunglsins í hágöngu (háþega).
5. Að kunna að fara með sjóúr og finna stöðu þess og daglegan gang.
6. Að kunna að finna lengdina með sjóúrinu og hæð sólar, fastastjörnu eða reikistjörnu.
7. Að kunna að finna stað skipsins með staðarlinum, bygðum á athugun sólar, fastastjörnu eða reikistjörnu.

Í íslensku: Að hafa lesið að minsta kosti 200 bls. í 8 bl. br., í lausu máli og ljóðum, og geta skýrt þær vel. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orð og orðtök, er að sjómensku lúta. Jafnframt skulu þeir hafa lært það af íslenskri málfræði, er þarf til þess að fara vel með íslenskt mál í ræðu og riti, og geta skrifað á vönduðu máli og með góðri stafsetningu ritgerð um efni, er snertir sjóferðir, og samið laglega skjöl þau og skilríki, er staða þeirra heimtar.

Í dönsku: Að hafa lesið og geta lagt út að minsta kosti 200 bls. í 8 bl. br., í lausu máli og ljóðum, sjerstaklega um líf og starf sjómanna, og geta talað dönsku sémilega, einkum um það, er sjómensku snertir.

Í ensku: Að hafa lesið og geta lagt út að minsta kosti 200 bls. í 8 bl. br., sjerstaklega um líf og starf sjómanna, skilja „Nautical Almanack“ og geta talað ensku nokkurn veginn, einkum um það, er sjómensku heyrir, svo sem um skip og skipsbúnað, sjómannastörf, sætjón, sjóveð o. s. frv.

Í sjórjetti og heilsufræði: Nokkru fyllri þekking en til fiskimannaprófs.

Í bókhaldi og viðskiftafræði: Þau atriði, er farmenn skifta mestu.

7. gr.

Við inntökupróf og burtfararpróf skólans, skulu, auk kennarans sem prófar, vera tveir prófdómendur í hverri grein, og skipar yfirstjórnin til þess sjerfræðinga eftir föngum.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði.

8. gr.

Vilji maður ganga undir burtfararpróf skólans, án þess að hafa stundað þar nám, skal hann senda yfirstjórninni beiðni um það 2 mánuðum áður, og skulu beiðninni fylgja vottorð um, að umsekjandinn fullnægi kröfum þeim, er segir í 1.—5. lið 10. greinar þessara laga, og vottorð um þann undirbúning, er hann hefir fengið.

9. gr.

Þeir, sem staðist hafa burtfararpróf við stýrimannaskólann, skulu fá prófskírteini, er sýni aðaleinkunn þeirra og sjereinkunnir. Prófskírteini skulu gefin út á íslensku og að minsta kosti einu stórbjóðarmáli.

10. gr.

Inntökuskilyrði eru:

1. Að fullnægja kröfum reglugerðar um siglingatíma.
2. Að hafa þá sjón, heyrn og málfæri, sem staðan heimtar.
3. Að kunna sund.
4. Að vera ekki haldinn af neinum næmum sjúkdómi eða líkamskvilla, er orðið geti öðrum nemendum skaðvænn.
5. Að hafa óspilt mannorð.
6. Að hafa þá þekkingu í íslensku, dönsku, ensku, reikningi og þjóðhagsfræði, er reglugerð áskilur.

V.

Kenslutími.

11. gr.

Skólinn starfar frá byrjun októbermánaðar og ekki skemur en til aprílloka.

VI.

Kennarar skólans.

12. gr.

Við stýrimannaskólann skulu, auk skólastjóra, að jafnaði vera tveir skipaðir kennarar, aðstoðarkennari í siglingafræði og tungumálakennari, og stundakennarar eftir þörfum.

13. gr.

Til þess að geta orðið skólastjóri stýrimannaskólans verður umsækjandi að hafa lokið farmannaprófi skólans og síðan víðtækara farmannaprófi við erlendan skóla, hvorttveggja með góðum vitnisburði.

Til þess að verða aðstoðarkennari í siglingafræði verður umsækjandi að hafa lokið að minsta kosti góðu farmannaprófi við skólann.

Til þess að verða tungumálakennari verður umsækjandi að hafa lokið embættisprófi í einhverju af þeim málum, sem kend eru við skólann. Þó má veita undanþágu frá þessu ákvæði þeim, sem reyndur er að nægri kunnáttu og kennarahæfileikum.

Enginn getur fengið veitingu fyrir embætti við skólann, nema hann hafi verið settur til að þjóna því að minsta kosti eitt ár.

Stundakennara setur yfirstjórn skólans samkvæmt tillögum skólaráðs.

17
4. júní

VII.

Yfirstjórn skólans.

14. gr.

Yfirstjórn skólans hefir stjórnarráð Íslands.

VIII.

Ýmisleg ákvæði.

15. gr.

Með reglugerð verður nánar ákveðið um tilhögun kenslunnar, próf og einkunnir, inntöku nemenda í skólann, kenslutíma og leyfi, reglu og aga, kennara skólans, skólalækni, skólaráð.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað, og eru frá sama tíma úr gildi numin lög nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík, og lög um breytingu á nefndum lögum, 3. nóv. 1915.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

LÖG

um

18
4. júní

framlenging á gildi laga nr. 67, 22. nóv. 1913, um hvalveiðamenn.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Lög nr. 67, 22. nóv. 1913, skulu gilda til 1. janúar 1935.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1925.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaltuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

19
4. júní

LÖG

um

nauðasamninga.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þan með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Orðaskýringar o. fl.

1. gr.

Nauðasamningur er í lögum þessum samningur gerður með atbeina skiftarjettar milli skuldunauts og lögmæltis meiri hluta lánardrotna hans um skuldagreiðslur, og bindur samningurinn einnig minni hluta lánardrotnanna eftir að skiftarjettur hefir staðfest hann.

Samningsmenn eru þeir lánardrotnar nefndir, er nauðasamningur bindur.

Samningskröfur eru þær kröfur nefndar, er nauðasamningur tekur til.

Atkvæðismenn eru þeir lánardrotnar nefndir, sem eiga kröfur, er atkvæðisrjettur um nauðasamning fylgir.

Atkvæðiskröfur eru þær kröfur, er atkvæðisrjettur um nauðasamning fylgir.

2. gr.

Hvarvetna þess, er lögheimilt er að gefa út áskorun (proklama) til lánardrotna að viðlögðum missi kröfu, ef henni er ekki lýst í tækan tíma, skal kröfulýsingarfrestur vera 4 almanaksmánuðir frá síðustu birtingu áskorunar talið.

II. KAFLI.

Um nauðasamninga í sambandi við gjaldþrotameðferð á búi skuldunauts.

3. gr.

Nú er bú manns tekið til gjaldþrotaskifta að honum lifanda, og er honum þá rjett að bera upp frumvarp til nauðasamninga. Skal hann skila frumvarpinu með nafni sínu undir til skiftarjettar í síðasta lagi viku eftir

að kröfulýsingarfrestur er liðinn. Frumvarp, er síðar kemur fram, en áður en úthlutun fer fram, má þó taka til meðferðar, ef fullur helmingur atkvæðismanna, bæði að tölu og kröfumagni, veitir til þess samþykki sitt, enda fylgi frumvarpinu skrifleg yfirlýsing þeirra um það atriði. 19
4. júní

Í frumvarpi skal greina:

1. Hvern hundraðshluta af samningskröfum skuldunautur ætli að greiða.
2. Hvenær þær greiðslur skuli fara fram.
3. Hvort trygging verði sett fyrir skilvísri greiðslu, og, ef svo er, þá hver.
4. Önnur atriði, er skuldunautur vill taka fram og hann ætlar máli skifta.

4. gr.

Skuldunautur hefir ekki rjett til að leita nauðasamninga samkvæmt

3. gr., ef hann

1. Hefir á síðustu 2 árum fyrir gjaldþrotaskiftin orðið sannur um brot þau, er í 262. og 263. gr. alm. hegningarlaga segir.
2. Hefir ekki, þegar bú hans var síðast tekið til gjaldþrotameðferðar, haldið þær bækur, sem honum var lögskýlt að halda, eða ef bækur þær, sem hann hefir haldið, hvort sem honum var lögskýlt að halda þær eða ekki, eru sviksamlega haldnar eða bókhaldið var í verulegri óreiðu að dómi skiftarjettar.
3. Hefir farið burt úr lögsagnarumdæminu án leyfis skiftarjettar eða þverskallast við að láta skiftarjetti í tje alla þá fræðslu um hag sinn, er hann má veita og honum er lögskýlt.

Nú er hafin opinber rannsókn um atriði þau, er í 1. tölul. greinir, og skal þá fresta meðferð frumvarps að nauðasamningum, þar til aðili er sýknaður með dómi eða ákærvaldið hefir fallið frá málshöfðun.

5. gr.

Ekki má taka frumvarp að nauðasamningi til meðferðar, nema fullur helmingur atkvæðismanna, bæði að tölu og kröfumagni, samþykki, ef skuldunautur hefir eftir skiftaupphaf eða 3 mánuðum eða síðar fyrir þann tíma komið fram með frumvarp að nauðasamningi, er annaðhvort hefir fallið við atkvæðagreiðslu eða því hefir verið synjað staðfestingar.

Skrifleg yfirlýsing lánardrotna um samþykki þeirra skal fylgja frumvarpinu.

6. gr.

Rjett er skuldunaut að breyta frumvarpi sínu eða auka við það, þar til það er borið upp á skiftafundi til umræðu. Eftir það getur skuldunautur ekki breytt eða aukið við frumvarpið, nema eftir áskorun eins eða fleiri atkvæðismanna eða samkvæmt leiðbeiningum skiftarjettar.

19
4. júní

7. gr.

Skiftaráðandi leggur frumvarp að nauðasamningi þegar fram í skrifstofu sinni er hann hefir úrskurðað það tækt, og skal það liggja frammi viku að minsta kosti til sýnis lánardrottnum. Framlagning frumvarps skal birta með þeim hætti, er skiftarjetti þykir hlýða. Framlagningartíminn telst frá auglýsingardegi.

Nú þykir skiftarjetti frumvarp að nauðasamningi ekki tækt, sbr. 4. og 5. gr., og skal hann þá kveða upp rökstuddan úrskurð um það, enda hafi skuldunautur átt kost á að tala máli sínu áður.

Úrslit eftir 1. og 2. málsgr. tilkynnir skiftarjettur skuldunaut þegar í stað.

8. gr.

Skiftarjettur auglýsir með þeim hætti, er honum þykir hlýða, að frumvarp að nauðasamningi verði lagt fram á skiftafundi nánar tilteknum. Ef þess er kostur, þá skal leggja frumvarpið fyrir fund þann, er rannsakar framkomnar kröfur (37. gr. skiftalaganna). Ella skal halda fund til að ræða frumvarpið svo fljótt sem kostur er.

Skiftarjettur getur frestað umræðum eða atkvæðagreiðslu um frumvarp frá einum fundi til annars, ef honum þykir það nauðsynlegt eða hentugt. Til þeirra funda skal boða sem til skiftafunda (23. gr. skiftalaganna).

9. gr.

Meðan meðferð nauðasamnings stendur yfir má ekki selja eignir búins frammar en nauðsynlegt kann að vera til greiðslu þeirra skulda, sem nauðasamningur tekur ekki til, og yfir höfuð skal búinu haldið í því horfi á meðan, að hagur skuldunauts raskist sem minst vegna skiftameðferðarinnar á búi hans.

10. gr.

Allir lánardrotnar skuldunauts, þeir er lýst hafa í tækan tíma kröfum sínum, eða kröfur þeirra eru án þess teknar til greina, og greiðslu eiga að fá af eignum búins (13. gr. laga nr. 7, 13. apr. 1894), hafa atkvæðisrjett um frumvarp að nauðasamningi, nema einhverjar þær takmarkanir eða undantekningar, sem hjer fara á eftir, taki til þeirra.

11. gr.

Nú á lánardrottinn fleiri en eina atkvæðiskröfu, og hefir hann þó að eins eitt atkvæði, þegar ákvæðismenn eru taldir, en kröfur hans eru samanlagðar, þegar reikna á kröfumagn með samningi og móti.

Nú fer sami maður með umboð fleiri atkvæðismanna, og skulu þá hverjum þeirra talin atkvæði eins og þeir hefðu sjálfir farið með atkvæðisrjett sinn.

Ef fleiri en einn eiga kröfu saman, þá fara þeir allir (háðir) með eitt atkvæði.

19
4. júní

12. gr.

Þessir lánardrottnar eiga ekki atkvæði um frumvarp að nauðasamningi:

1. Þeir, sem hlutbundinn rjett hafa yfir eignum búans til tryggingar kröfu sinni, að því leyti sem tryggingin telst nægileg til að greiða kröfuna. Um þann hlutann, sem eigi telst trygður, hafa þeir atkvæðisrjett.
2. Þeir, er forgangskröfur eiga á hendur búinu (82. og 83. gr. skiftalaganna).
3. Þeir, er kröfu gera til gjafa úr búinu.
4. Maki skuldunauts, frændur hans að feðgatali eða niðja, tengdaforeldri og tengdabörn eða unnusti eða unnusta hans.
5. Þeir, er nota kröfu til skuldajafnaðar (20. gr. laga nr. 7, 13. apr. 1894). Ef krafa er ekki öll höfð til skuldajafnaðar, fylgir henni atkvæðisrjettur að því leyti.
6. Þeir, er eignast hafa fyrir framsal kröfu á hendur skuldunaut eftir upphaf gjaldprotaskifta (8. gr. laga nr. 7, 13. apr. 1894) eða eftir að skuldunautur hefir skilað skiftarjetti árangurslaust frumvarpi að nauðasamningi til þess að afstýra gjaldprotaskiftunum, nema aðili hafi eignast kröfuna vegna skuldbindingar, er hann hefir tekið á sig fyrir þann tíma, svo sem ábyrgð, sem hann hefir undirgengist fyrir skuldunaut og eigi greitt fyrr en eftir upphaf skifta.

Vextir áfallnir eftir upphaf gjaldprotaskifta teljast ekki með, þegar reikna skal kröfumagn.

7. Þeir, er hafa afsalað sjer hlutbundnum tryggingarrjetti, skuldajafnaðarheimild eða forgangsrjetti eftir þann tíma, sem í 6. tölul. segir, nema að því leyti, sem þeir kynnu ella að hafa átt atkvæðisrjett, sbr. 1. og 5. tölul..
8. Þeir, er eiga skildagaðar kröfur, en skildaginn er ekki fram kominn.

13. gr.

Nú skilur menn á um kröfu, hvort sem ágreiningurinn er um sæti kröfu í skuldaröð, tilvist hennar, tryggingu eða annað, og hefir lánardrottinn þá ekki atkvæðisrjett að sinni. En ef svo reynist, að úrslit kynnu að verða önnur, ef þeir tækju þátt í atkvæðagreiðslu, er deilukröfur eiga, þá skal skiftarjettur rannsaka lögmæti þeirra krafna og að lokinni rannsókn skera úr því, hverjar þeirra og með hvaða fjárhæð skuli verða atkvæðakröfur. En ekki bindur sá úrskurður, ef síðar verður leitað dómsúrlausnar um þær kröfur.

14. gr.

Atkvæðisrjett hefir lánardrottinn um frumvarp að nauðasamningi, þó að krafa hans hafi ekki verið viðurkend. En ekki missir skuldunautur þar fyrir rjettinn til að mótmæla kröfunni.

Atkvæðisrjettur fylgir kröfu, þó að hún sje ekki fallin í gjalddaga.

19

4. júní

15. gr.

Frumvarp skal telja samþykkt með þeim hætti, sem hjer segir:

1. Ef skuldunautur býðst til að greiða 50% eða meira af samningskröfum — og þar með talin full greiðsla, en greiðslufrestur er áskilinn —, þá þarf samþykki $\frac{2}{3}$ atkvæðismanna, er fari með að minsta kosti $\frac{2}{3}$ af atkvæðiskröfum.
2. Ef skuldunautur býður minna en 50% af samningskröfum, en þó meira en 20%, þá þarf samþykki $\frac{3}{4}$ í báðar áttir.
3. Ef skuldunautur býður 20% eða minna, þá þarf samþykki $\frac{5}{6}$ í báðar áttir.

16. gr.

Nú fæst einungis nægur meiri hluti með frumvarpi í aðra áttina, og skal skiftarjettur þá ákveða fund af nýju, er haldinn sje ekki síðar en 14 dögum eftir. Ef þá fæst ekki nægur meirihluti í báðar áttir, þá er frumvarpið fallið.

Þeir, sem greiddu atkvæði með frumvarpi á fyrra fundinum, teljast og gera það á síðara fundinum, enda þótt þeir sækji hann ekki, nema þeir hafi tjáð skiftarjetti, að þeir hafi vikið frá atkvæði sínu.

17. gr.

Nú er frumvarp samþykkt á fundi, og skal skiftarjettur, eftir því sem honum þykir þurfa, rannsaka öll þau atriði, er máli skifta að lögum um gildi og staðfestingu samningsins. Rjett er skiftarjetti að stefna fyrir sig í því skyni og að viðlögðum þingvítisbótum með gestarjettarfyrrvara þeim mönnum, er telja má líklegt, að upplýsingar geti gefið, enda hefir skiftarjettur vald til að spyrja og eiðfesta vitni um öll þessi atriði. Ef vitni á varnarþing í öðru lögsagnarumdæmi, skal hjeraðsdómari þar spyrja það eftir tilmælum skiftarjettar.

18. gr.

Ef allir atkvæðismenn hafa sótt fund, þar sem frumvarp að nauðasamningi hefir hlotið samþykki (15. gr.), þá getur skiftarjettur þegar staðfest samninginn, eftir atvikum að lokinni rannsókn samkvæmt 17. gr. Nú hafa ekki allir atkvæðismenn sótt fund, og á skiftarjettur þá að skora á þá með auglýsingu í Lögbirtingablaði að bera upp fyrir honum rökstudd mótmæli gegn frumvarpinu innan 14 daga frá birtingu auglýsingarinnar. Ef engin mótmæli koma, þá getur skiftarjettur þegar staðfest samninginn með þeim hætti, sem sagt var. Annars kostar boðar skiftarjettur til fundar af nýju með viku fyrrvara, nema sjálfur þurfi hann lengri frest til rannsóknar samkvæmt 17. gr., og á þeim fundi tekur hann svo ákvörðun um það, hvort staðfesta skuli samning eða ekki, enda hafi atkvæðismenn fengið kost á að lýsa álitinu á framkomnum mótmælum.

Birta skal einu sinni í Lögbirtingablaði, ef samningur hefir fallið eða **19**
hefir ekki fengið staðfesting. **4. júní**

Skiftarjettur kveður upp rökstuddan úrskurð um staðfestingu nauðasamnings og synjun staðfestingar.

19. gr.

Skiftarjetti er skylt að leiðbeina aðiljum eftir grundvallarreglum um meðferð almennra einkamála í hjerði.

20. gr.

Synja skal skiftarjettur um staðfestingu á nauðasamningi, ef

1. Það kemur í ljós eftir samþykkt hans, að fyrirmæli 4. gr. standa staðfestingu í vegi.
2. Í samningi eru fyrirmæli í óhag einhverra þeirra lánardrottna, er samningur bindur ekki, enda hafi samþykki þeirra ekki komið til.
3. Einhverjum samningsmanna eða öðrum er eða hefir verið ívilnað í samningnum eða í sambandi við samningagerðina án samþykkis allra atkvæðismanna, eða ef rjettur einhvers samningsmanns er fyrir borð borinn án samþykkis hans.
4. Skiftaráðanda þykir víst, að skuldunautur eða aðrir hafi gefið rangar skýrslur um veruleg atriði og ætla megi, að þær skýrslur hafi skift máli um ákvörðun lánardrottnanna, er þeir samþykktu frumvarpið.
5. Ekki þykja sæmilegar líkur fyrir efndum nauðasamnings.
6. Einhver samningsmanna krefst þess og sýnt er, að samningurinn brýtur verulega bág við sameiginlega hagsmuni samningsmanna, svo sem ef skuldauppgjöfin er að mun meiri eða gjaldfrestur að mun lengri en skuldunautur hefði þurft að fá, eða trygging er stórum minni en honum hefði verið unt að veita.

21. gr.

Þegar nauðasamningur hefir hlotið staðfestingu skiftarjettar, bindur hann alla þá, er atkvæðisrjett eiga um frumvarp að honum, og enn fremur þá skuldheimtumenn, sem eigi hafa atkvæðisrjett og í 3., 4., 6., 7. og 8. tölul. 12. gr. segir, og þá, sem í 13. gr. getur, þótt þeir hafi verið úrskurðaðir frá atkvæðisrjetti.

22. gr.

Nauðasamningur hefir sömu verkanir sem dómssátt væri milli skuldnauts og samningsmanna, ef kröfur þeirra hafa verið viðurkendar í samningnum (sbr. 13. og 14. gr.).

23. gr.

Nauðasamningur haggar ekki heimild lánardrottins til þess að ganga að veði, sem þriðji maður kann að hafa sett til tryggingar samningskröfu, nje

- 19** til að krefjast fullrar greiðslu af ábyrgðarmanni eða öðrum, sem ábyrgjast
4. júní slíka skuld jafnframt skuldunaut.

24. gr.

Nauðasamningur leysir skuldunaut undan skyldu til að greiða þann hundraðshluta hvernar samningskröfu, sem frá er skilinn í samningnum, bæði gagnvart lánardrottni sjálfum, ábyrgðarmönnum og öðrum, er annars hefðu átt endurgjaldskröfu á hendur honum fyrir greiðslu skuldarinnar.

Nú greiðir þriðjimaður, ábyrgðarmaður, samskuldari o. s. frv. þann hluta skuldar, sem skuldunautur tók á sig með nauðasamningi, og er honum þá skylt að greiða þriðjamanni hundraðshlutann samkvæmt nauðasamningi að rjettri tiltölu við það, sem hinn hefir greitt.

25. gr.

Nú er krafa deilukrafa eða skildöguð, en skildagi ekki fram kominn, eða krafa hefir ekki verið viðurkend, og er skiftarjetti þá skylt, ef aðili krefst þess, að binda staðfestingu því skilyrði, að lagt verði fje til hliðar fyrir svo miklu af hverri slíkri kröfu, er svarar til þess, sem greitt er þegar eða greiða á á næstu 6 mánuðum af öðrum samningskröfum, þó þannig, að aldrei verði kostur þessara samningsmanna betri en kostur annara um greiðslur samkvæmt nauðasamningi.

Ef krafa er deilukrafa, verður lánardrottinn þó að höfða mál til greiðslu eða viðurkenningar hennar áður 6 mánuðir eru liðnir frá staðfestingu nauðasamnings. Ef krafa er skildöguð, getur skuldunautur krafist tryggingar aftur, ef skildagi er eigi fram kominn áður ár er liðið frá sama tíma.

26. gr.

Ekki eru samningsmenn leystir undan ákvæðum nauðasamnings fram-
ar en í lögum þessum segir, þótt hann verði ekki efndur.

Nú býður skuldunautur til nauðasamninga af nýju eða bú hans verður tekið til skiftameðferðar sem þrotabú eða skuldfrágöngugudánarbú áður en hann hefir að fullu efnt nauðasamning, og er þá samningsmönnum rjett að heimta samningskröfur sínar með fullri upphæð, að því frádregnu, sem þegar kann að vera greitt, eins og ef enginn nauðasamningur hefði verið gerður. Sam-
svarandi gildir um ábyrgðarmenn og aðra, er greitt kunna að hafa skuldir fyrir skuldunaut, sbr. 24. gr.

27. gr.

Staðfestan nauðasamning skal skrásetja í skiftabók, enda skulu allir þeir, er greitt hafa atkvæði með honum, undirrita hann í skiftabókinni.

Áður en bú er afhent skuldunaut skal þess gætt, að allir skuldheimtu-
menn, sem nauðasamningur tekur ekki til, hafi fengið sitt eða fulla tryggingu,

nema þeir samþykki framsal búsins með öðrum kostum. Ef skuldunautur skyldi greiða samningsmönnum að einhverju leyti eða öllu þegar í stað eða setja tryggingu, þá ber skiftarjetti og að afhenda ekki búið fyrr en það hefir verið gert, nema samþykki aðilja komi til. 19
4. júní

Loks getur skiftarjettur haldið búinu í umsjá sinni, þar til greiddur hefir verið allur kostnaður af samningagerð og skiftum.

Skiftarjettur gerir skuldunaut skil fyrir meðferð sinni á búinu.

28. gr.

Ef nauðasamningur hlýtur staðfestingu, þá skal þegar birta tilkynningu um það í Lögbirtingablaði. Einnig skal birta þá eða síðar, sbr. 3. mgr. 27. gr., með sama hætti tilkynningu um framsal búsins í hendur skuldunaut. Svo skal og tilkynna til firmaskrár og hlutafjelaga- og samvinnufjelagaskrár, ef þau fjelög eiga hlut að máli, staðfestingu og aðalefni nauðasamnings og framsal bús í hendur skuldunaut. Tilkynningu skal fylgja eftirrit af nauðasamningi og staðfestingarúrskurði, eða dómi um staðfestingu, ef staðfesting hefir fengist fyrir áfrýjun.

29. gr.

Nú sannast það innan 3 ára frá staðfestingu nauðasamnings,

1. Að skuldunautur hefir sjálfur, eða þriðjimaður með vitund hans, ívilnað samningsmanni eða heitið honum ívilnun fram yfir aðra áður en samningagerðin hófst eða meðan hún stóð yfir, enda megi telja ívilnun hafa haft áhrif á samningagerðina.
 2. Að nauðasamningur hafi komist á fyrir óráðvandlegt atferli af hálfu skuldunauts, svo sem vísvitandi rangar skýrslur hans um hag hans, undanskot fjár o. s. frv., eða
 3. Að skuldunautur hefir í sambandi við gjaldþrotaskiftin gert sig sekan um atferli, sem varðar refsingu eftir 262. eða 263. gr. almennra hegningarlaga, eða hefir greint vísvitandi rangt frá um atriði, sem máli skifta, í bókum þeim, er hann hefir haldið,
- og er honum þá skylt að greiða samningsmönnum, sem ekki hafa tekið þátt í því atferli, sem nú var talið, kröfur þeirra með fullri upphæð eigi síðar en á upphaflegum gjalddaga, svo og ábyrgðarmönnum og samskuldurum sínum það alt, er þeir kunna að greiða eða hafa greitt og skuldunaut hefði verið skylt að endurgreiða, ef nauðasamningur hefði enginn verið gerður. Samningsmenn halda og óskertum rjetti sínum gagnvart þriðjamanni, er ábyrgist samningskröfu eða sett hefir veð til að tryggja hana.

30. gr.

Nú líða 3 ár og 6 mánuðir svo, að samningsmaður hefir ekki fengið viðurkenningu skuldunauts um ónýting nauðasamnings vegna fyrirmæla 29.

- 19 greinar, eða hann hefir ekki höfðað mál til ónýtingar nauðasamningi, og er 4. júní hann þá bundinn við samninginn.

III. KAFLI.

Um nauðasamninga án gjaldþrotameðferðar á búi skuldunauts.

31. gr.

Nú vill skuldunautur, er eigi hygst geta staðið í skilum við lánardrottna sína, gera nauðasamning, og skal hann þá afhenda skiftarjetti þeim, er fara skyldi með skifti á búi hans, skriflega beiðni um það, að hann geri ráðstafanir til samningatilauna.

Beiðni skal fylgja:

1. Greinargerð um orsakir til þess, að skuldunautur leitar nauðasamninga.
2. Efnahagsreikningur skuldunauts, gerður á þeim tíma, að engin veruleg breyting geti hafa orðið á efnahag hans síðan.
3. Sundurliðuð skrá yfir eignir skuldunauts, gerð á sama tíma sem efnahagsreikningur hans, og sje í skránni nákvæm skýrsla um fasteignir hans, skip, lausafje, kröfur, er hann á hjá öðrum, o. s. frv.
4. Sundurliðuð skrá yfir lánardrottna skuldunauts, nafn hvers lánardrottins, skuldarupphæð, gjalddagi, trygging fyrir skuld o. s. frv.
5. Skrá um bækur þær, er skuldunautur heldur, hvort sem hann er bókhaldsskyldur eða ekki.
6. Drengskaparyfirlýsing um það, að skýrslur hans samkvæmt 1.—5. tölul. sjeu gefnar eftir bestu vitund.
7. Frumvarp að nauðasamningi, og sje þar tekið til, hvern hundraðshluta af skuldum sínum aðili hygst að greiða, hvenær greiðslur eigi að fara fram, hverja tryggingu hann ætli að setja, ef því er að skifta, og annað, er hann vill hafa í nauðasamningi.
8. Meðmæli frá að minsta kosti $\frac{1}{4}$ væntanlegra samningsmanna, bæði að tölu og kröfumagni.
9. Fjárhæð, 50—200 kr., eftir ákvörðun skiftarjettar, til greiðslu kostnaðar af samningatilaunum.

32. gr.

Þeim, sem ekki hafa rjett til að leita nauðasamninga meðan bú þeirra sætir gjaldþrotameðferð (4. gr.), er og meinað að leita nauðasamninga samkvæmt 31. gr.

Nú hefir skuldunautur borið fram frumvarp að nauðasamningi á síðustu 12 mánuðum, er annaðhvort hefir fallið eða verið synjað staðfestingar, og má skiftaráðandi þá ekki taka frumvarp hans til meðferðar, ef ætla má, eftir efni frumvarpsins að dæma, að úrslitin hljóti að verða hin sömu sem síðast.

Nú hefir gjaldprotameðferð á búi skuldunauts lokið svo fyrir misseri eða skemri tíma, að skuldunaut hefir eigi verið fengið bú sitt til frjáls forræðis eða hann hefir gert nauðasamning fyrir 12 mánuðum og eigi efnt hann, og má þá eigi leita nauðasamninga fyrir hann, nema samþykki og yfirlýsing lánardrotna samkvæmt 5. gr. komi til. 19
4. júní

33. gr.

Skiftaráðandi skal þegar skrá í skiftabók athugasemd um, að beiðni samkvæmt 31. gr. sje til hans komin, og nefna fylgiskjöl með henni, enda skal nákvæmlega greina dag og stund, er beiðnin kom í skrifstofu skiftarjettar. Ef þörf þykir, rannsakar skiftarjettur málavöxtu, eftir atvikum með þeim hætti, sem í 17. gr. segir, áður en hann úrskurðar, hvort beiðni skuli taka til greina eða ekki. Einnig kveður skiftarjettur skuldunaut á fund sinn, ef þörf þykir, enda er skiftarjetti skylt að leiðbeina skuldunaut og veita honum kost á að lagfæra það, er ábótavant þykir vera um beiðnina eða fylgiskjöl með henni eða annað.

Jafnskjótt sem unt er leysir skiftarjettur úr því með rökstuddum úrskurði, hvort beiðni skuli taka til greina eða ekki.

Ekki skal taka beiðni til meðferðar og niður falla samningatilraunir, ef þær eru byrjaðar, ef

1. Svo reynist ástatt sem í 32. gr. segir.
2. Skuldunautur veitir skiftarjetti ekki þá fræðslu um efnahag sinn, sem hann er krafinn um og máli skiftir, að áleti skiftarjettar, svo og ef skuldunautur þverskallast við fyrirmælum skiftarjettar um meðferð á búi sínu (36. gr.).
3. Ekki verður komist að sæmilega áreiðanlegri niðurstöðu um hag skuldunauts.
4. Skuldunautur fer svo úr lögsagnarumdæminu, að ekki verði náð nógu skjótlega til hans, þegar þörf er, að dómi skiftarjettar.
5. Víst þykir, að óhjákvæmilegt verði að synja samningi staðfestingar, enda breyti skuldunautur honum ekki í það horf, sem skiftarjettur telur nauðsyn til bera.
6. Skuldunautur ívilnar einstökum samningsmönnum meðan á samningatilraunum stendur.

34. gr.

Nú synjar skiftarjettur að taka til greina beiðni samkvæmt 31. gr., og skal hann þegar skýra skuldunaut frá því.

Ef beiðnin er tekin til greina, hvort sem það er gert eftir úrskurði skiftarjettar eða úrlausn æðra dóms, þá skal telja samningaráðstafanir byrjaðar frá þeirri stundu, er beiðni um þær kom til skiftarjettar.

35. gr.

Frá því er samningatilraunir byrja (34. gr.) og þar til þeim er lokið

19 má enginn væntanlegra samningsmanna kyrsetja fjármuni skuldunauts nje
4. júní gera aðför í þeim.

Frá upphafi samningstilrauna og þar til atkvæðagreiðslu lánardrotna um nauðasamning er lokið getur enginn samningsmanna látið taka bú skuldunauts til gjaldþrotameðferðar, sbr. þó 36. gr., nema hann hafi til þess samþykki atkvæðismanna, er fari með nægilegt atkvæðamagn til þess að fella nauðasamning. Eftir að samningur er samþykktur og þar til skiftarjettur hefir úrskurðað um staðfestingu hans getur enginn samningsmanna fengið bú skuldunauts tekið til gjaldþrotaskifta.

Nú verður bú skuldunauts tekið til gjaldþrotaskifta samkvæmt kröfu lánardrottins eftir þessari málsgrein, og skal þá telja riftingarfresti (22., 23., 25., 26. og 28. gr. laga nr 7, 13. apr. 1894) til upphafs nauðasamninga (34. gr.).

Lánardrotnar þeir, sem nauðasamningur bindur ekki, geta gengið að skuldunaut lögum samkvæmt þrátt fyrir samningatilraunirnar.

36. gr.

Frá því að beiðni samkvæmt 31. gr. er komin til skiftarjettar og þar til samningagerð er lokið má skuldunautur ekki greiða neinum af væntanlegum samningsmönnum skuldir hans, eindagaðar eða óeindagaðar, nje veita neinum samningsmanni ívilnanir fram yfir hina.

Skuldunautur fer með bú sitt og heldur áfram atvinnurekstri sínum meðan á samningatilraunum stendur, undir umsjá skiftarjettar eða annars umsjármanns, er skiftarjettur setur, ef honum þykir þess þörf.

Skuldunautur má ekki veðsetja eignir sínar frá því að samningatilraunir hófust (34. gr.) og þar til þeim er lokið. Ekki er honum heldur heimilt að selja, leigja eða láta af hendi með öðrum hætti fasteignir sínar nje skrásett skip sín. Aðrar eignir getur hann af hendi látið, ef afhendingin verður talin til venjulegra ráðstafana í atvinnurekstri hans. Ekki má skuldunautur heldur taka lán nje stofna nýjar skuldir fram yfir það, sem nauðsynlegt er til atvinnurekstrar hans eða heimilisframfærslu að álit skiftarjettar.

Ógildar eru ráðstafanir skuldunauts þær, sem honum eru bannaðar samkvæmt 2. málsg., nema ákvörðun um samningagerð hafi ekki verið birt (37. gr.) og kaupunaut hafi verið ókunnugt um hana, enda verði honum ekki á þeim ókunnugleika sök gefin. Ef skuldunautur brýtur fyrir mæli þessarar greinar verulega, þá skal skiftarjettur taka bú hans til gjaldþrotaskifta, ef einhver lánardrottna hans krefst þess.

37. gr.

Jafnskjótt sem ákveðið hefir verið, að beiðni samkvæmt 31. gr. skuli til greina tekin, skal skiftarjettur birta þrisvar sinnum í Lögbirtingablaði áskorun til allra þeirra lánardrottna skuldunauts, er væntanlegur nauðasamningur bindur og kröfur áttu á hendur honum við upphaf samningatilrauna

(34. gr.), um að lýsa fyrir skiftarjetti kröfum sínum innan 4 vikna frá síð- 19
ustu birtingu auglýsingar. Auglýsingu skal einnig þinglýsa á varnarþingi 4. júní
skuldunauts og á varnarþingi skipa og fasteigna hans. Fyrir þinglýsingar þess-
ar greiðist ekkert gjald.

Eigi missir lánardrottinn kröfu sinnar, þótt hann lýsi henni ekki sam-
kvæmt 1. málsg. en ekki hefir hann rjett til að taka þátt í meðferð frum-
varps að nauðasamningi, nema kröfulýsing hans sje komin til skiftarjettar að
minsta kosti viku fyrir þann fund, er atkvæðagreiðsla um frumvarpið skal byrja.
Og ekki skal fresta meðferð frumvarps vegna lánardrottna, er eigi hafa lýst
kröfum sínum samkvæmt 1. málsg.

Í auglýsingu þeirri, sem í 1. málsg. getur, skal einnig boðað til fundar
til þess að ræða frumvarp að nauðasamningi, og ef til vill greiða atkvæði um
það, og skal ekki hafa þann fund síðar en 14 dögum eftir lok kröfulýsingarfrests.

Loks skal skiftarjettur tilkynna öllum væntanlegum samningsmönnum
í ábyrgðarbrjefi eða með símskeyti, ef brjef mundu ekki berast nægilega fljótt,
að nauðasamninga verði leitað fyrir skuldunaut, að kröfum skuli lýst innan
ákveðins tíma (sbr. 1. málsg.) og að fundur verði haldinn til að ræða og ef
til vill greiða atkvæði um frumvarpið (sbr. 3. málsg.). Ekki raskar það þó
gildi nauðasamnings, þó að lánardrottni hafi ekki borist tilkynning samkvæmt
þessari málsg.

Jafnskjótt sem ákveðið hefir verið að taka beiðni skuldunauts til greina
skal leggja hana með fylgiskjölum (31. gr.) fram í skrifstofu skiftarjettar til
sýnis lánardrottnum, enda eiga þeir rjett á að fá eftirrit af frumvarpi að nauða-
samningi fyrir lögmælt ritlaun.

38. gr.

Skuldunautur getur afturkallað frumvarp sitt þangað til skiftarjettur
hefir lýst því yfir, að atkvæðagreiðsla um það skuli fara fram. Afturköllun
skal auglýsa í Lögbirtingablaði og þinglýsa samkvæmt 1. málsg. 37. gr.

Breytingar getur skuldunautur gert á frumvarpi sínu og viðauka við
það með sama hætti sem í 6. gr. segir. Sker skiftarjettur svo úr því, hvort
frumvarp, þannig breytt, fullnægi lögmæltum skilyrðum til þess að samn-
ingatilraunir megi halda áfram.

39. gr.

Að liðnum kröfulýsingarfresti semur skiftarjettur skrá yfir allar fram-
komnar kröfur, bæði nöfn og heimili lánardrottna, skuldarupphæð eða efni
kröfu að öðru leyti, gjalddaga ásamt athugasemd um það, hvort skuldunautur
viðurkenni kröfu eða mótmæli henni, hvort krafa sje skildöguð o. s. frv.
Einnig gerir skiftarjettur skrá um eignir og skuldir skuldunauts, ef ekki hefir
reynst unt að fara eftir skrá þeirri, er skuldunautur hefir sjálfur afhent (31.
gr.). Skjöl þessi, svo og breytingartillögur og viðaukatillögur skuldunauts við
frumvarpið, skal leggja fram í skrifstofu skiftarjettar.

Ef nauðsyn ber til, þá getur skiftarjettur tekið sjer aðstoð við rannsókn á búinu og eftirlit á kostnað skuldunauts. Skiftarjettur ákveður þóknun til handa aðstoðarmönnum sínum.

Á fundi þeim, sem í 3. málsg. 37. gr. segir, leggur skiftarjettur fram skjöl þau öll, sem í 31. og 40. gr. getur.

Sækja skal skuldunautur þann fund, nema sjúkdómur, veður eða vötn banni. Skal hann senda einhvern góðan mann í stað sinn, ef þess er kostur. Nú telur skiftarjettur víst eða líklegt, að skuldunautur hafi hvorugt mátt gera, og frestar hann þá fundi hæfilegan tíma. Ef skuldunautur sækir ekki fund að forfallalausum, þá falla samningatilaunir niður samkvæmt úrskurði skiftarjettar. Úrskurð skal birta eins og mælt er í fyrri málsg. 38. gr.

Skuldunaut er skylt að veita lánardrottnum sínum á fundi allar þær skýringar og upplýsingar, sem hann má og máli skifta.

Einnig er einstökum lánardrottnum skylt að svara spurningum skiftarjettar og annara lánardrottna um skifti hans við skuldunaut. Ef lánardrottinn svarar ekki, enda þótt telja megja hann munu geta það, eða svarar vísvitandi rangt um veruleg atriði, þá getur skiftarjettur úrskurðað, að hann skuli hafa fyrirgert atkvæðisrjetti sínum um frumvarpið. Og auk þess varðar atferli lánardrottins refsingu eftir 147. og 149. gr. alm. hegningarlaga.

Ef fundi er frestað, boðar skiftarjettur til fundar af nýju með þeim hætti, sem honum þykir hlýða.

Hver sem skuldar þeim, er nauðasamninga leitar, getur, ef nauðasamningur kemst á, dregið frá það, sem hann kann að eiga hjá honum, hvernig sem kröfu og gagnkröfu er varið, enda hafi gagnkröfuhafi eða sá, sem hann hefir erft kröfu eftir, öðlast hana áður en auglýsing um nauðasamninga var birt (37. gr.), án þess að honum væri þá kunnugt um, að skuldunautur undirbyggi þá eða leitaði nauðasamninga, eða gagnkrafan stafar af skuldbindingu, sem gagnkröfuhafi hefir undirgengist fyrir þennan tíma, og svo var ástatt um skuldunaut og vitneskju hins sem fyrr var sagt. Nú leikur vafi á um það, hvenær gagnkrafa er til orðin, og getur gagnkröfuhafi þá staðfest skýrslu sína þarum með eiði fyrir skiftarjetti.

Meðan samningagerð stendur yfir má skuldunautur ekki framselja viðskiftabrjefskröfur sínar með þeim hætti, að skuldaþafnaðarheimild glatist, nema aðilja sje sett trygging fyrir því tjóni, er hann kann að bíða þaraf.

Ef gagnkröfuhafi krefst þess, þá skal skiftarjettur skrá á viðskiftabrjef skuldunauts, þegar nauðasamningur er staðfestur, að aðilja sje áskilin skuldaþafnaðarheimild samkvæmt þessari grein, þó að brjefið verði framselt, nema

gagnkröfuhafa sje sett trygging við tjóni, er hann kynni að bíða, ef skulda- 19
jafnaðarheimild hans glatast vegna framsals, og skal þá aðferð hafa, ef brjef- 4. júní
ið er víxill.

Ákvarðanir skiftarjettar um gagnkröfur samkvæmt þessari grein eru ekki bindandi, ef ágreiningur verður síðar um þær.

43. gr.

Þeir, sem öðlast hafa kröfur á hendur skuldunaut fyrir upphaf nauðasamninga (34. gr.), hafa atkvæðisrjett um þá eftir þeim reglum, sem í 11.—14. gr. segir.

Nauðasamningur tekur yfir óeindagaðar kröfur, en rjett er að draga frá sparisjóðsvesti frá greiðsludegi og til gjalddaga, ef fyrr er greitt.

Rjett er að meta til peningaverðs allar kröfur á hendur skuldunaut, er nauðasamningur tekur til, ef það er nauðsynlegt til að koma jöfnuði á milli allra samningsmanna og til að reikna atkvæðamagn með nauðasamningi og móti.

Um atkvæðamagn og samþykkt nauðasamninga fer annars eftir 15. og 16. gr.

44. gr.

Nauðasamningur er gildur, þegar skiftarjettur hefir staðfest hann. Fara skal skiftarjettur eftir 17.—18. gr.

Skiftarjettur synjar staðfestingar:

1. Ef það kemur í ljós eftir samþykkt nauðasamnings, að fyrirmæli 32. gr. standa staðfestingu í vegi.
2. Ef svo stendur á sem í 2.—6. tölul. 20. gr. segir.

45. gr.

Svo fer um skrásetningu nauðasamnings í skiftabók og undirskrift lánardrottna sem í 27. gr. er mælt.

Auglýsing og tilkynning um synjun og staðfesting nauðasamnings skal fara eftir 28. gr.

46. gr.

Um verkanir nauðasamnings fer eftir 21.—26. gr., sbr. 43. gr.

Sá, er forgangskröfu á á hendur skuldunaut, heldur forgangsrjetti sínum þar til mánuði eftir lok nauðasamninga, enda þótt krafan sje þá orðin það gömul, að forgangsrjettur á búi skuldunauts væri þá annars glataður.

47. gr.

Skuldunautur, sem hefir í frammi nokkra þá athöfn, sem í 262. og 263. gr. almennra hegningarlaga segir, meðan á nauðasamningatilraunum stendur eða eftir að hann var tekinn að hyggja á slíka samninga, sæti refsingu eftir þeim greinum.

19
4. júní

48. gr.

Nú sannast það innan 3 ára frá staðfestingu nauðasamnings:

1. Að svo hefir verið að farið sem í 1. og 2. tölul. 29. gr. segir, eða
 2. Að skuldunautur hefir gerst sekur samkvæmt 47. gr., eða hefir greint vísitandi rangt frá í bókum sínum um atriði, sem máli hafa skift um samþykkt eða staðfestingu nauðasamnings,
- og fer þá um gildi hans samkvæmt 1. og 2. málsg. 29. gr.

IV. KAFLI.

Áfrýjun.

49. gr.

Ákvörðunum skiftarjettar samkvæmt II. og III. kafla laga þessara má skjóta til hæstarjettar eftir þeim reglum, sem hjer segir.

50. gr.

Úrskurði, þar sem beiðni eftir 3. og 31. gr. er tekin til greina, verður ekki áfrýjað.

Úrskurði, þar sem synjað er að taka beiðni samkvæmt 3. og 31. gr. til greina, úrskurði, þar sem ákveðið er, að samningatilraunir skuli falla niður eða þar sem nauðasamningi er synjað staðfestingar, getur skuldunautur einn áfrýjað.

Öðrum ályktunum skiftarjettar getur hver sá áfrýjað, er ályktun varðar hag hans að lögum.

Áfrýjunarfrestur er vika frá uppkvaðning úrskurðar eða frá lokum þeirrar dómsathafnar, er áfrýja skal. Úrskurði um staðfestingu á nauðasamningi má þó áfrýja innan 14 daga.

Úrskurði hæstarjettar um þóknun aðstoðarmanna skiftarjettar eftir 40 gr. má fullnægja með aðför í búi skuldunauts, ef á þarf að halda.

51. gr.

Áfrýja má þegar ákvörðunum skiftarjettar, en ekki stöðvar áfrýjun samningatilraunir.

Nú er úrskurðað, að samningatilraunir skuli niður falla, eða nauðasamningi er synjað staðfestingar, og skal þá ekki telja samningatilraunum lokið fyrr en liðinn er áfrýjunarfrestur, enda sje áfrýjunarbeiðni þá ekki fram komin, eða hæstirjettur hefir staðfest úrskurðinn.

Ef úrskurðað er, að nauðasamning skuli staðfesta, má ekki framselja skuldunaut búi hans nje hætta eftirliti fyrr en áfrýjunarfrestur er liðinn, enda hafi ekki verið áfrýjað, eða hæstirjettur hefir staðfest úrskurð skiftarjettar.

52. gr.

19
4. júní

Áfrýjandi skili skiftarjetti skriflega beiðni áður en áfrýjunarfrestur er liðinn um það, að skiftarjettur annist áfrýjun þess atriðis, sem áfrýja á, og sje það svo glögt greint, að ekki sje um að villast, svo og þær kröfur, sem áfrýjandi gerir, ástæður þær, sem hann byggir kröfur sínar á, og gögn þau, er hann telur sjer í hag, og mega ný gögn og nýjar kröfur koma fram. Skiftarjettur sendir hæstarjetti svo fljótt sem unt er áfrýjunarbeiðni, eftirrit úr skiftabók af öllu því, er það mál varðar, skjöl þau, sem að málinu lúta, og álit sitt, ef hann vill.

Hver, sem áfrýjuð athöfn varðar, getur og sent hæstarjetti skriflega greinargerð sína um málið.

Nú þykir hæstarjetti málið ekki nægilega skýrt, og leggur hann þá fyrir skiftarjett að afla upplýsinga þeirra, sem vantar. Skal skiftarjettur gera það svo fljótt sem kostur er á, og fer um þá rannsókn eftir 17. og 41. gr. Eftirrit rannsóknar sendir skiftarjettur hæstarjetti jafnskjótt sem kostur er.

Hæstirjettur kveður upp úrskurð í málum þessum innan viku frá því, er skjölin komu til hans, sbr. 1. og 3. málsg., nema málið sje sjerstaklega umfangsmikið, enda sje úrskurður aldrei upp kveðinn síðar en 2 vikum eftir móttöku skjalanna.

V. KAFLI.

Um gjöld o. fl.

53. gr.

Fyrir starfsemi skiftarjettar samkvæmt III. kafla þessara laga skal greiða gjald í ríkissjóð, sem reiknast þannig, í hlutfalli við eignir skuldunauts samkvæmt skýrslu hans eftir 31. gr.:

$\frac{1}{3}\%$ af fyrstu 20000 kr.

$\frac{1}{5}\%$ af næstu 80000 —

$\frac{1}{8}\%$ af því, sem þar er fram yfir. Þó verður lægsta gjald aldrei minna en 20 kr., og hæsta gjald aldrei meira en 500 kr. Gjaldið reiknast af heilum hundruðum, og tala, sem endar á 50 eða hærri tölu, verður hækkuð í 100, en tala, sem endar á lægri tölu, verður færð niður í 100.

Ef beiðni samkvæmt 31. gr. er synjað, skal gjalda einar 10 kr. Ef samningatilraunir falla niður áður en frumvarp að nauðasamningum er borið upp til atkvæðagreiðslu eða ef samningi er synjað staðfestingar, skal gjalda hálf gjald.

Nú verður bú skuldunauts tekið til gjaldþrotaskifta 4 mánuðum eða fyr eftir lok samningaumleitana eða eftir staðfestingu nauðasamnings, og skal þá draga það frá skiftagjaldi, sem greitt hefir verið í ríkissjóð vegna samn-

19 ingagerðarinnar. Þegar gjaldþrotameðferð bús lýkur með nauðasamningi, skal
4. júní aldrei greiða nema $\frac{1}{4}$ skiftagjalds í ríkissjóð.

54. gr.

Áfrýjandi greiði 20 kr. í ríkissjóð fyrir fyrirtöku máls í hæstarjetti, og skal senda skiftarjetti gjaldið ásamt áfrýjunarbeiðni, og vottar skiftarjettur um greiðslu þess um leið og hann sendir hæstarjetti skjölin. Að öðru leyti greiðast engin gjöld fyrir meðferð máls í hæstarjetti.

Hæstirjettur getur gert þeim, er áfrýjað hefir án þess að hann verði talinn hafa haft sæmilega ástæðu til þess, eða fyrir ósæmileg ummæli eða vísitandi ósannindi í málaflutningi, að greiða 20—200 kr. sekt til ríkissjóðs.

Að öðru leyti dæmir hæstirjettur engan málskostnað.

55. gr.

Ef skiftarjettur dregur óhæfilega störf þau, sem á honum hvíla samkvæmt lögum þessum, má beita 1. málsg. 97. gr. skiftalaganna. 100. gr. sömu laga á hjer og við.

56. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1924.

Nú hefir bú verið tekið til gjaldþrotameðferðar fyrir 1. júlí 1924, og getur þá skuldunautur neytt heimildar II. sbr. IV. kafla til þess að leita nauðasamninga, ef beiðnin um það kemur fram eigi síðar en mánuði eftir nefndan tíma, enda hafi skiftarjettur ekki þá þegar gengið frá úthlutunargerð búsins.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amálúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
 (L. S.)

Jón Magnússon.

LÖG

um

20

4. júní

lögginging verslunarstaðar í Fúlúvík í Staðarsveit í Snæfellsnessýslu.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fúlúvík í Staðarsveit í Snæfellsnessýslu skal vera löggiltur verslunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar stjórnarráðið hefir ákveðið takmörk verslunarlóðarinnar samkv. lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson,

21
4. júní

LÖG

um

breyting á lögum nr. 58, 30. nóv. 1914, um sauðfjárbaðanir.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

3. gr. laganna orðist þannig:

Til sauðfjárbaðana í landinu má aðeins nota eina tegund baðlyfja, sem löggilt sje til þess af atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu með ráði dýralæknis. Skulu gefnar út greinilegar leiðbeiningar um meðferð og notkun baðlyfsins.

2. gr.

4. gr. orðist svo:

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið sjer um, að búnar verði til í landinu nægar birgðir af baðlyfi til hinna fyrirskipuðu þrifabaðana og annara sauðfjárbaðana, sem kynni að þurfa að framkvæma. Skal baðlyfjagerðin háð eftirliti sjerfræðings, sem ráðuneytið kveður til þess. Þó skal ráðuneytinu heimilt að leyfa innflutning á samskonar baðlyfi þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, enda sje það baðlyf alt nákvæmlega rannsakað, eftir nánari ákvæðum, sem ráðuneytið setur um það, og má eigi selja það innanlands nema það fullnægi þeim ákvæðum, sem sett hafa verið um hið löggilta baðlyf. Kostnað allan við eftirlit með baðlyfjagerð innanlands greiði framleiðandi baðlyfsins, en kostnað þann, sem leiðir af rannsókni innflutts baðlyfs, greiði innflytjandi.

3. gr.

Lög þessi ganga þegar í gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

LÖG

um

22

4. júní

breyting á lögum um samþyktir um sýsluvegasjóði, nr. 10, 20. júní 1923.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Á eftir öðrum málslíð 3. gr. laganna komi þrír nýir málslíðir, svo hljóðandi:

Þó skal hreppsfjelagi heimilt að greiða skattinn úr sveitarsjóði, sje það samþykkt með $\frac{2}{3}$ atkvæða á lögmætum sveitarfundi, sbr. 53. gr. sveitarstjórnarlaganna, og tilkynning þarum komin til sýslumanns fyrir 1. apríl. Gildir sú skipun þangað til fundarsamþyktin er úr gildi feld með sama hætti. Jafnar hreppsnefnd þá skattinum niður með aukaútsvörum, og skal hreppsnefndaroddviti greiða hann sýslumanni á gíalddaga þeim, er áður segir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

23
4. júní

LÖG

um

breyting á lögum nr. 6, 31. maí 1921.
(Seðlaútgáfa Íslandsbanka).

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1 gr.

Í stað „1922“ í 3. málsgrein 2. gr. laga nr. 6, 31. maí 1921, um seðla-
útgáfurjett Íslandsbanka, hlutafjárauka o. fl., komi: 1925.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

LÖG

um

24
4. júní

breyting á lögum nr. 8, frá 20. júní 1923, um ríkisskuldabréf.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

2. gr. laganna verði þannig:

Öll skuldabréfin skulu af sömu gerð. Stjórnin ákveður nafnverð þeirra, vaxtafót og söluverð. Vextir skulu greiddir tvisvar á ári, 1. október og 1. apríl, að hálfu í hvort sinn.

2. gr.

3. gr. laganna verði þannig:

Skuldabréfin skulu gefin út til eigi lengri tíma en 25 ára og með vaxta-
miðum fyrir það tímabil, sem ákveðið er að bréfin megi vera lengst í umferð.

Af skuldabréfum þeim, sem út eru gefin hvert sinn, skal dregin út (innkölluð) á ári hverju jöfn upphæð í hlutfalli við skuldabréfaupphæðina, sem í umferð er sett, þannig, að skuldabréfin sjeu öll innkölluð og innleyst í lok þess umferðartíma, sem stjórnin hefir ákveðið, þá er bréfin voru sett í umferð. Stjórninni er þó heimilt að ákveða, að fyrstu 5 árin skuli ekkert dregið út.

Nánari tilhögun um innköllun bréfanna getur ráðherra sett með reglugerð.

3. gr.

7. gr. laganna er úr gildi numin.

4. gr.

Breytingar þær, sem með lögum þessum eru gerðar á framanskráðum lögum, skal innfæra í texta laga nr. 8, 20. júní 1923, um ríkisskuldabréf, og síðan gefa lögin þannig breytt út í einu lagi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaltuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

25
4. júní

LÖG

um

breyting á lögum um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík, nr. 15, 22. okt. 1912.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

1. gr. laganna orðist svo:
Í Reykjavík skal vera ljósmæðraskóli.

2. gr.

Fyrir „6 mánuði“ í 2. gr. komi: 9 mánuðir.

3. gr.

Fyrri málsgrein 3. gr. laganna orðist svo:
Landlæknir er samkvæmt embættisstöðu sinni kennari skólans.

4. gr.

Í 3. og 7. gr. laganna, sem verða 4. og 10. gr., komi: ljósmóðir í stað „yfirsetukona.“

5. gr.

Aftan við 4. gr., sem verður 5. gr., bætist:
Þær námskonur einar fá styrkinn, sem skuldbinda sig til að takast á hendur að þjóna ljósmóðurumdæmi að afloknu prófi og gegna því ekki skemur en 3 ár samfleytt, nema sjerstök forföll banni, en endurgreiða styrkinn að fullu að öðrum kosti.

6. gr.

Á eftir 4. gr. komi tvær nýjar greinar, er verða 6. og 7. gr., svo hljóðandi:

6. gr.

Inntaka í ljósmæðraskólann skal bundin þessum skilyrðum:
1. Innsækjandi sýni skírnavottorð, bóluvottorð og heilbrigðisvottorð, sið-

ferðisvottorð frá sóknarpresti og vottorð um að hafa lokið fullnaðarprófi barna. 25
4. júní

2. Innsækjandi skal sýna skilríki frá hreppsnefnd og sýslumanni um það, að henni sje ætlað ákveðið ljósmóðurumdæmi að loknu prófi.
3. Innsækjandi sje ekki yngri en 22 ára og ekki eldri en 35 ára. Þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá aldurtakmarki, ef ástæða þykir.

7. gr.

Tala námskvenna skal að jafnaði ekki vera hærri en 10—12.

7. gr.

5., 6. og 7. gr. verði 8., 9. og 10. gr.

8. gr.

8. gr. laganna, sem verður 11. gr., orðist svo:
Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

9. gr.

Þegar lög þessi öðlast staðfestingu konungs, skal færa þau inn í meginmál laga nr. 15, 22. okt. 1912, og gefa þau út með fyrirsögninni: Lög um ljósmæðraskóla í Reykjavík.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

26
4. júní

LÖG

um

viðauka við lög nr. 29, 19. júní 1922, um breyting á sveitarstjórnarlögum
frá 10. nóv. 1905.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmærski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

Aftan við síðustu málsgrein 1. gr. laga nr. 29, 19. júní 1922, kemur nýr
málsliður, svo hljóðandi: Svæðið frá Reykjanestá til Garðskaga telst til Faxa-
flóa.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

um

27

4. júní

breyting á lögum nr. 59, 10. nóv. 1913, um friðun fugla og eggja.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

a-liður 3. gr. laga nr. 59, 10. nóv. 1913, orðist þannig: Rjúpur skulu al-friðaðar á tímabilinu frá 1. janúar til 15. október ár hvert.

Nú fækkar rjúpunni svo, að ástæða þykir til þess að friða hana alt árið, og er þá ríkisstjórninni heimilt að skipa svo fyrir með reglugerð um eitt ár í senn.

2. gr.

Fyrir hverja rjúpu, sem veidd er á friðunartíma, skal sá, er brotlegur verður, sæta 10 kr. sekt, og tvöfaldast sektin við ítrekan brotsins. Sömu sekt skal og hver sá maður sæta, er selur eða kaupir, gefur eða þiggur að gjöf rjúpu, sem svo er ástatt um, enda sje honum kunnugt, að svo hafi verið.

3. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 14, 27. júní 1921.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. okt. 1924.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

28
4. júní

L Ö G

um

afnám laga nr. 7, 6. júní 1923, um breyting á lögum um friðun laxa.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

Lög nr. 7, 6. júní 1923, um breyting á lögum um friðun á laxi, eru úr
gildi numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amakuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

FJÁRAUKALÖG

fyrir árið 1922.

29

4. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum 1922, eru veittar 872189,12 kr. til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—9. gr. hjer á eftir.

2. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 10. gr. eru veittar 48425,19 kr.

A. Ráðuneytið.

2. utanferðir ráðherra	kr.	12553,25	
4. Annar kostnaður	—	4621,65	
5. Ríkisfjehirðisstörf	—	6317,66	
6. Umbætur og viðhald á stjórnarráðshúsi og ráðherrabústað	—	9403,63	
			kr. 32896,19

B. Hagstofan.

4. Prentun eyðublaða	kr.	231,85	
5. Húsaleiga, hiti og ljós m. m.	—	60,39	
			kr. 292,24

C. Sendiherra o. fl.

1. a. Laun	kr.	11999,96	
b. Skrifstofuhald	—	3236,80	
			— 15236,76

Samtals kr. 48425,19

3. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 11. gr. eru veittar 111539,04 kr.

29

A. Dómgæsla og lögreglustjórn.

4. júní

1. c. Annar kostnaður	kr.	2226,11	
5. b. Laun tollvarða	—	6216,00	
e. Ýms gjöld	—	995,06	
8. Annar sakamála kostnaður og lögreglumála	—	4955,11	
9. Borgun til sjóðósmanna	—	232,00	
10. Borgun til setu- og varadómara	—	1718,90	
			kr. 16343,18

B. Ýmisleg gjöld.

1. c. Kostnaður við sending með póstum	kr.	93,91	
2. Burðareyri og embættisskeyti:			
a. Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef	—	10512,76	
b. Fyrir embættisskeyti	—	106,42	
3. Brunaábyrgðar- og sótaragjald o. fl. fyrir nokkrar opinberar byggingar	—	14016,50	
6. Landhelgisgæsla	—	30258,17	
7. Gjöld til yfirskattaneftnda og fyrir skattvirðingar	—	40208,10	
			95195,86

Samtals kr. 111539,04

4. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 12. gr. eru veittar 46462,54 kr.

21. Geislalækningastofa	kr.	19448,98	
27. a. Styrkur til sjúkrahúsa og skýla	—	18258,26	
f. Heilbrigðiseftirlit með alþýðuskólum	—	1295,30	
n. Utanfararkostnaður yfirsetukvenna	—	460,00	
p. Styrkur til umbúðasmiðs	—	7000,00	

Samtals kr. 46462,54

5. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 13. gr. eru veittar 373945,58 kr.

A. Póstmál.

3. d. Önnur gjöld	kr.	29007,83	
-------------------------	-----	----------	--

B. Vegamál.

I. 3. Ferðakostnaður og fæðispeningar	kr.	711,22	
4. Aðstoð og mælingar	—	6020,12	
5. Skrifstofukostnaður	—	1774,12	

II. 5. Viðhald flutningabrauta	—	5802,81	
7. Holtavegurinn	—	1227,57	
III. 1. Stykkishólmsvegurinn	—	12249,46	
6. Kjalarnesvegur	—	405,44	
8. Aðrar vegabætur og viðhald	—	8450,19	
IV. Fjallvegir	—	4407,23	
V. 1. Til áhalda	—	9010,72	
2. Til bókasafns verkamanna	—	69,85	
VI. Til akfærra sýsluvega	—	2285,60	
X. Vegur frá Hólum til Kolkuóss	—	108,73	
			52523,06

C. Strandferðir.

1. Til strandferða	—	31896,67
--------------------------	---	----------

D. Hraðskeyta- og talsímasamband.

II. Til viðauka símakerfa	kr.	9611,96	
III. Nýjar símalínur	—	19268,13	
IV. 2. Aðalskrifstofa landssímans	—	6948,36	
3. Ritsímastöðin í Reykjavík	—	8619,22	
4. Þráðlausa stöðin í Reykjavík	—	4203,02	
5. Bæjarsíminn í Reykjavík	—	81550,61	
6. Áhaldahúsið	—	248,50	
7. Ritsímastöðin á Akureyri	—	619,84	
9. Ritsímastöðin á Ísafirði	—	499,62	
10. Símastöðin á Borðeyri	—	6823,91	
12. Símastöðin í Vestmannaeyjum	—	4693,00	
14. Aukaritsímaþjónusta	—	177,50	
18. Eftirlitsstöðvar o. fl.	—	7044,13	
Gengismunur	—	1125,35	
V. Eyðublöð o. fl.	—	6345,42	
VI. Viðbót og viðhald stöðvanna	—	25367,33	
VIII. Viðhald landssímanna	—	64324,75	
IX. Alþjóðaskrifstofan í Bern	—	1161,28	
			248631,93

E. Vitamál.

I. 4. Ferðakostnaður og fæðispeningar	kr.	103,66	
III. Rekstrarkostnaður vitanna	—	9245,70	
V. Sjómerki o. fl.	—	2536,73	
			11886,09

Samtals kr. 373945,58

Til viðbótar við gjöldin í 14. gr. eru veittar 42668,47 kr.

B. Kenslumál.

III. Mentaskólinn:			
b. 2. Söngkennari	kr.	5596,00	
c. 3. Til skólahússins	—	2721,41	
4. Tímakensla og próf	—	4221,50	
9. Ýmisleg gjöld	—	3997,47	
11. Til áhalda við fimleikakenslu	—	55,78	
			kr. 16592,16
IV. Gagnfræðaskólinn á Akureyri:			
b. 3. Bækur og kensluáhöld	kr.	178,33	
4. Til eldiviðar og ljósa	—	451,00	
8. Ýmisleg gjöld	—	4436,00	
			5065,33
V. Kennaraskólinn:			
b. 1. Tímakensla	kr.	2934,00	
3. Bókakaup og áhöld	—	197,25	
5. Til viðhalds	—	24,65	
6. Ýmisleg gjöld	—	789,47	
			3945,37
VI. Stýrimannaskólinn:			
b. 3. Ýmisleg gjöld	—	482,11	
VII. Vjelstjóráskólinn:			
b. 3. Ýms gjöld	—	448,00	
VIII. Bændakensla:			
2. c. 2. Kensluáhöld	kr.	286,02	
3. c. 2. Kensluáhöld	—	314,00	
4. Ýmisleg gjöld	—	1825,00	
			2425,02
XI. Yfirsetukvennaskólinn:			
2. b. Annar kostnaður	kr.	1156,66	
Styrkur til námskvenna	—	5005,00	
			6161,66
XIII. Barnafræðsla:			
4. Til prófdómara	—	4582,15	
XVII. Kensla heyrnar- og mállausra			
	—	2966,67	
Samtals kr.			42668,47

7. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 15. gr. eru veittar 9488,56 kr.

29
4. júní

5. Landsbókasafnshúsið:		
b. Til viðhalds og áhalda	kr.	1379,97
37. Til veðurathugana og skeyta	—	8108,59
	Samtals kr.	9488,56

8. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 16. gr. eru veittar 16523,05 kr.

9. Efnarannsóknarstofa:		
a. Laun forstöðumanns	kr.	1790,00
c. Til ljósa	—	1327,70
	kr.	3117,70
14. Laun yfirmatsmanna:		
e. Ferðakostnaður	—	12969,40
25. Silfurbergsnáma í Helgustaðafjalli	—	135,95
36. Til sendimanns á Spáni	—	300,00
	Samtals kr.	16523,05

9. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 19. gr. eru veittar 223136,69 kr.

Óviss gjöld	kr.	223136,69
-------------------	-----	-----------

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

30
4. júní

L Ö G

um

kosningar í bæjarmálefnum Reykjavíkur.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Öjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Kosningarrjett við bæjarstjórnar- og borgarstjórakosningar, svo og við kosningu nefnda eða opinberra starfsmanna, er vinna í bæjarins þarfir og kjósa ber með almennum kosningum, hafa allir bæjarbúar, konur og karlar, sem eru 25 ára eða eldri og hafa átt lögheimili í bænum í eitt ár, þegar kosning fer fram, og fullnægja að öðru leyti skilyrðum fyrir kosningarrjetti til Alþingis.

Kjörgengur er sá, er kosningarrjett hefir. Þó mega hjón aldrei sitja samtímis í bæjarstjórn, eigi heldur foreldrar og börn nje móðurforeldrar eða föðurforeldrar og barnabörn þeirra. Heimilt er konu jafnan að skorast undan kosningu.

2. gr.

Kjörskrá sú og aukakjörskrá, sem árlega eru samdar yfir kjósendur til Alþingis, skulu og gilda fyrir kosningar í bæjarmálefnum fyrir sama tímabil og til alþingiskosninga.

3. gr.

Þegar kosning á fram að fara, skal borgarstjóri auglýsa dag, stað og stundu með 6 vikna fyrirvara og samtímis leggja fram eftirrit af gildandi kjörskrá.

4. gr.

Kosningu stýrir kjörstjórn, og er í henni borgarstjóri, sem er oddviti kjörstjórnar, og tveir bæjarfulltrúar, sem bæjarstjórnin kýs. Auk þess skal bæj-

arstjórnin kjósa tvo bæjarfulltrúa til vara í kjörstjórnina, og tekur varamaður 30
 sæti í kjörstjórninni í forföllum þess aðalmanns, sem kosinn er á sama lista. 4. júní
 Við borgarstjórakosningu og í forföllum borgarstjóra skal forseti bæjarstjórnar,
 eða varaforseti í forföllum hans, gegna störfum oddvita.

5. gr.

Lista þá, sem kjósa skal um, skal afhenda oddvita kjörstjórnar ekki síðar
 en á hádegi 20 dögum á undan kosningu. Við aukakosningar getur bæjarstjórn
 stýtt þennan frest um helming.

6. gr.

Kjósendur, sem ekki geta verið viðstaddir á kjördegi, geta neytt at-
 kvæðisrjettar síns á skrifstofu bæjarfógeta í Reykjavík og á skipum frá Reykja-
 vík, eftir sömu reglum og gilda við kosningar til Alþingis, þegar eins stendur á.

7. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númer lög nr. 49, 30. júlí 1909, að því
 er Reykjavík snertir, og 7. og 8. gr. í tilskipun 20. apríl 1872, um bæjarstjórn
 í kaupstaðnum Reykjavík, og önnur lagaákvæði, sem fara í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
 (L. S.)

Magnús Guðmundsson.

31
4. júní

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 75, 22. nóv. 1907, um bæjarstjórn í Hafnarfirði.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

Á eftir 3. málsgrein 12. gr. laga nr. 75, 22. nóv. 1907, komi ný máls-
grein, svo hljóðandi:

Hlutfallskosningu skal viðhafa við kosningu nefnda, ef að minsta kosti
3 bæjarfulltrúar krefjast þess.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

um

32
4. júní

lögreglusamþykktir í löggiltum verslunarstöðum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

Í löggiltum verslunarstöðum, sem ekki eru hreppsþjelög út af fyrir sig, og þannig ekki njóta heimildarlaga nr. 18, 20. okt. 1905, til þess að gera lögreglusamþykktir, skal hlutaðeigandi hreppsnefnd leyft vera að gera samþykkt um meðferð skepna, þar með taldir alifuglar í kaupúnum, til þess að varna því, að tjón eða skemdir hljótist af því, að skepnur gangi lausar eða í van-hirðu, með því að fyrirskipa vörslu á þeim á ákveðnum árstímum.

Hreppsnefnd sendir sýslunefnd frumvarp að samþykktinni, og fallist hún á það, sendist það stjórnarráðinu, er veitir því gildi með staðfestingu sinni.

2. gr.

Tiltaka má í samþykktinni sektir, alt að 200 krónum, fyrir brot á henni, og renna þær í hlutaðeigandi sveitarsjóð.

Mál út af brotum skal fara með sem almenn lögreglumál.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

33
4. júní

L Ö G

um

sameining yfirsksjalavarðarembættisins og landsbókavarðarembættisins.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

Yfirsksjalavarðarembættið við þjóðskjalasafnið og landsbókavarðarembættið skulu sameinast þegar annaðhvort eða bæði losna og því verður við komið. Hið sameinaða embætti nefnist landsbókavarðarembætti og er launað samkvæmt launalögunum.

2. gr.

Jafnframt og sameiningin fer fram eru úr gildi numin lög um þjóðskjalasafn Íslands, 3. nóv. 1915, 2. gr.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

L Ö G

um

34
4. júní

breyting á lögum nr. 68, 3. nóv. 1915.
[Landhelgissjóður Íslands].

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

2. gr. í lögum nr. 68, 3. nóv. 1915, orðist svo:

4. gr. laga nr. 55, 10. nóv. 1913, orðist svo:

Sjóðnum skal varið til að koma upp strandgæsluskipum, og ákveður löggjafarvaldið, hve nær sjóðurinn tekur til starfa og hve miklu af fje hans skuli varið til þess. Þó getur fjárveitingavaldið ákveðið, að af árlegu sektarfje og vöxtum sjóðsins skuli varið til þess að verja landhelgina fyrir ólöglegum veiðum alt að jöfnu tillagi móti því, sem ríkissjóður leggur til.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

35
4. júní

L Ö G

um

breytingu á lögum nr. 50, 20. júní 1923, um atkvæðagreiðslu utan
kjörstaða við alþingiskosningar.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau
með samþykki Voru:

1 gr.

Síðari málsgrein 1. gr. laganna falli burtu.

2. gr.

Önnur málsgrein 4. gr. falli burtu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

LÖG

um

bæjargjöld í Reykjavík.

36
4. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fje það, sem útheimtist til að standa straum af útgjöldum Reykjavík-urkaupstaðar til bæjarþarfa, skal að svo miklu leyti, sem sjerstakar tekjur kaupstaðarins hrökkva ekki til, fengið með því að leggja gjald á allar fasteignir í lögsagnarumdæminu og með því að leggja útsvar á íbúa bæjarins, á atvinnu, sem stunduð er í bænum, á bátum eða skipum, sem gerð eru út frá bænum, og á stofnanir og arðsöm fyrirtæki.

2. gr.

Fasteignagjald það, sem ræðir um í 1. gr., skal miða við virðingarverð eftir fasteignamatslögunum og ákveðst það þannig:

- Af öllum húsum, úr hvaða efni sem eru og til hvers sem þau eru notuð, skal greiða 0,8% — 80 aura af hverjum 100 krónum — af virðingarverði, enda annist bærinn, húseigendum að kostnaðarlausu, sóðhreinsun, sorp- og salernahreinsun og ráðstafanir til útrýmingar rottum og gegn eldsvoða.
- Af öllum lóðum, byggðum og óbyggðum, sem bæjarstjórnin hefir ekki með sjerstökum samningi eða samþykkt ætlað til annara afnota en til byggingarlóða, skal greiða 0,6% — 60 aura af hverjum 100 krónum — af virðingarverði.
- Af öllum lóðum og löndum, sem með sjerstökum samningi við bæjarstjórn eða með sjerstakri samþykkt hennar eru ætlaðar til réktunar, fiskverkunar eða annara slíkra afnota, og ekki eru byggingarlóðir, skal greiða 0,1% — 10 aura af hverjum 100 krónum — af virðingarverði.

Fasteignagjald skal telja af heilum hundruðum króna af virðingarverði, en því, sem umfram er, skal sleppa, og nái virðing ekki hundrað krónum, greiðist ekkert gjald.

36
4. júní

Undanþegnar fasteignagjaldi eru allar fasteignir bæjarsjóðs og hafnar-sjóðs Reykjavíkur.

Ennfremur eru undanþegin fasteignagjaldi:

Lóðir, sem eru eign annara ríkja, að svo miklu leyti sem þær fylgja húsum, sem notuð eru af sendimönnum þeirra í milliríkjaerindum, og kirkjugarðar.

4. gr.

Fasteignagjald skal greiða í skrifstofu bæjargjaldkerans í Reykjavík, og er gjalddagi 2. janúar ár hvert.

5. gr.

Fasteignagjaldið hvílir sem lögveð á fasteign þeirri, sem það er lagt á, og skal ásamt dráttarvöxtum í 2 ár frá gjalddaga ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum í eigninni.

Brenni hús eftir gjalddaga, hefir fasteignagjaldið og forgangsrjett í brunabótunum á sama hátt.

6. gr.

Þegar lög þessi koma í gildi, falla í burtu þau gjöld, sem nú hvíla á fasteignum kaupstaðarins til að standast kostnað við sóthreinsun (lög nr. 20, 15. okt. 1875) og sorphreinsun og salernahreinsun (lög nr. 42, 11. júlí 1911), en vatnsskattur helst óbreyttur samkvæmt lögum nr. 84, 22. nóv. 1907, að öðru leyti en því, að miða skal skattinn við fasteignamatsvirðingu húsa, en ekki brunabótavirðingu.

7. gr.

Útsvari því, sem ræðir um í 1. gr., skal niðurjöfnunarnefnd jafna niður eftir efnun og ástæðum gjaldenda.

Niðurjöfnunin nær til allra einstaklinga og fjelaga, sem hafa lögheimili eða fast aðsetur í bænum eigi skemur en 3 mánuði. Þeir skulu greiða þar fult gjald eftir öllum efnahag sínum og ástæðum, nema þeir hafi líka á gjaldárinu haft fast aðsetur annarsstaðar og galdið þar útsvar. Skal þá draga frá útsvarinu tiltölulega eftir þeim tíma, er þeir dvöldust annarsstaðar, þó eigi meira en þeir guldu þar.

Á hverskonar atvinnu, sem stunduð er í bænum, eða á bátum eða skipum, sem gerð eru út frá bænum, eða leggja þar upp afla sinn eða nauðsynjar, má leggja útsvar, þótt atvinna sje ekki stunduð nema 4 vikur ársins og þótt sá, er atvinnuna stundar, eigi lögheimili annarsstaðar, utanlands eða innan.

Ennfremur nær útsvarsskyldan til allra þeirra manna, sem lögskráðir

eru á skip, sem skrásett eru í Reykjavík, svo og til þeirra, sem hafa á hendi launuð störf og aukastörf í bænum, þótt eigi sjeu þeir þar búsettir, enda sje atvinnan stunduð ekki skemur en 3 mánuði. Þó má ekki skattleggja þingfararkaup alþingismanna, sem heimili eiga annarsstaðar.

Útgerðarmenn, skipaeigendur og aðrir atvinnurekendur skulu standa skil á útsvari þeirra utanbæjarmanna, sem atvinnu hafa hjá þeim eða á skipum þeirra, enda er þeim heimilt að halda eftir alt að 10% af kaupi slíkra manna til greiðslu á útsvarinu. Niðurjöfnunarnefnd tilkynnir þeim, sem standa eiga skil á útsvari utanbæjarmanna, jafnskjótt er hún hefir lokið niðurjöfnun, útsvör þau, sem þeim ber að standa skil á.

Um útsvar samvinnufjelaga fer eftir þeim sjerstöku lögum, er um slík fjelög gilda.

Undanþegnir útsvari eru sendimenn annara ríkja og þeir þegnar sama ríkis, sem eru í þjónustu þeirra og stunda ekki aðra atvinnu í bænum, svo og þeir, sem með sjerstökum lögum eru undanþegnir skatti.

8 gr.

Niðurjöfnunarnefnd skal skipuð 5 mönnum. Skattstjórinn í Reykjavík er formaður hennar, en 4 nefndarmennina kýs bæjarstjórnin til eins árs í senn á síðari reglulegum fundi sínum í nóvembermánuði ár hvert. Kjörgengir til nefndarinnar eru þeir bæjarbúar, sem kjörgengir eru til bæjarstjórnarinnar. Nefndarmenn fá þóknun úr bæjarsjóði fyrir starf sitt, eftir nánari ákvæðum bæjarstjórnar.

9. gr.

Aðalniðurjöfnun útsvara skal fara fram í byrjun hvers árs og vera lokið fyrir 15. dag aprílmánaðar, og skal niðurjöfnunarskráin liggja til sýnis frá 15. apríl til 1. maí.

Við aðalniðurjöfnun skal jafna niður þeirri upphæð, sem ákveðin er í fjárhagsáætlun bæjarins það ár, auk 8—10% umfram.

Aukaniðurjöfnun skal fara fram síðari hluta hvers mánaðar og auka-skrá liggja til sýnis 1.—15. dag næsta mánaðar.

Við aukaniðurjöfnun skal leggja útsvar á þá gjaldendur, sem bæst hafa við frá síðustu niðurjöfnun, svo og á þá, sem kunna að hafa fallið af niðurjöfnunarskrá áður.

Um kærur yfir niðurjöfnun og úrskurði á þeim fer eftir þeim reglum, er nú gilda, sbr. þó 10. gr.

10. gr.

Úrskurði bæjarstjórnar má skjóta til yfirskattanefndar bæjarins. Skal það gert brjeflega innan 15 daga frá úrskurði bæjarstjórnar. Yfirskattanefnd úrskurðar kærunatriðin innan 15 daga og birtir þeim, sem hlut eiga að máli, úrslitin. Er því máli þar með lokið.

Ekkert gjald má yfirskattanefnd hækka eða lækka nema svo reynist, að það hafi verið sett að minsta kosti 10% of lágt eða hátt.

36
4. júní

Nefndin tekur borgun fyrir störf sín, og reiknast hún samkv. lögum nr. 74, 27. júní 1921, og tilsk. nr. 84, 30. nóv. 1921, þó þannig, að það greiðist úr bæjarsjóði, sem þar greiðist úr ríkissjóði, enda úrskurðar bæjarstjórn reikningana. Nú fær áfrýjandi ekki lækkun á útsvari sínu, og ber honum þá að endurgreiða bæjarsjóði allan kostnað af áfrýjuninni, og úrskurðar yfirskattanefnd þann kostnað. Fáir áfrýjandi lækkun á útsvari sínu, greiðir hann helming kostnaðar með sama hætti. Þessum kröfum bæjarsjóðs á áfrýjendur fylgir lögtaksrjettur.

11. gr.

Útsvör öll skal greiða í skrifstofu bæjargjaldkera, og eru gjalddagar útsvars samkvæmt aðalniðurfjöfnun 1. dag maímánaðar og 1. dag septembermánaðar. Helming útsvars skal greiða á hvorum gjalddaga. Enginn getur, með því að skjóta útsvari sínu til bæjarstjórnar, komist hjá því að greiða þann hluta útsvars síns, sem fallinn er í gjalddaga, en verði gjaldinu breytt, skal það, sem ofgildið er, endurgreitt úr bæjarsjóði.

Gjalddagi á útsvari utansveitarmanna er þann dag, sem niðurfjöfnunarskrá yfir þau er lögð fram. Og getur enginn komist hjá því að greiða útsvarið með því að skjóta útsvarinu undir úrskurð bæjarstjórnar eða yfirskattanefndar. Um endurgreiðslu, ef til kemur, fer sem að ofan segir.

12. gr.

Sje fasteignagjald eða útsvar, sem ræðir um í lögum þessum, eigi greitt áður en 2 mánuðir eru liðnir frá gjalddaga, skal gjaldandi skattsins greiða bæjarsjóði dráttarvexti, er nemi 1% — einni krónu af hverjum 100 krónum — fyrir hvern mánuð eða hluta úr mánuði, sem líður frá gjalddaga, uns gjaldið er greitt.

Sömu dráttarvexti skal og greiða, ef önnur gjöld til bæjarsjóðs Reykjavíkur, svo sem vatnsskattur, leigugjöld af lóðum, erfðafestulóndum og öðrum fasteignum, gangstjetta- og holræsagjöld, skólagjöld o. s. frv., eru eigi greidd innan tveggja mánaða frá gjalddaga.

Dráttarvextir hafa lögtaksrjett á sama hátt og sjálf gjöldin.

13. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númin:

22. gr. í tilskipun 20. apríl 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, og lög 19. okt. 1877, um bæjargjöld í Reykjavíkurkaupstað, svo og önnur lagafyrirmæli, er koma í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

LÖG

um

37

4. júní

breyting á lögum nr. 22, 6. okt. 1919, um hæstarjett.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Þessar breytingar skal gera á eftirtöldum greinum laga nr. 22, 6. okt. 1919, um hæstarjett: 4. gr., 5. gr., 6. gr., 9. gr., 38. gr., 45. gr., 53. gr., 54. gr. og 56. gr.

1. gr.

Við 4. gr.: Greinin orðist svo: Hæstarjett skipa 3 dómara, og er einn þeirra forseti dómsins. Konungur skipar dómarana, en þeir kjósa sjer forseta úr sínum hópi, til ekki skemri tíma en eins árs í senn.

2. gr.

Við 5. gr.: Í stað „5“ komi: 3. — 2. málsgrein falli niður.

3. gr.

Við 6. gr.: Í stað orðanna: „dómari (bæjarfógeti) landsins“ komi: hjeraðsdómari.

4. gr.

Við 9. gr.: Í stað: „Konungur“ komi: Rjetturinn. — Orðin: „með 1. einkunn“ falli burt. — Við greinina bætist: Hæstarjettarritari nýtur þeirrar þóknunar, er ákveðin er í fjárlögunum.

5. gr.

Við 38. gr.: 2. tölul. orðist svo:

Ef rjetturinn leyfir það, enda hafi að minsta kosti annar aðilja eða umboðsmanna óskað þess.

37

4. júní

6. gr.

Við 45. gr.: Á eftir 3. málsgrein komi ný málsgrein, svo hljóðandi: Nú gerir einhver dómaranna ágreiningsatkvæði, og á hann þá heimting á því, að það verði birt í dómasafni rjettarins ásamt dóminum.

7. gr.

Við 53. gr.: Greinin falli burt.

8 gr.

Við 54. gr.: Greinin falli burt.

9. gr.

Við 56. gr.: 2. málsgrein orðist svo: Hæstarjettardómarar eiga sæti í landsdómi.

10. gr.

Lög þessi koma til framkvæmda, er sæti fasts dómara losnar næst í hæstarjetti. Ekki fer kosning dómstjóra fram meðan núverandi dómstjóri situr í embætti.

11. gr.

Alstaðar í lögum nr. 22, frá 1919, kemur í stað orðsins: „dómstjóri“ forseti.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

LÖG

um

38

4. júní

stofnun búnaðarlánadeildar við Landsbanka Íslands.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sjerstök lánadeild skal stofnuð við Landsbanka Íslands, sem annast lánveitingar samkvæmt lögum þessum. Deildin nefnist Búnaðarlánadeild.

2. gr.

Til ársloka 1926 leggur Landsbanki Íslands deildinni til alt að 500 þús. kr. á ári til útlána. Sjerstakan reikning skal bankinn halda um deildina.

3. gr.

Tilgangur deildarinnar er:

1. að veita lán til jarðabóta með veði í fasteignum á Íslandi.
2. að veita lán til jarðabóta, til stofnunar nýbýla og til stofnunar mjólkurbúa til smjör- og ostagerðar, trygð með ábyrgð bæjar-, sýslu- eða sveitarfélaga.
3. að veita lán til löggiltra fjelaga fasteignaeigenda (sbr. 17. gr. laga nr. 64 1921, um stofnun Ríkisveðbanka Íslands), er hafa með höndum samvinnumannvirki til jarðabóta, svo sem áveitu á engi, samgirðingar eða önnur álíka mannvirki, og sjeu lánin trygð með veði í afgangnum af eignunum, með samskonar forgangsrjetti fyrir öllum veðskuldum sem opinberir skattar væru.
4. að veita lán til varanlegra húsabóta í sveitum.

4. gr.

Tryggingar fyrir lánum ákveður stjórn Landsbanka Íslands með reglugerð, í samræmi við 12.—20. gr. í lögum nr. 64, 1921, um stofnun Ríkisveðbanka Íslands, að fengnum tillögum frá Búnaðarfélagi Íslands.

5. gr.

Umsókn um lán úr deildinni skal jafnan fylgja áætlun um kostnað

- 38** við þá landbúnaðarframkvæmd, sem lánið er tekið til, gerð af manni, sem
 4. júní Búnaðarfélag Íslands tekur gildan; enn fremur áætlun um væntanlegan arð af endurbótinni eða verðhækkun vegna hennar. Þegar um lán til húsabóta er að ræða, skal umsókninni fylgja áætlun um kostnað frá byggingarfróðum manni, og skulu byggingarnar framkvæmdar eftir fyrirsögn og undir eftirliti slíks manns.

6. gr.

Stjórn Landsbankans skal leita umsagnar Búnaðarfélags Íslands um lánveitingar úr deildinni.

7. gr.

Lán veitist því að eins úr deildinni, að lántakandi leggi fram til hinna umræddu framkvæmda sem svarar a. m. k. $\frac{1}{3}$ kostnaðar við þær. Alt að helmingi lánsins má greiða strax, en afganginn ekki fyr en verkinu er lokið og skoðun hefir farið fram á því, á kostnað lántakanda, framkvæmd af mönnum, sem Búnaðarfélag Íslands tekur gilda. Ef um stærri fyrirtæki er að ræða, má þó greiða lánið í fleiri hlutum, jafnóðum og verkinu miðar áfram, eftir tillögum Búnaðarfélags Íslands.

8. gr.

Vextir af lánum úr deildinni mega vera alt að 1% hærri en venjulegir sparisjóðsvextir bankans, þó ekki hærri en 6%, og lánstíminn eigi skemri en 25 ár og lánin afborgunarlaus fyrstu 5 árin.

9. gr.

Þá er lög um stofnun Ríkisveðbanka Íslands komast til framkvæmdar, skal deild þessi leggjast niður og hverfa inn í hann með þeim hætti, sem stjórnarráðið ákveður í samráði við stjórn Landsbanka Íslands.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1924. Tekur Búnaðarlánadeildin þá þegar til starfa. Framlag Landsbankans til deildarinnar árið 1924 skal vera alt að 250 þús. kr.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

L Ö G

um

39

4. júní

breyting á lögum nr. 74, 27. júní 1921, um tekjuskatt og eignarskatt.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

9. gr. 1. málsgrein hljóði svo:

Til skattskyldra tekna fjelaga þeirra og stofnana, sem í 3. gr. segir, telst eigi að eins það, sem greitt er hluthöfum eða fjelagsmönnum sem vextir eða arður af innborguðu fje, heldur einnig afborganir af skuldum á árinu, óvenjulegar fyrningar og yfirfærslur á tekjuafgangi í varasjóð, tryggingarsjóð og aðra slíka sjóði.

Fjármálaráðherra er heimilt að kveða svo á, að skattskyldar tekjur váttryggingarfjelaga, sem starfa hjer á landi, skuli talinn sá hluti heildarágóðans, er svarar til hlutfallsins milli allra iðgjaldatekna fjelagsins hjer á landi og allra iðgjaldatekna af allri starfsemi þess.

Fjármálaráðherra getur og sett fyrirmæli um heimild váttryggingarfjelaga til að draga frá tekjum sínum það, er þau leggja til hliðar til að inna af hendi skyldur sínar gagnvart váttrygðum.

Loks getur ráðherra sett ákvæði um það, hvenær fjelög þessi skuli hafa skilað framtölum sínum og reikningum.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi jafnskjótt sem þau hafa fengið konungsstaðfestingu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

40

4. júní

L Ö G

um

sölu á kirkjujörðinni Leyningi í Siglufirði.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Ríkisstjórninni veitist heimild til að selja Siglufjarðarkaupstað kirkjujörðina Leyning í Siglufirði með þeim gögnum og gæðum, er þeirri jörð fylgja.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

41

4. júní

V E G A L Ö G.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

FYRSTI KAFLI.

Um flokkun vega.

1. gr.

Vegir á Íslandi eru þjóðvegir, fjallvegir, sýsluvegir og hreppsvegir.

Þjóðvegir eru þessir:

A. Um Suðurland:

1. Suðurlandsvegur. Frá Reykjavík um Hellisheiði austur yfir Ytri-Rangá. Um Rangárvelli, Landeyjar, Eyjafjöll, Sólheimasand, Mýrdal til Víkur. Um Mýrdalssand, Skaftártungu, yfir Eldhraun, um Síðu, Fljótshverfi. Skeiðarársand, Suðursveit, Mýrar, um Hóla í Nesjum, um Almannaskarð og Lón að Lónsheiði.
2. Þingvallabraut. Frá vegamótum við Geitháls til Þingvalla. Svo fljótt sem fje verður veitt í fjárlögum, skal ný Þingvallabraut lögð frá vegamótum Vesturlandsvegar í Mosfellssveit, sunnan við Köldukvísl, um Mosfellsdal, norðan við Leirvogsvatn og núverandi Þingvallabraut, skamt austan við 35 km. stein. Skal þá brautin frá Geithálsi að væntanlegum vegamótum austan við 35 km. stein verða fjallvegur.
3. Geysisbraut. Frá Þingvöllum um Laugardal til Geysis.
4. Biskupstungnabraut frá vegamótum hjá Ingólfssfjalli um Grímsnes og Biskupstungur hjá Vatnsleysu að vegamótum Geysisbrautar.
5. Eyrarbakkabraut frá Selfossi að Eyrarbakka.
6. Reykjanesbraut frá Reykjavík um Hafnarfjörð til Keflavíkur.
7. Spítalavegirnir til Laugarness, Klepps og Vífilstaða.

B. Um Vesturland:

1. Vesturlandsvegur frá vegamótum hjá Ártúni við Elliðaár um Mosfellsveit og Kjalarnes, kringum Hvalfjörð, yfir Ferstikluháls, um Svínadal, um Hestháls, þvert yfir Borgarfjörð sunnan við Grímsá, yfir Hvítá hjá Hvítárvöllum og á vegamót Borgarnesbrautar norðan við Gufá. Um Norðurárdal, Bjarnadal, Sökkólfssdal, Miðdali, Búðardal, Svínadal, kringum Gilsfjörð, yfir Geiradal, um Þorskafjarðarheiði og Langadal að Arnagerðareyri.
2. Borgarnesbraut frá Borgarnesi að vegamótum norðan Gufár.
3. Stykkishólmsbraut frá vegamótum fyrir ofan Borgarnes um Mýrar, um Kerlingarskarð og Helgafellssveit til Stykkishólms.
4. Strandavegur frá vegamótum við Hrútafjarðará um Borðeyri, út með Hrútafirði, um Stíkuháls, meðfram Bitrufirði, um Bitruháls, Kollafjörð, Hólmavík, Steingrímsfjarðarheiði að vegamótum Vesturlandsvegar á Þorskafjarðarheiði.

C. Um Norðurland:

1. Norðurlandsvegur. Frá vegamótum hjá Dalsmynni í Norðurárdal, um Holtavörðuheiði, Hrútafjörð og Hrútafjarðarháls yfir Miðfjarðará hjá Reykjum, um svonefndan Múlaveg, sunnan við Stórhól, vestan við Auðunnarstaði að brúarstæði á Víðidalssá hjá Steinsvaði, yfir Vatnsdalsá hjá Hnausum, yfir Blöndu hjá Blönduósi, um Langadal og Stóra-Vatns-

41
4. júní

skarð. Yfir Skagafjörð um Norðurárdal, Öxnadalsheiði, Öxnadal, Þelamörk og Kræklingahlíð til Akureyrar. Yfir Vaðlaheiði, um Ljósavatnsskarð, Fljótsheiði, Aðalreykjadal til Húsavíkur. Um Tunguheiði, Kelduhverfi, Öxarfjörð, Pistilfjörð að Þórshöfn.

Þangað til leiðin frá Hrútafjarðarhálsi austur yfir Víðidalssá í Húnavatnssýslu er fullgerð, skal halda við á kostnað ríkissjóðs þeim köflum hins eldri þjóðvegur, sem þarf til þess, að jafnan sje samhangandi reiðfær vegur alla þessa leið.

2. Hvammstangabraut frá Hvammstanga að vegamótum hjá Stóraósi.
3. Sauðárkróksbraut frá Sauðárkróki að vegamótum austan við Víðimýri.

D. U m A u s t u r l a n d :

1. Austurlandsvegur frá Þórshöfn um Brekknaheiði, Strandir, Sandvíkurheiði, Vopnafjörð, Hellisheiði, Jökulsárhlíð, Hróarstungu, Velli, Skriðdal, Breiðdalsheiði, Berufjarðarskarð, Djúpavog, Geithellahrepp yfir Lónsheiði.
2. Eskifjarðarvegur frá Eskifirði til Reyðarfjarðar.
3. Fagradalsbraut frá Reyðarfirði að vegamótum hjá Egilsstöðum.
4. Fjarðarheiðavegur frá Seyðisfirði á vegamót Austurlandsvegur hjá Egilsstöðum.

3. gr.

Þar sem þjóðvegur liggur um kaupstað eða kauptún, telst þjóðvegurinn að mörkum kaupstaðarlóðar eða verslunarlóðar.

4. gr.

Fjallvegir eru þeir vegir yfir fjöll og heiðar, sem ráðherra ákveður og eigi teljast til neins annars vegaflokks.

5. gr.

Sýsluvegir eru þeir vegir, er liggja sýslna á milli og um hverja sýslu þar sem mest er þjóðbraut, svo sem í kauptún og fiskiver, enda sjeu þeir eigi þjóðvegir. Sýslunefndir ákveða, hvar þessir vegir skuli liggja, hver innan sinnar sýslu.

6. gr.

Hreppsvegir eru vegir um hreppa og hreppa í milli, sem hvorki eru þjóðvegir nje sýsluvegir. Sýslunefnd ákveður eftir tillögum hreppsnefndar, hvar hreppsvegir skuli liggja.

ANNAR KAFLI.

*Um stjórn vegamála.*41
4. júní

7. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið hefir yfirstjórn allra vegamála. Til þess að stjórna framkvæmdum í þessum málum er skipaður vegamálastjóri, og skal fá honum aðstoðarmenn eftir þörfum.

Nú getur vegamálastjóri eða aðstoðarmenn hans eigi komið því við að veita forstöðu einhverri þeirri vegagerð eða brúargerð, er útheimtir sjerstaka verklega þekkingu, og er atvinnumálaráðuneytinu þá heimilt að ráða til þess hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnaður sá, sem af þessu leiðir, telst með öðrum kostnaði við verkið.

8. gr.

Sýslunefndir hafa umsjón og stjórn þeirra vegagerða og þess viðhalds, sem er kostað af sýslusjóði; fela má sýslunefnd oddvita sínum umsjón með tilteknum vegagerðum, eða sýslunefndarmanni eða hreppsnefndum umsjón með sýsluvegagerð, hverjum í sínum hreppi, og ber þeim, sem umsjón er falin, að ráða til þann verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

Nú verður álitid nauðsynlegt að fá sjerstaklega verkfróðan mann til þess að undirbúa einhverja vegagerð eða brúargerð, eða til þess að sjá um framkvæmd vegagerðar eða brúargerðar, og er þá sýslunefnd, eða oddvita í umboði hennar, heimilt að ráða til hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnaður þann, sem af þessu leiðir, má telja með öðrum kostnaði við verkið.

9. gr.

Hreppsnefnd hefir umsjón með vinnu og aðgerð á hreppsvegum, og skal hún ráða þann til verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

Nú verður álitid nauðsynlegt að fá sjerstaklega verkfróðan mann til þess að undirbúa vegagerð eða brúargerð eða til þess að sjá um framkvæmd vegagerðar eða brúargerðar, og er þá hreppsnefnd heimilt að ráða til hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnaður þann, er af þessu leiðir, má telja með öðrum kostnaði við verkið.

ÞRIÐJI KAFLI.

Um gerð vega, viðhald þeirra og greiðslu kostnaðar.

10. gr.

Allir vegir skulu vera svo gerðir, að nægi umferð þeirri, sem er eða vænta má að verði um þá, að svo miklu leyti sem stjórn vegamálaanna telur slíkt kleift.

41

4. júní

11. gr.

Fram með öllum vegum skulu vera skurðir á báðar hendur, nema þar sem verkstjórinn kann að álíta það óþarft. Nú þarf að veita vatni frá vegi, og er þá hver landeigandi skyldur að leyfa, að því sje gerð framrás yfir land hans, mót skaðabótum fyrir tjón það, sem hann kann að bíða af því. Skaðabæturnar skulu ákveðnar með samkomulagi eða eftir mati samkvæmt 26. gr. Þó getur enginn krafist skaðabóta samkvæmt þessum lögum fyrir vatnsrásir, sem eru til orðnar áður en þessi lög öðlast gildi.

Jarðefni það, er grefst upp úr skurðum og verður ekki notað til fyllingar í veginn, skal leggja á þann skurðbakkann, er veit frá veginum; skal metrabreið ræma af þeim skurðbakka teljast til vegarins, og má enginn gera girðingar eða önnur mannvirki á þeirri ræmu án leyfis stjórnarvalda þeirra, er veginum ráða; enginn má heldur reisa hús nær þeim skurðbakka, er veit frá veginum, en nemi 2 metrum.

12. gr.

Ríkissjóður kostar umbætur og viðhald þjóðvega. Nú verður álitid gagnlegt að gera einhvern þjóðvegarkafla akfæran, og má þá, þegar sjerstakrar ástæður eru fyrir hendi, gera það að skilyrði, að hlutaðeigandi sveitarfjölög eða sýslufjölög leggi fram tiltekinn hluta alls vegagerðarkostnaðarins.

13. gr.

Fjallvegir skulu gerðir reiðfærir og varðaðir svo sem nauðsyn ber til. Greiðist kostnaður við þá úr ríkissjóði.

14. gr.

Kostnaður við sýsluvegi greiðist úr sýslusjóði, en í hann greiði hvert hreppsfjölög árlega 2 kr. fyrir hvern verkfæran karlmann í hreppnum, 20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Heimilt er sýslunefnd að ákveða fyrir eitt ár í senn, að gjald þetta skuli vera hærri, alt að 5 kr. fyrir hvern verkfæran karlmann. Hreppstjórar skulu í októbermánuði ár hvert semja nafnaskrá yfir alla verkfæra karlmenn 20—60 ára, sem heimili hafa í hreppnum. Skulu skrárnar sendar sýslumanni fyrir árslok, en sýslumaður ákveður eftir þeim sýsluvegagjald hvers hrepps. Gjaldið skal borgað úr sveitarsjóði og greitt sýslumanni á manntalsþingi. Samrit af skránni skal hreppstjóri láta hreppsnefndaroddvita í tje fyrir 20. október.

Heimilt er sýslunefndum að gera samþykkt um stofnun sýsluvegasjóða samkvæmt lögum nr. 10. 20. júní 1923, um samþykktir um sýsluvegasjóði, og fer þá um kostnað við sýsluvegi samkvæmt þeim lögum.

15. gr.

Sýsluvegir þeir, sem liggja frá kaupúnum eða út frá akfærum þjóðvegum, eða eru framhald af þeim, skulu gerast akfærir þar sem því verður við

komid. Heimilt er að greiða úr ríkissjóði styrk til akfærra sýsluvega, er nemi 41
alt að helmingi kostnaðar, gegn þeim skilyrðum, er ráðherra setur í reglugerð. 4. júní
Að öðru leyti ákveður sýslunefnd, hvernig sýsluvegir skuli gerðir. Heimilt er
sýslunefndum að gera samþykktir fyrir stærri eða minni svæði innan sýslu um
akfæra sýslu- og hreppsvegi, og fer þar um samkvæmt lögum nr. 38, 28. nóv.
1919.

16. gr.

Oddviti sýslunefndar skal ár hvert senda atvinnu- og samgöngumála-
ráðuneytinu skýrslu um þær vegabætur, er hafa verið framkvæmdar á kostnað
sýslusjóðs, ásamt reikningi yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins.

17. gr.

Nú vill sýslunefnd framkvæma á einu ári meiri vegabætur á sýsluveg-
um en tekjur sjóðsins það ár leyfa, og getur hún þá tekið lán til þeirra; en
áður sýslunefnd ákveður lántökuna, skal liggja fyrir áætlun um kostnað við
hina fyrirhuguðu vegagerð eftir verkfróðan mann, og skal áætlunin vera sam-
þykkt af vegamálastjóra.

18. gr.

Kostnaður við hreppsvegi greiðist úr sveitarsjóði, en í hann skal greiða
hreppsvegagjald, 2 kr. árlega fyrir hvern verkfæran karlmann í hreppnum
20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Heimilt er hreppsnefnd að ákveða fyrir eitt
ár í senn, að hreppsvegagjald skuli vera hærra, alt að 5 kr. fyrir hvern verk-
færan mann.

19. gr.

Hver sá maður, er talinn er í verkfærra skrá, skal greiða hreppsvega-
gjald í sveitarsjóð. Húsráðandi hver innir gjaldið af hendi fyrir heimilismenn
sína, þar á meðal lausamenn, er teljast þar til heimilis. Eindagi gjaldsins er
31. desember ár hvert.

20. gr.

Til vegagerðar á hreppsvegum má ekki verja minna fje úr sveitarsjóði
en nemur hinu lögskipaða hreppsvegagjaldi. Nú telur hreppsnefnd æskilegt,
að framkvæmd sje á kostnað hreppsins meiri vegagerð en svo, að hreppsvega-
gjaldið með hækkun þeirri, sem heimiluð er í 18. gr., hrökkvi fyrir henni, og
má hún þá greiða það, sem til vantar, úr sveitarsjóði, ef meiri hluti gjaldenda
í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar og fund sækja,
samþykkja á lögmætum sveitarfundi, og sje með þeirri samþykkt ákveðið, hve
mikilli upphæð megi verja til vegagerðar úr sveitarsjóði, umfram hreppsvega-
gjaldið.

41

4. júní

21. gr.

Nú er lítið að vinna að hreppsvegum í hreppi, og má sýslunefnd þá ákveða, að alt að helmingi hreppsvegargjalds greiðist í peningum í sýslusjóð. Sje aftur á móti hreppsvegavinna mikil í einhverjum hreppi, af því að þar eru engir þjóðvegir nje sýsluvegir, en vegir um hreppinn langir og torfærir, má sýslunefndin ákveða, að alt að jafnmikilli upphæð og hreppsvegagjald hreppsins greiðist úr sýslusjóði.

22. gr.

Oddviti sýslunefndar skal ár hvert senda atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu yfirlit yfir hreppsvegagjöld í sýslunni og yfir gjöld sveitarsjóða til vega.

23. gr.

Nú vill hreppsnefnd taka lán til vegagerðar í hreppnum og skuldbinda sveitarsjóð til greiðslu á láninu ásamt vöxtum af því, og er henni það heimilt, ef meiri hluti allra gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, samþykkir á lögmætum sveitarfundi, enda samþykki sýslunefnd ályktun hreppsnefndarinnar um lántökuna.

FJÓRÐI KAFLI.

Um jarðrask, landnám, átroðning o. fl.

24. gr.

Hver landeigandi er skyldur til að láta af hendi land það, er þarf undir vegi eða til breytingar eða breikkunar eða viðhalds vegum, svo og leyfa að efni til vega sje tekið í landi hans, hvort heldur er grjót, möl eða önnur jarðefni, enda komi fullar bætur fyrir. Bætur fyrir jarðrask og landnám á óyrktu landi skulu því að eins greiddar, að þeirra sje krafist og álitíð verði, að landeigandi hafi beðið skaða við það.

Bætur fyrir jarðrask og landnám vegna þjóðvegjar skulu greiðast úr sýslusjóði, þar sem land það er, sem bætur greiðast fyrir.

25. gr.

Merki, hæla, vörður eða því líkt, sem vegamálastjóri hefir látið setja til að marka útmælda veglínu, má ekki nema burt án leyfis hans.

Rjett er atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu eftir tillögu vegamálastjóra að banna, að hús verði reist eða önnur mannvirki gerð innan marka fyrirhugaðs vegar, sem mælt hefir verið fyrir og markað. Má slíkt bann vera í gildi alt að 3 árum.

26. gr.

41

4. júní

Bætur fyrir landnám, jarðrask og átroðning þann, er nýr vegur kann að hafa í för með sjer, má ákveða eftir samkomulagi milli landeiganda og umboðsmanns stjórnarvalda þeirra, sem bætur eiga að greiða. Nú næst ekki samkomulag, og skal þá ákveða bætur með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðiljum. Kostnaðinn við matið greiðir landeigandi, ef upphæð sú, er honum er metin, er nær því, sem honum hefir verið boðið, en því, sem hann hefir krafist, ella telst kostnaðurinn við matið með skaðabóta-kostnaðinum.

Nú vill annarhvor málsaðili eigi una mati, og getur hann þá heimtað yfirmat, en gera skal hann það innan mánaðar frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fjórum dómkvöddum mönnum; kostnaðinn við yfirmat greiðir landeigandi, ef hann hefir krafist þess og það gengur honum eigi í vel, ella telst hann með öðrum skaðabótakostnaði.

27. gr.

Mat skal fram fara á vettvangi þá er jörð er snjólaus. Við matið skal hafa tillit til árlegs afrakstrar af landi því, er um ræðir, svo og til þess, hvort girðingar þurfi að flytja eða nýjar að setja og athuga vandlega alt það, er getur haft áhrif á verðmæti þess, er meta skal; sjerstaklega skal hafa tillit til þess, ef ætla má að land hækki í verði við vegagerðina. Nú legst eldri stígur eða vegur niður við lagningu nýs vegar og fellur til landeiganda, og skal þá við matsgerðina meta sjerstaklega hið gamla vegarstæði eða götutroðninga og draga frá upphæð þeirri, er landeiganda er metin fyrir landnám undir hinn nýja veg, eða jarðrask, leiðandi af lagningu hans. Bætur fyrir átroðning skal eigi meta í slíkum tilfellum, nema sannað verði, að meiri átroðningur stafi af hinum nýja vegi en af hinum eldri vegi eða stíg.

28. gr.

Landeigandi á bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning, en sje jörð leigð öðrum, greiði landeigandi honum 5 af hundraði árlega af skaðabóta-upphæðinni meðan leigusamningur sá er í gildi, sem var þegar bæturnar voru ákveðnar. Ábúandi á þó bætur fyrir skemdir á mannvirkjum þeim, sem eru hans eign, og skal meta þær sjerstaklega.

29. gr.

Skaðabóta, er af vegagerð eða vegaviðhaldi leiða, skal krefjast innan árs frá því, er verk það var unnið, sem skaðanum olli, ella fellur rjettur til skaðabóta niður.

FIMTI KAFLI.

Um brýr, ferjur, sæluhús, girðingar, hlið o. fl.

30. gr.

Brýr skal gera samkvæmt lögum nr. 62, 28. nóv. 1919.

31. gr.

Lögferjuskýlda skal vera hin sama og nú er. Sýslunefndir hafa eftirlit með því, hver í sinni sýslu, að lögferjumenn haldi lögferjum í gildu standi og gæti skyldu sinnar að öðru leyti, eftir þeim nánari reglum, sem sýslunefnd setur á hverjum stað.

Ekki má sýslunefnd hækka lögferjugjöld nje afnema lögferju nema með samþykki atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

Nú samþykkir sýslunefnd að lækka lögferjugjöld, en lögferjumaður vill ekki hlíta samþykkt sýslunefndar, og skal þá málinu skotið til úrskurðar atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

32. gr.

Nú er sett dragferja eða svifferja eða annar ferjuútbúnaður, sá er útheimtir ferjumann, í lögferjustað, og skal þá lögferjumaður skyldur að taka við hinni nýju ferju, gegna henni og hafa með henni umsjón alla. Að því leyti, sem viðhald hins nýja ferjubúnaðar álist kostnaðarsamara en viðhald hinnar eldri ferju, skal sýslusjóður kosta það, en ríkissjóður ef ferjan er á þeim vegi, er ríkissjóði ber að halda við.

33. gr.

Nú vill sýslunefnd setja lögferju þar, sem ekki var lögferja áður, og skulu þá taka við henni landeigandi og ábúandi, en geta krafist þess, að ferjan sje lögð þeim til í upphafi. Ferjugjöldin skulu, ef samkomulag næst ekki, ákveðin af óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

34. gr.

Nú verða ábúendaskifti á býli því, er lögferja fylgir, og má viðtakandi þá krefjast þess, að honum sje metið álag á ferjuna.

35. gr.

Sæluhús skal gera á fjallvegum og annarstaðar þar, er þurfa þykir, og telst kostnaður við byggingu þeirra með vegagerðarkostnaði, en kostnaður við viðhald þeirra og reksturs með viðhaldskostnaði.

36. gr.

Girðingar má ekki setja nær alfaravegi en svo, að 1 metri sje milli vegjaðarsins og girðingarinnar. Gaddavírsgirðingar má ekki setja nær alfaravegi

en svo, að 6 metrar sjeu frá miðjum vegi til girðingar og ekki nær en svo að 4 metrar sjeu frá vegjaðrinum til girðingarinnar Grjótgarða, torfgarða eða skíðgarða má ekki setja nær vegjaðri en 10 metra, nema með sjerstöku leyfi ráðherra, ef um þjóðveg eða fjallveg er að ræða, en með leyfi sýslunefndar, ef um sýsluveg eða hreppsveg er að ræða. Hús má ekki reisa nær vegjaðri en 4 metra. 41
4. júní

37. gr.

Enginn má gera girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum, nema með leyfi ráðherra, ef um þjóðveg eða fjallveg er að ræða, en með leyfi sýslunefndar, ef um sýsluveg eða hreppsveg er að ræða. Synjun sýslunefndar um slíkt leyfi má skjóta til ráðherra til úrskurðar. Sama bann gildir þar, sem mælt og markað hefir verið fyrir vegi, enda hafi vegamálastjóri tilkynt jarðarábúanda, hvar mælt hafi verið.

38. gr.

Nú er leyft að gera girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum, og skal þá grind vera í hliðinu, að minsta kosti 2,6 metrar á breidd og svo gerð, að opna meg með því að taka til hendi af hestbaki.

Heimilt er hlutaðeigandi stjórnarvöldum að afturkalla með tveggja ára fyrirvara gefið leyfi til þess að gera girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum.

39. gr.

Skýlt er að halda við girðingum, svo að aldrei geti þær hindrað eða bagað umferð um veginn. Þyki vegamálastjórninni þessa ekki gætt, er ráðherra heimilt að úrskurða, að viðgerð skuli framkvæma á kostnað þess, sem að rjettu ber að viðhalda girðingunni.

40. gr.

Nú liggur vegur eða stígur eða götutroðningar yfir land manns og telst eigi til neins vegaflokks, og er landeiganda þá heimilt að gera girðingu yfir þann veg, með hliði fyrir veginum, en eigi má hann loka hliðinu nje með öðru móti hindra umferð um þann veg, nema hreppsnefnd leyfi.

41. gr.

Nú er vegur lagður gegnum land manns, og á hann þá rjett á að fá óhindraðan aðgang að veginum á einum stað frá landareign sinni. Skal í því skyni gera fláa á veginn, ef hann er upphleyptur eða niðurgrafinn, og sje hallinn á fláanum eigi meiri en 1 : 8, svo og brú á skurðinn, ef nokkur er fram með veginum, að minsta kosti 2 metra breiða. Landeigandi skal birta verkstjóra kröfu sína í þessu efni áður en vegurinn er fullgerður á þeim stað, sem hann vill hafa aðgang að, og skal þá aðgangur gerður þar eða svo nálægt, sem kostur er á. Telst kostnaður við það verk með öðrum vegagerðarkostnaði.

- 41 Nú birtir landeigandi verkstjóra eigi kröfu sína um aðgang að veginum
4. júní í tæka tíð, og skal hann þá gera aðganginn á sinn kostnað, svo og ef hann vill hafa aðgang frá fleiri stöðum í landi sínu en þeim eina.

SJÖTTI KAFLI.

Um framkvæmd viðhaldsins, um vetrarviðhald og vetrarvegi.

42. gr.

Stjórnarvöld þau, sem eiga að sjá um viðhald vega samkvæmt lögum þessum, skulu fá til svo hæfa menn, sem kostur er á, til þess að hafa eftirlit með vegunum, og skal eigi ætla eftirlitsmanni lengri kafla en 15 km. nema staðhættir krefji.

43. gr.

Eftirlitsmenn skulu tafarlaust láta gera við allar skemdir á vegunum, þær er hætta getur stafað af eða hindrað umferð, eða hætt er við að ágerist svo, að meiri kostnaður hljóti af. Þeir skulu á vetrum halda skurðum og rennum opnum, svo að eigi renni yfir veginn í leysingum. Að öðru leyti skulu þeir framkvæma viðhaldið eftir því, sem þeim verður fyrirskipað.

Eftirlitsmenn skulu og hafa gát á því, að vegfarendur hlýði ákvæðum þeim um umferð á vegum, sem sett eru í lögum þessum eða sett kunna að verða, svo og að vegurinn og þau mannvirki, sem honum fylgja, sjeu eigi skemd af mannavöldum. Skulu þeir tafarlaust kæra öll slík brot fyrir lög-reglustjóra.

44. gr.

Nú þykir ástæða til að halda vegi akfærum með snjómokstri að vetrarlagi, og má þá hreppsnefnd ákveða, að svo skuli gert, hver innan síns hrepps. Nú liggur vegur um fleiri hreppa en einn, og má sýslunefnd þá ákveða, að honum skuli haldið akfærum með snjómokstri, ef hreppsnefnd í einhverjum þeim hreppi, er vegurinn liggur um, fer fram á það.

45. gr.

Þá er löglega hefir verið ákveðið að halda vegi akfærum með snjómokstri, skal hver hreppsnefnd annast um framkvæmd þess innan síns hrepps. Kostnaðinn við það má greiða úr sveitarsjóði, en heimilt er hreppsnefnd og að ákveða, að verkið skuli int af hendi með skylduvinnu allra verkfærra karlmanna í hreppnum. Heimilt skal þó hverjum manni að leysa sig undan skylduvinnu með því að greiða 4 kr. fyrir hvert dagsverk.

Hreppsnefnd kveður að öðru leyti á um, hversu snjómokstri skuli hagað.

46. gr.

41

4. júní

Heimilt er sýslunefndum og hreppsnefndum að verja fje úr sýslusjóðum eða sýsluvegasjóðum og sveitarsjóðum til þess að gera sleðabrautir á vetrum utan almannavegar, þar sem þörf þykir.

SJÖUNDI KAFLI.

Sjerstök ákvæði um vegi í kaupstöðum og verslunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig.

47. gr.

Í kaupstöðum og í verslunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, ákveður bæjarstjórn eða hreppsnefnd með ráði byggingarnefndar, hvar vegir skuli liggja innan kaupstaðarins eða verslunarstaðarins og hvernig þeir skuli gerðir.

48. gr.

Kostnaður við vegagerð og vegaviðhald í kaupstöðum greiðist úr bæjar-sjóði, en í verslunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, úr sveitarsjóði.

49. gr.

Í verslunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, skal hálftr sýsluvegagjaldið renna í sveitarsjóð, ef hreppsfjelagið hefir næsta ár á undan því, er það sýsluvegagjald var á lagt, varið til vegagerðar í verslunarstaðnum að minsta kosti jafnmiklu fje úr sveitarsjóði og nemur hálfu sýsluvegagjaldinu, auk hreppsvegagjaldsins, sem það hafði til umráða það ár, og hafi hreppsvegagjaldið þá verið ákvæðið ekki lægra en 4 kr. á hvern verkferan mann samkvæmt 18. gr. þessara laga.

ÁTTUNDI KAFLI.

Um reglur fyrir umferð um vegi.

50. gr.

Vegfarandur, hvort heldur eru gangandi, ríðandi eða akandi, skulu, þá er þeir mæta einhverjum, eða ef einhver vill komast fram fyrir þá, halda sjer og gripum sínum á vinstri helmingi vegarins eingöngu.

51. gr.

Stjórnarvöld þau, er eiga að annast viðhald vega, geta — hreppsnefndir og sýslunefndir þó eigi nema með samþykki ráðherra — sett þær reglur fyrir umferð um vegi þá, er þau annast um viðhald á, sem nauðsynlegar eru til

41 þess að girða fyrir skemdir á vegunum eða til þess að greiða fyrir umferð
4. júní um veginna, svo sem bannað trjádrátt og umferð þungavagna og bifreiða með mjóum hjólgjörðum.

Ráðherra getur og sett þær reglur um hjólhæð vagna og hjólbreidd og um hlaspunga, sem þurfa þykir til þess að girða fyrir skemdir á vegum.

Á sama hátt er heimilt að setja þær reglur um umferð um brýr, sem þurfa þykir.

Ráðherra getur ennfremur, að fengnum tillögum sýslunefndar, þar sem um sýsluveg eða hreppsveg er að ræða, bannað umferð bifreiða þann tíma árs, sem hættast er við skemdum á veginum.

Reglur, sem settar verða samkvæmt þessari grein, skal birta minst tveim mánuðum áður en þær eiga að ganga í gildi.

52. gr.

Enginn má skilja eftir á alfaravegi neitt það, er getur hindrað eða bagað umferð um veginn; þó mega bifreiðar eða vagnar standa á veginum við vinstra vegjaðar um skamman tíma, enda sje hesturinn þá leystur frá vagninum.

NÍUNDI KAFLI.

Um skemdir og um sektir fyrir brot gegn lögum þessum.

53. gr.

Enginn má stífla skurði fram með vegi, eða frá vegi eða ræsi gegnum veg eða gera neitt það, er hindrað getur eðlilegt vatnsrensli gegnum veg eða frá vegi, eða veita vatni á veg.

54. gr.

Enginn má skemma af ásettu ráði nein mannvirki, sem til vegarins teljast, svo sem brýr, ferjur, stabbasteina, kílómetrasteina, vörður eða sæluhús.

55. gr.

Hver sá, sem notar sæluhús við alfaraveg, skal ganga þrífalega um það, fara gætilega með eld, eldfæri og önnur tæki, er þar kunna að vera, ganga frá hverju á sínum stað og loka dyrunum svo, að ekki nái að fenna inn. Skylt er hverjum, sem verður var við, að brotið hafi verið á móti þessu, að tilkynna það tafarlaust umsjónarmanni sæluhússins eða lögreglustjóra.

56. gr.

Brot gegn lögum þessum og þeim reglugerðum og ákvæðum, sem sett verða samkvæmt lögnum, varða sektum, frá 5—500 kr., nema þyngri hegning liggi við að lögum. Bæta skal einnig á kostnað hins seka tjón það, sem hann hefir unnið.

57. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

41

4. júní

TÍUNDI KAFLI.

Niðurlagsákvæði.

58. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1925.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 57, 22. nóv. 1907, um vegi, svo og öll lög um breytingar á þeim lögum og önnur þau fyrirmæli, er koma í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

42
4. júní

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 81, frá 28. nóv. 1919, um sjúkrasamlög.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Staflíð e. í 2. tölulíð 3. gr. laga nr. 81, 28. nóv. 1919, skal orða svo:
sje hann búsettur í kaupstað eða kauptúni, sem læknir er búsettur í, að hann hafi ekki árstekjur, er fari fram úr 3000 kr., auk sömu dýrtíðaruppbótar, sem starfsmenn ríkisins njóta á hverjum tíma, að viðbættum 500 kr. fyrir hvert barn innan 15 ára, sem hann framfleytir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

L Ö G

um

43

4. júní

skattgreiðslu h/f. Eimskipafjelags Íslands.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmari, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Eimskipafjelag Íslands h/f. skal vera undanþegið tekju- og eignarskatti árin 1924 til 1928, að báðum meðtöldum.

2. gr.

Árin 1925 til 1928, að báðum meðtöldum, skal fjelagið einnig vera undanþegið aukaútsvari eftir efnum og ástæðum, en í þess stað greiði það í bæjarsjóð, þar sem aðalaðsetur þess er, 5 af hundraði af nettóágóða, og greiðist sá skattur 1. apríl ár hvert af ágóða næstliðins árs. Á öðrum stöðum greiðist enginn skattur.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

44
4. júní

L Ö G

um

samþykkt á landsreikningnum 1922.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

	Áætlun	Reikningur
	kr.	kr.
I. Tekjur:		
1. Fasteignaskattur	210000 00	216331 20
2. Tekju- og eignarskattur	700000 00	1224919 99
3. Aukatekjur	150000 00	336038 50
4. Erfðafjárskattur	20000 00	36663 98
5. Vitagjald	140000 00	203499 40
6. Leyfisbrjefagjöld	10000 00	14720 32
7. Útflutningsgjald	600000 00	803628 69
8. Áfengistollur	250000 00	338763 91
9. Tóbakstollur	600000 00	339288 00
10. Kaffi- og sykurtollur	800000 00	886146 84
11. Vörutollur	1200000 00	1316128 00
12. Annað aðflutningsgjald	60000 00	125807 94
13. Gjald af konfekt- og brjóstsýkursgerð	10000 00	26060 61
14. Stimpilgjald	500000 00	410012 46
15. Lestagjald	40000 00	36800 00
16. Pósttekjur	300000 00	412815 61
17. Símatekjur	1000000 00	1065871 58
18. Tóbakseinkasala	150000 00	100000 00
19. Tekjur af fasteignum ríkissjóðs	40050 00	49707 85
20. Tekjur af bönkum, Ræktunarsjóði, verðbrjefum o. fl.	577000 00	735337 54
21. Óvissar tekjur, ýmislegar greiðslur og endurgjöld	22400 00	350529 19
Flyt	7379450 00	9029071 61

		Áætlun	Reikningur
		kr.	kr.
	Flutt		9029071 61
22.	Tekjur samkvæmt sjerstökum lögum og þingsályktunum		1192091 75
23.	Bætt við lán hjá ríkissjóði Dana		58436 73
24.	Lán úr Landhelgissjóði		600000 00
	Samtals	7379450 00	10879600 09
	Tekjuhalli		1256609 80
	Alls		12136209 89

		Áætlun	Reikningur
		kr.	kr.
II. Gjöld:			
1.	Greiðslur af lánum ríkissjóðs og framlag til Landsbankans	1629470 95	1919739 79
2.	Borðfje Hans Hátignar konungsins	60000 00	60000 00
3.	Kostnaður við Alþingi og yfirskoðun landsreikninganna	276000 00	205365 96
4.	Til ráðuneytisins o. fl.:		
	A. Stjórnarráðið	201700 00	225216 17
	B. Hagstofa Íslands	55700 00	49091 90
	C. Gjöld í Kaupmannahöfn	48000 00	63236 75
5.	Dómgæsla og lögreglustjórn:		
	A. Dómgæsla og lögreglustjórn	506320 00	486531 65
	B. Ýmisleg gjöld	228100 00	372058 71
6.	Gjöld við læknaskipunina	825992 00	803511 43
7.	Til samgöngumála:		
	A. Póstmál	480620 00	469074 64
	B. Vegabætur	437940 00	430522 86
	C. Samgöngur á sjó	300000 00	325996 67
	D. Hraðskeyta- og talsímasamband	1018490 00	1193900 12
	E. Vitamál	267600 00	267639 45
8.	Til kirkju- og kenslumála:		
	A. Andlega stjettin	402508 28	444561 49
	Flyt	6738441 23	7316447 59

44
4. júní

		Áætlun	Reikningur
		kr.	kr.
	Flutt	6738441 23	7316447 59
	B. Kenslumál	1270210 00	1174190 77
	9. Til vísinda, bókmenta og lista	280970 00	266194 57
	10. Til verklegra fyrirtækja	745790 00	684949 95
	11. Skyndilán og lögboðnar fyrirframgreiðslur	4000 00	36635 44
	12. Eftirlaun og styrktarfje	230411 14	215855 07
	13. Óviss útgjöld	100000 00	323136 69
	14. Fjárgreiðslur samkvæmt lögum, fjáráuka- lögum og þingsályktunum		2118799 81
	Samtals	9369822 37	12136209 89

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

FJÁRLÖG

fyrir árið 1925.

45

4. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Tekjur.

1. gr.

Árið 1925 er ætlast til, að tekjur ríkisins verði svo sem talið er í 2.—5. gr., og að þeirra verði aflað með tekjugreinum, sem þar eru taldar.

2. gr.

Þessir skattar og tollar er ætlast til að nemi:

	kr.	kr.
1. Fasteignaskattur	215000	1015000
2. Tekjuskattur og eignarskattur	800000	
3. Aukatekjur	280000	
4. Erfðafjárskattur	30000	515000 700000
5. Vitagjald	195000	
6. Leyfisbrjefagjöld	10000	
7. Útflutningsgjald		
8. Áfengistollur (þar á meðal óáfengt öl, áfengislaus vín, ávaxtasafi og límonaðe)	430000	
9. Tóbakstollur	400000	
10. Kaffi- og sykurtollur	890000	
11. Vörutollur	1120000	
Flyt	2840000	2230000

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt	2840000	2230000
12. Annað aðflutningsgjald	115000	
		2955000
13. Gjald af konfekt- og brjóstszykursgerð		15000
14. Stimpilgjald		600000
15. Lestagjald af skipum		30000
16. Pósttekjur	350000	
17. Símatekjur	1000000	
		1350000
18. Vínéinkasala		300000
19. Tóbakseinkasala		200000
20. Steinolíueinkasala		60000
21. Skólagjöld		20000
22. Bifreiðaskattur		22000
Samtals		7782000

3. gr.

Tekjur af fasteignum ríkissjóðs eru talðar:

	kr.	kr.
1. Eftirgjald eftir jarðeignir ríkissjóðs		35000
2. Tekjur af kirkjum		100
3. Tekjur af silfurbergi		20000
Samtals		55100

4. gr.

Tekjur af bönkum, Ræktunarsjóði, verðbrjefum o. fl. eru áætlaðar:

	kr.	kr.
1. Tekjur af bönkum		50000
2. Tekjur af Ræktunarsjóði		25000
3. Vextir af bankavaxtabrjefum, keyptum samkvæmt lögum nr. 14, 9. júlí 1909	30000	
Flyt	30000	75000

	kr.	kr.
Flutt	30000	75000
4. Væntanlega útdregið af þeim brjefum	15000	
		45000
5. Vextir af innstæðum í bönkum		5000
6. Vextir frá Landsverslun		25000
7. Vextir af Viðlagasjóði		75000
Samtals		225000

5. gr.

Óvissar tekjur og endurgreiðslur eru taldar:

	kr.	kr.
1. Óvissar tekjur		50000
2. Endurgreiddar fyrirframgreiðslur		2000
3. Endurgreidd lán og andvirði seldra eigna		175000
Samtals		227000

II. KAFLI.

Gjöld.

6. gr.

Árið 1925 eru veittar til gjalda upphæðir þær, sem tilgreindar eru í 7.—19. gr.

45

4. júní

7. gr.

Greiðslur af lánum ríkissjóðs og framlag til Landsbankans er talið:

	kr.	kr.
I. Vextir:		
1. Innlend lán	500000	
2. Erlend lán: £ 8901 - 8 - 3 á 30 kr. og dansk- ar kr. 343895,11	610937 24	
3. Gengismunur	51584 16	
		1162521 40
II. Afborganir:		
1. Innlend lán	257400	
2. Erlend lán: £ 1707 - 5 - 2 á 30 kr. og dansk ar kr. 541272,16	592489 91	
3. Gengismunur	81190 82	
		931080 73
III. Framlag til Landbankans, 12. greiðsla		100000
Samtals		2193602 13

8. gr.

	kr.	kr.
Borðfje Hans Hátignar konungsins		60000

9. gr.

Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar landsreikninga er veitt:

	kr.	kr.
1. Til alþingiskostnaðar	170000	
2. Til yfirskoðunar landsreikninga	4500	
		174500
Samtals		174500

10. gr.

45

Til ráðuneytisins, hagstofunnar, utanríkismála og ríkisráðskostnaðar 4. júní
er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Ráðuneytið, ríkisfjehirðir o. fl.		
1. Til ráðherra:		
a. Laun	30000	
b. Til risnu	4000	
	34000	
2. Til utanferða ráðherra	6000	
3. Laun starfsmanna stjórnarráðsins	74850	
4. Annar kostnaður	18000	
5. Fyrir að gegna ríkisfjehirðisstörfum	20000	
6. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu og ráðherrabústaðnum	3000	
		155850
B.		
Hagstofan.		
1. Laun hagstofustjóra	8250	
2. Laun aðstoðarmanns	5250	
3. Pappír, prentun og hefting hagskýrslna	8000	
4. Prentun eyðublaða	2000	
5. Húsaleiga, hiti og ljós m. m.	2000	
6. Aðstoðar- og skrifstofukostnaður	10000	
7. Til að gefa út manntalið 1703	1000	
		36500
C.		
Utanríkismál og ríkisráðskostnaður.		
1. Til skrifstofuhalds í Kaupmannahöfn	17000	
2. Fyrir meðferð utanríkismála	12000	
3. Ríkisráðskostnaður	4000	
4. Kostnaður við sambandslaganefnd	6500	
		39500
Samtals		231850

45
4. júní

11. gr.

Til dómgæslu og lögreglustjórnar o. fl. er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Dómgæsla og lögreglustjórn.		
1. Hæstirjettur:		
a. Laun dómara	51500	
b. Laun ritara	6000	
c. Annar kostnaður, alt að	2000	
	<u>59500</u>	
2. Laun bæjarfógeta, sýslumanna og lögreglustjóra	143700	
3. Laun hreppstjóra	27000	
4. Skrifstofukostnaður bæjarfógetans í Reykjavík:		
a. Laun	25200	
b. Húsaleiga	3000	
c. Hiti, ljós og ræsting	2000	
d. Ýms gjöld, alt að	1800	
	<u>32000</u>	
5. Skrifstofukostnaður lögreglustjórans í Reykjavík:		
a. Laun fulltrúa, 3 skrifara og innheimtumanns	21900	
b. Laun 3 tollvarða	13400	
c. Húsaleiga	4500	
d. Hiti og ljós	1300	
e. Ýms gjöld, alt að	9000	
	<u>50100</u>	
Fastir starfsmenn í skrifstofum bæjarfógetans og lögreglustjórans í Reykjavík njóta dýrtíðaruppbótar eftir reglum launalaganna.		
6. Skrifstofukostnaður sýslumanna og bæjarfógeta	42000	
7. Til hegningarhússins í Reykjavík og viðhaldskostnaður fangelsa	11000	
8. Til byggingar fangahúsa á Ísafirði og í Vestmannaeyjum	16000	
9. Annar sakamála- og lögreglumála m.m.	12000	
10. Borgun til sjóðósmanna	1000	
11. Borgun til setu- og varadómara	2000	
	<u>396300</u>	
Flyt		396300

	kr.	kr.
Flutt		396300
B.		
Ýmisleg gjöld.		
1. Til þess að gefa út stjórnartíðindi:		
a. Þóknun fyrir útgáfu tíðindanna m. fl. 900		
b. Til pappírs og prentunar 8000		
c. Til kostnaðar við sendingar með póstum 1200		
	10100	
2. Burðareyri og embættisskeyti:		
a. Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef 20000		
b. Fyrir embættisskeyti 40000		
	60000	
3. Brunaábyrgðar- og sótaragjald o. fl. fyrir nokkrar opinberar byggingar	20000	
4. Til embættiseftirlitsferða	5000	
5. Þóknun fyrir aðstoð verkfróðs manns við endurskoðun á skipamælingum	500	
6. Til landhelgisgæslu, gegn jöfnu framlagi úr landhelgissjóði, að þar til fenginni heimild með sjerstökum lögum	80000	
Af þessari upphæð má verja allt að 20 þús. kr. til að útbúa björgunarskipið „Þór“ sem eftirlitsskip.		
7. Gjöld til yfirséðanefnda, skattstofu Reykjavíkur og fyrir skattvirðingar	30000	
		205600
Samtals		601900

12. gr.

Til læknaSKIPUNAR og heilbrigðismála er veitt:

	kr.	kr.
1. Laun		268200
2. Til skrifstofukostnaðar landlæknis, eftir reikningi, allt að		1500
Flyt		269700

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt		269700
3. Styrkur til læknisvitjana handa sveitum, sem eiga sjerstaklega erfiða lækniþsókn		5000
Stjórnin jafnar niður fjárhæð þessari með hliðsjón af samskonar ákvæðum fjárlaga 1924.		
4. Til núverandi aðstoðarlækis á Ísafirði, enda nýtur hann eigi annara launa úr ríkissjóði		1800
5. Til augnlækninga:		
a. Styrkur til augnlækis í Reykjavík	1000	
b. Styrkur til sama, til lækningaferða kringum landið á helstu viðkomustaði strandskipa, með því skilyrði, að hann hafi í hverri hringferð að minsta kosti hálfsmánaðar dvöl samtals á tveim hinum fjölmennustu viðkomustöðum, eftir samráði við stjórnarráðið, eftir reikningi, alt að	500	1500
6. Styrkur til tannlækis Vilh. Bernhöfts í Reykjavík		1000
7. Styrkur til háls- og neflækis Ólafs Þorsteinssonar í Reykjavík		1000
Styrkurinn til augnlækis og lækna Vilh. Bernhöfts og Ólafs Þorsteinssonar er bundinn því skilyrði, að þeir, hver um sig, segi stúdentunum í læknadeild háskólans til í sinni sjerfræði og veiti fátæku fólki ókeypis læknishjálp á tilteknum stað, ekki sjaldnar en 3 sinnum á mánuði.		
8. Til geislalækningastofu ríkisins		10000
9. Til Radíumsjóðs Íslands, styrkur til að reka radíumlækningar		2500
10. Holdsveikraspítalinn		79705
Sá kostnaður sundurliðast þannig:		
A. Laun lækis	7250	
B. Annar kostnaður:		
1. Laun starfsmanna	12000	
2. viðurværi 58 manna (ca. 150 a. á dag)	31755	
Flyt 43755	7250	372205

		kr.	kr.	45 4. júní
	Flutt	43755	7250	372205
3.	Klæðnaður	2800		
4.	Meðul og sáraumbúðir	1800		
5.	Eldsneyti	11000		
6.	Ljósmeti	2000		
7.	Hústúnaður og áhöld	2000		
8.	Viðhald á húsum	2500		
9.	Þvottur og ræsting	1800		
10.	Greftrunarkostnaður	500		
11.	Skemtanir	600		
12.	Skattar o. fl.	2500		
13.	Ymisleg gjöld	1200		
			72455	
			79705	
11.	Geðveikrahælið á Kleppi			64645
	Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
	A. Laun læknis		7250	
	B. Önnur gjöld:			
	1. Kaup starfsmanna	12000		
	2. Viðurværi 90 manna (ca. 150 a. á dag)	49275		
	3. Klæðnaður 64 sjúklinga á 90 kr. handa hverjum	5760		
	4. Meðul og umbúðir	550		
	5. Ljós og hiti	12000		
	6. Viðhald og áhöld	10000		
	7. Þvottur og ræsting	1800		
	8. Skemtanir	750		
	9. Skattar m. m.	900		
	10. Óviss gjöld	1400		
			94435	
			101685	
	Þar frá dragast þessar tekjur:			
	Meðgjöf með 64 sjúklingum: kr. 1,50 á dag	35040		
	Flyt	35040	101685	436850

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt 35040	101685	436850
Tekjur af búinu 2000		
	37040	
Mismunur	64645	
12. Til berklalækninga:		
1. Styrkur samkvæmt lögum nr. 43, 27. júní 1921, um varnir gegn berklaveiki	300000	
2. Heilsuhælið á Vífilsstöðum	9610	
		309610
Kostnaðurinn í 2. lið sundurgreinist þannig:		
A. Laun lækna	7250	
B. Önnur gjöld:		
1. Kaup starfsmanna	34000	
2. Viðurværi	135000	
3. Lyf og hjúkrunargögn	8000	
4. Ljós og hiti	25000	
5. Þvottur og ræsting	5500	
6. Viðhald húsa	5000	
7. Viðhald vjela	5000	
8. Húsbúnaður og áhöld	11000	
9. Flutningskostnaður	5000	
10. Óviss gjöld	3000	
	236500	
	243750	
Þar frá dragast þessar tekjur:		
Meðgjöf með 95 sjúklingum, 5 kr. á dag	173375	
Meðgjöf með 10 sjúkl., 6 kr. 50 au. á dag	23725	
Meðgjöf með 24 börnum, 4 kr. á dag	35040	
Tekjur af búinu	2000	
	234140	
Mismunur	9610	
Flyt		746460

		45
		4. júní
	kr.	kr.
Flutt		746460
13. Önnur gjöld:		
a. Styrkur til sjúkrahúsa og sjúkraskýla, alt að Styrkurinn veitist eftir fjölda legudaga, þó eigi meira en 70 aurar fyrir hvern legudag, gegn því, að hjerað það, sem sjúkrahúsið á, leggi fram eins mikið og styrknum nemur.	15000	
b. Til sjúkrahúsbyggingar á Ísafirði, gegn að minsta kosti $\frac{2}{3}$ hlutum annarsstaðar að, enda ábyrgist bæjarfjlagið og sýslufjelag Norð-ur-Ísafjarðarsýslu, að verkið verði fullnægjandi til lykta leitt (2. veiting)	25000	
c. Styrkur til að reisa sjúkraskýli og læknisbústað í Borgarfjarðarhjeraði	15000	
d. Til sjúkrahúss og læknisbústaðar í Grímsneshjeraði	3000	
e. Bólusetningarkostnaður	1500	
f. Gjöld samkv. 13. gr. í lögum 16. nóv. 1907, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma	15000	
g. Gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóv. 1902, um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands	4000	
h. Gjöld samkvæmt lögum nr. 61, 1921, um breytingu á fátækralögunum, 77. og 78. gr.	60000	
i. Kostnaður við heilbrigðiseftirlit lækna með alþýðuskólum	3000	
j. Styrkur til sjúkrasamlaga	6500	
Af þessum styrk greiðist sjúkrasamlagi Hins íslenska prentarafjelags alt að 200 kr. Styrkur þessi má þó ekki fara fram úr þeim styrk, er almenn sjúkrasamlög fá að lögum.		
k. Til berklahjúkrunarfundelagsins Líknar, gegn að minsta kosti jafnmiklu frá bæjarsjóði Reykjavíkur	4000	
l. Til geitnalækninga, gegn að minsta kosti $\frac{2}{5}$ annarsstaðar að	2500	
Flyt	154500	746460

45

4. júní

	kr.	kr.
Flutt	154500	746460
m. Viðbótarlaun yfirsetukonu í Grímsey, gegn jafnmikilli launaviðbót annarsstaðar frá ..	300	
n. Til sjúkrasjóðs Fellshrepps í Skagafirði ..	200	
o. Til slysaftryggingarsjóðs fjelagsins Dagsbrúnar	500	
p. Viðbótarstyrkur handa Guðmundi lækni Guðfinnssyni, til augnlækninganáms erlendis	1500	
q. Lokastyrkur til Skúla læknis Guðjónssonar, til heilbrigðisfræðináms erlendis	1800	
		158800
14. Hluti ríkissjóðs af launum yfirsetukvenna ..		22000
Samtals		927260

13. gr.

Til samgöngumála er veitt:

	kr.	kr.
A. Póstmál.		
1. Laun:		
a. Eftir launalögum	83874	
b. Póstafgreiðslumenn utan Reykjavíkur	66000	
c. Brjefhirðingamenn	20000	
		169874
2. Póstflutningur		150000
3. Annar kostnaður:		
a. Skrifstofukostnaður í Reykjavík hjá aðalpóstmeistara og póstmeistara, eftir reikningi	7500	
b. Skrifstofukostnaður og aðstoð utan Reykjavíkur hjá póstmeisturum og á stærri póstafrgreiðslum	17000	
c. Húsaleiga utan Reykjavíkur á stærri póststofum og póstafrgreiðslum	10000	
Flyt	34500	319874

	kr.	kr.
Flutt 34500	319874	
d. Önnur gjöld 44000	78500	
		398374
B.		
Vegamál.		
I. Stjórn og undirbúningur vegagerða:		
1. Laun vegamálastjóra 8250		
2. Laun aðstoðarverkfræðings 5750		
3. Ferðakostnaður þeirra og fæðispen- ingar eftir reikningi, alt að 3000		
4. Til aðstoðarmanna og mælinga, alt að 2000		
5. Skrifstofukostnaður alt að 4500		
	23500	
II. Flutningabrautir:		
Viðhald og umbætur 100000		
III. Þjóðvegir:		
Viðhald og umbætur 50000		
IV. Til brúargerða samkvæmt brúalögum 30000		
V. Til viðhalds slitlagi á akvegum 22000		
VI. Fjallvegir 6000		
VII. 1. Til áhalda, alt að 10000		
2. Til bókasafns verkamanna 300		
	10300	
VIII. Tillög til akfærra sýsluvega, alt að 10000		
gegn að minsta kosti jafnmiklu tillagi ann- arsstaðar frá og öðrum þeim skilyrðum, sem sett eru í reglugerð nr. 3, 3. janúar 1916.		
IX. Til dragferjuhalds:		
1. Á Hjeraðsvötnum 300		
2. - Lagarfljóti 300		
3. - Skjálfandaflljóti 300		
4. - Blöndu 300		
	1200	
X. Styrkur til bifreiðaferða vor og haust frá Reykjavík austur um sveitir 1000		
Bifreiðafjelag, er njóta vill styrksins, skal hlíta reglum, er stjórnin setur um reglu-		
Flyt	254000	398374

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt	254000	398374
bundnar og ódýrar ferðir með endastöðvum Garðsauka, Húsatóftum og Torfastöðum.		254000
C.		
Samgöngur á sjó.		
1. Til strandferða:		
a. Esju	150000	
b. Eimskipafjelag Íslands	45000	
	195000	
2. Til bátaferða á flóum, fjörðum og vötnum, alt að	70000	265000
D.		
Hraðskeyta- og talsímasamband.		
I. Ritsímaffjlagið mikla norræna, umsamið ár- gjalld (til 1925)	35000	
II. Til viðauka símakerfa, smærri efniskaupa o.fl.	25000	
III. Til starfrækslu landssímanna m. m.:		
1. Laun samkvæmt launalögum ..	300000	
2. Kostnaður af aðalskrifstofu landssímanna	8000	
3. Ritsímastöðin í Reykjavík	22000	
4. Þráðlausu stöðin í Reykjavík ..	10000	
5. Bæjarsíminn í Reykjavík	90000	
6. Áhaldahúsið	2500	
7. Ritsímastöðin á Akureyri ásamt bæjarsímakerfinu	7300	
8. Ritsímastöðin á Seyðisfirði ásamt bæjarsímakerfinu	10000	
9. Ritsímastöðin á Ísafirði ásamt bæjarsímakerfinu	5800	
10. Símaistöðin á Borðeyri	7000	
11. Símastöðin í Hafnarfirði, alt að	4000	
12. Símastöðin í Vestmannaeyjum, alt að	6000	
13. Símastöðin á Siglufirði	5000	
Flyt	477600	917374

	kr	kr.
Flutt 477600	60000	917374
14. Til aukaritsímabjónustu 2000		
15. Til loftskeytastöðvar í Flatey .. 2000		
16. Til loftskeytastöðvar á Hesteyri 3000		
17. Til loftskeytastöðvar á Síðu 2500		
18. Til eftirlitsstöðva og annara tal- símastöðva 80000		
19. Til uppbótar á launum talsíma- kvenna við bæjarsímann í Reykja- vík og annarsstaðar, alt að ... 10500		
20. Til efnisvarðar Steindórs Björns- sonar, 150 kr. með hverju barni hans 1200		
	578800	
IV. Eyðublöð, prentkostnaður, ritföng m. m. .. 25000		
V. Viðbót og viðhald stöðvanna 35000		
VI. Kostnaður við ferðalög vegna starfrækslunn- ar, eftir reikningi, alt að 5000		
VII. Viðhald landssímannanna 110000		
VIII. Tillag til alþjóðaskrifstofunnar í Bern 1500		
		815300
E.		
Vitamál.		
I. Stjórn og undirbúningur vitamála:		
1. Laun vitamálastjóra 8250		
Hann sje umsjónarmaður vitanna og einnig ókeypis til verkfræðilegrar aðstoðar landsstjórn, hjeraðsstjórn- um og bæjarstjórnnum, eftir ákvæð- um landsstjórnar.		
2. Til verkfróðrar aðstoðar 5700		
3. Til skrifstofuhalds, eftir reikningi, alt að 3000		
4. Ferðakostnaður og fæðispeningar, eftir reikningi, alt að 2000		
	18950	
II. Laun vitavarða 20700		
Flyt	39650	1732674

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt	39650	1732674
Þar af 300 króna persónuleg launaviðbót handa núverandi vitaverði Gróttuvítans.		
III. Rekstrarkostnaður vitanna	60000	
IV. Sjómerki, þar með talið viðhald sæluhúsa ..	5000	
V. Ýmislegt	8000	
		112650
Samtals		1845324

14. gr.

Til kirkju- og kenslumála er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Andlega stjettin.		
a. Biskupsembættið:		
1. Laun biskups	8750	
2. Skrifstofukostnaður, eftir reikningi, alt að ..	1500	
		10250
b. Önnur gjöld:		
1. Til prestakalla samkvæmt lögum 27. febrúar 1880, 1. gr.	406 28	
2. Viðbót við eftirlaun þau, er fátakir uppgjafa- prestar og prestsekkjur njóta samkvæmt lög- um	8000	
3. Framlag til prestlaunasjóðs	210000	
4. Til útgáfu ársskýrslu fyrir hina íslensku þjóð- kirkju	400	
		218806 28
B.		
Kenslumál.		
I. Háskólinn:		
a. Laun	97000	
b. Til hjeraðslæknisins í Reykjavík fyrir kenslu við háskólann	1000	
Flyt	98000	229056 28

	kr.	kr.
Flutt	98000	229056 28
e. Til kennara í lagalæknisfræði	500	
d. Námsstyrkur og húsaleigustyrkur	13000	
og er ætlast til, að veitt verði úr Sátt- málasjóði í þessu skyni 12500 kr., sam- kvæmt 2. gr. 3 í stofnskrá sjóðsins.		
Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita reglusömum, efnalitlum stú- dentum.		
Húsaleigustyrk má venjulega að eins veita utanbæjarstúdentum.		
e. Til kensluáhalda læknadeildar	500	
f. Fyrir starf við gerlarannsókn og kenslu í efnafræði, 800 kr. til hvors	1600	
g. Hiti, ljós, ræsting og vjalgæsla	4500	
h. Önnur gjöld:		
1. Til ritara:		
a. Laun	1000	
b. Dýrtíðaruppbót	500	
	1500	
2. Til dyravarðar:		
a. Laun, auk hlunninda, sem hann hefir áður notið 1600		
b. Dýrtíðaruppbót	800	
	2400	
3. Ýms gjöld	3000	
	6900	125000
II. Námsstyrkur erlendis:		
a. Til íslenskra stúdenta í erlendum há- skólum	15000	
Styrk fá aðeins þeir stúdentar, er hlotið hafa við stúdentspróf fyrstu eða aðra einkunn, enda telji ráðherra að að rjett sje að veita styrk til þess manns, sem um er að ræða. Sækja mega þeir hvern viðurkendan háskóla á Norður- löndum og í helstu menningarlöndum		
Flyt	15000	354056 28

	kr.	kr.
Flutt	15000	354056 28
öðrum, en senda verða þeir stjórninni skilríki fyrir því, að þeir stundi með alúð eitthvert það háskólanám, sem þeir fá eigi kenslu í við Háskóla Íslands. Styrkurinn skal aðeins veittur stúdentunum fyrstu 4 námsárin, og gangi þeir fyrir, er stundað hafa nám 1—3 ár.		
b. Til læknaefna, til að ljúka námi í sængurkvennastofnun erlendis, 500 kr. handa hverjum, alt að	2500	17500
III. Mentaskólinn almenni:		
a. Laun	84200	
b. Önnur gjöld:		
1. Til bókasafns skólans	400	
2. — eldiviðar, ljósa og ræstingar	6000	
3. — skólahússins utan og innan	2000	
4. — tímakenslu og til prófdómenda, alt að	13000	
5. Húsaleigustyrkur handa 36 lærisveinum, 50 kr. handa hverjum	1800	
6. Námsstyrkur, 2000 kr., með verðstuðulsuppbót	3000	
7. Læknispóknun	200	
8. Til vísindalegra áhalda við kensluna	600	
9. Ýmisleg gjöld	2500	
10. Til verðlaunabóka	100	
	29600	113800
Húsaleigustyrk og námsstyrk má aðeins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum. Húsaleigustyrkur sje venjulega aðeins veittur utanbæjarmönnum, og að námsstyrk gangi utanbæjarmenn fyrir innanbæjarmönnum, að öðru jöfnu.		
Flyt ..		485356 28

	kr.	kr.
Flutt		485356 28
IV. Gagnfræðaskólinn á Akureyri:		
a. Laun	20350	
b. Önnur gjöld:		
1. Til þriggja aukakennara 9200		
2. Tímakensla	3500	
3. Til bóka og kensluáhalda 1000		
4. Til eldiviðar og ljósa	5000	
5. Námsstyrkur	700	
Utanbæjarnemendur gangi		
að styrk fyrir innanbæjarnem-		
endum, að öðru jöfnu.		
6. Til dyravörslu:		
a. Laun	600	
b. Dýrtíðaruppbót	300	
	900	
7. Til skólahússins utan og innan	1000	
8. Til ýmislegra gjalda	2000	
	23300	
		43650
V. Kennaraskólinn:		
a. Laun	15600	
b. Önnur gjöld:		
1. Tímakensla	2500	
2. Eldiviður og ljós	3000	
3. Bókakaup og áhöld	500	
4. Námsstyrkur	2500	
Utanbæjarnemendur gangi		
að styrk fyrir innanbæjarnem-		
endum, að öðru jöfnu.		
5. Til viðhalds	2000	
6. Ýmisleg gjöld	2500	
	13000	
		28600
VI. Stýrimannaskólinn:		
a. Laun	13200	
Flyt	13200	557606 28

45
4. júní

		kr.	kr.
	Flutt	13200	557606 28
b. Önnur gjöld:			
1. Til tímakenslu	4000		
2. Til eldiviðar og ljósa	2000		
3. Ýmisleg gjöld	3000		
4. Til Sveinbjarnar Egilssonar, til fyrirlestra	300		
		9300	22500
VII. Vjelstjóraskólinn:			
a. Laun		12600	
b. Önnur gjöld:			
1. Húsnæði m. m.	1800		
2. Ljós og hiti	1000		
3. Ýms kostnaður	1000		
4. Húsnæði, ljós og hiti skóla- stjóra	2800		
		6600	19200
Við skólana undir liðunum III.—VII. skal vera skólagjald, að minsta kosti 150 kr. fyrir hvern innanbæjarnemanda. Stjórnarráðið má þó, eftir tillögum skólastjóra, veita undanþágu frá skólagjaldi, ef í hlut eiga efnalitlir, en einkar efnilegir nemendur.			
VIII. Bændakensla:			
1. Til bændaskólans á Hólum:			
a. Laun	9600		
b. Til smíða-, leikfimi- og drátt- listarkenslu	1600		
c. Önnur gjöld:			
1. Til verklegs náms, alt að	1000		
2. Til kensluáhalda ...	500		
Flyt	1500 11200		599306 28

			45	
			kr.	4. júní
	Flutt	1500 11200		599306 28
	3. Til eldiviðar og ljósa	3500		
	4. Ýmisleg gjöld	5300		
		———— 10300		
		————	21500	
2. Til bændaskólans á Hvanneyri:				
	a. Laun	10200		
	b. Til smíða- og leikfímiskenslu	1300		
	c. Önnur gjöld:			
	1. Til verklegs náms. alt			
	að	1000		
	2. Til kensluáhalda ...	500		
	3. Til eldiviðar og ljósa	3000		
	4. Ýmisleg gjöld	4500		
		———— 9000		
		————	20500	
Styrkurinn til verklegs náms við bændaskólana á Hólum og Hvanneyri veitist nemendum, sem stunda verknám, samkvæmt samningi, eigi skemur en 6 vikur á ári og skila skólanum dagbókum um vinnubrögðin yfir námstímann, og nemi styrkurinn aldrei hærri upphæð á hvern nemanda en 12 kr. fyrir hverja viku námstímans. Styrkinn má að eins greiða eftir á, samkvæmt skýrslu um námið, og sje í henni getið, hve háan vikustyrk hver nemandi skal fá.				
3. Til skólahalds á Eiðum:				
	a. Laun	10800		
	b. Til aðstoðarkenslu	600		
	c. Önnur gjöld:			
	1. Til búnaðarnáms ...	600		
	2. Til kensluáhalda	500		
		————		
	Flyt	1100 11400	42000	599306 28

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt 1100 11400	42000	599306 28
3. Til eldiviðar og ljósa 3500		
4. Ýmisleg gjöld 2000		
6600	18000	60000
IX. Iðnfræðsla:		
a. Til Iðnaðarmannafjelagsins í Reykjavík, til þess að reka iðnskóla í Reykjavík, undir yfirumsjón landstjórnarinnar	5000	
b. Til Iðnaðarmannafjelagsins á Akureyri, til kvöldskólahalds	500	
c. Til Iðnaðarmannafjelagsins á Ísafirði, til kvöldskólahalds	500	
Styrkurinn til þessara 3 skóla má þó ekki fara yfir $\frac{1}{4}$ rekstrarkostnaðar.		
Skólar þessir skulu senda stjórnarráðinu skýrslu, enda samþykki það stundaskrá þeirra.		
		6000
X. Verslunarskólar:		
a. Til Kaupmannafjelagsins og Verslunarmannafjelagsins í Reykjavík, til að halda uppi skóla fyrir verslunarmenn, undir umsjón landsstjórnar, þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ kostnaðar	5000	
b. Til Sambands samvinnufjelaganna, til þess að halda uppi verslunarskóla, undir yfirumsjón landsstjórnarinnar, þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ kostnaðar	5000	
		10000
XI. Yfisetukvennaskólinn:		
1. Laun forstöðumanns	1000	
2. Til verklegrar kenslu:		
a. Laun þriggja yfisetukvenna í Rvík	900	
b. Annar kostnaður, alt að	400	
1300		
Flyt	2300	675306 28

	kr.	kr.
Flutt	2300	675306 28
3. Styrkur til námskvenna, þar í talin verðstuðulsuppbót, alt að	7280	
4. Húsaleiga og hiti, ljós og ræsting	1500	
		11080
XII. Kvennaskólar:		
1. Til kvennaskólans í Reykjavík:		
a. Húsaleigustyrkur	2000	
b. Rekstrarkostnaður, gegn að minsta kosti 1800 kr. framlög- um annarsstaðar að en úr rík- issjóði	19000	
c. 40 kr. fyrir hverja námsmey, sem er alt skólaárið, alt að	4000	
d. Námsstyrkur til sveitastúlkna	1000	
	26000	
2. Kvennaskólinn á Blönduósi:		
a. Rekstrarstyrkur, gegn að minsta kosti 1000 kr. framlögum annarsstaðar að en úr ríkissjóði	15000	
b. 65 kr. fyrir hverja námsmey, sem er alt skólaárið, alt að	2000	
	17000	
Skólar þessir standa undir yfirumsjón landsstjórnarinnar.		43000
XIII. Almenn barnafræðsla:		
1. Umsjón fræðslumála:		
a. Laun fræðslumálastjóra ..	7250	
b. Skrifstofukostnaður hans ...	1000	
c. Til eftirlitsferða, eftir reikn- ingi, alt að	1000	
	9250	
2. Laun kennara og dýrtíðaruppbót	250000	
3. Til farskóla og eftirlits með heima- fræðslu, með sömu skilyrðum sem verið hefir, alt að	9000	
4. Til prófdómara við barnapróf	2500	
		270750
Flyt		1000136 28

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt		1000136 28
XIV. Unglinga- og alþýðuskólar:		
1. Til unglingaskóla (lýðskóla) utan Reykjavíkur, Akureyrar og Hafnarfjarðar	30000	
Styrkurinn er veittur með því skilyrði, að skólarnir fullnægi reglum, er stjórnarráðið setur, og að þeir njóti styrks annarstaðar frá, er ekki sje minni en þriðjungur ríkissjóðsstyrksins. Unglingaskólar í kaupstöðum og fjölmennum kauptúnum fá minni styrk en sveitaskólar, að öðru jöfnu. Kenslumálastjórnin úthlutar styrknum og hefir eftirlit með skólunum.		
2. Til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flensborg	14000	
Styrkurinn er bundinn því skilyrði, að innanbæjarnemendur greiði skólagjald eftir sömu reglu og í liðunum III.—VII., og renni það í skólasjóð.		
3. Til fulltrúaráðs verkafélagsfjelaganna í Reykjavík, til kvöldskóla verkamanna .	350	
		44350
XV. Húsmæðrafræðsla:		
Til kvenfjelagsins Óskar í Ísafjarðarkaupstað, til húsmæðrafræðslu, gegn 1000 kr. annarsstaðar að		1000
Noti fjelagið ekki styrkinn, má greiða hann öðrum á Ísafirði eða Ísafjarðarsýslu, að óbreyttum skilyrðum.		
XVI. Til kenslu heyrnar- og málleysingja m. m.		12000
Stjórnin annast um, að aðstandendur nemendanna eða nemendurnir sjálfir greiði kostnað, ef efni þeirra leyfa, samkv. tilsk. 28. febr. 1872, 2. gr.		
Flutt		1057486 28

	kr.	kr.
Flutt		1057486 28
XVII. Til kenslu blindra barna, sem send eru utan til náms, gegn jafnmiklu framlagi annarsstaðar frá		1000
XVIII. Sundkensla o. fl.:		
1. Til sundkenslu í Reykjavík	300	
Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kensla þessi fari fram að minsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuði að haustinu og að lærisveinar ríkisskólanna og skóla fyrir unglinga og fullorðna, sem styrktir eru af ríkisfje, njóti kenslunnar ókeypis.		
2. Laun Ólafs Pálssonar fyrir sundkenslu þá, sem getur í 1. lið, og til að kenna öðrum sundkennurum björgunarsund .	1000	
3. Til sundkenslu o. fl. annarsstaðar	3000	
Styrkurinn veitist bæjarstjórnnum og sýslunefndum með því skilyrði, að annarsstaðar frá sje lagt til sundkenslunnar eigi minna en ríkissjóðsstyrknum nemur.		4300
XIX. Styrkur til Stefáns Eiríkssonar, til þess að halda uppi kenslu í trjeskurði í Reykjavík		2000
Samtals		1064786 28

15. gr.

	kr.	kr.
Til vísinda, bókmenta og lista er veitt:		
1. Landsbókasafnið:		
a. Laun	19900	
b. Til aðstoðarmanns við safnið, og sje hann fastur ársmaður, 2000 kr., með verðstuðulsuppbót	3000	
Flyt	22900	

	kr.	kr.
Flutt	22900	
e. Til að kaupa bækur og handrit og til bók- bands	8000	
d. Brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360	
e. Húsaleiga	500	
f. Ýmisleg gjöld	700	
		32460
2. Þjóðskjalasafnið:		
a. Laun	6750	
b. Til að binda inn og búa um skjöl	1500	
		8250
3. Þjóðmenjasafnið og verndun fornmenja:		
a. Laun þjóðmenjavarðar (fornmenjavarðar) .	7750	
b. Til aðstoðar, eftir reikningi, alt að	1600	
c. Til að útvega forngrípi, alt að	500	
d. Til áhalda og aðgerða	600	
e. Til eftirlits á Þingvöllum	1000	
Þjóðmenjasafnið sje opið 4 stundir á viku, eftir nánari fyrirætlum stjórnarráðsins.		11450
4. Náttúrufræðifjelagið		1200
Þar af til umsjónar við náttúrugripasafnið 600 kr. á ári. Styrkurinn veitist með því skilyrði, að safn- ið sje til sýnis almenningi á ákveðnum tíma, ekki sjaldnar en einu sinni á viku.		
5. Landsbókasafnshúsið:		
a. Til eldiviðar, ljósa og ræstingar	8000	
b. Til viðhalds og áhalda	1500	
		9500
6. Til kaupstaðabókasafna, gegn eigi minna til- lagi úr bæjarsjóði og sýslusjóði		3000
7. Til sýslubókasafna og lestrarsala í kaupþúnum, gegn eigi minna tillagi úr sýslusjóði eða sveit- arsjóði		1500
8. Til bókasafnsins Íþöku, til bókakaupa		200
9. Til Hins íslenska bókmentafjelags		2000
10. Til Þjóðvinafjelagsins		2000
Flyt		71560

		kr.	kr.	45 4. júní
	Flutt		71560	
11.	Til Sögufjelagsins, til að gefa út heimildarrit að sögu Íslands, 100 kr. fyrir hverja örk, alt að		1000	
12.	Til að vinna að útgáfu registurs við XI. bindi af íslensku fornbrjefasafni		1000	
13.	Til Leikfjelags Reykjavíkur, gegn að minsta kosti 2000 kr. framlagi úr bæjarsjóði Reykja- víkur		4000	
14. a.	Styrkur til skálda og listamanna	8000		
b.	Til Bjarna Jónssonar frá Vogu, til að þýða Goethes Faust	1200		
c.	Til próf. Sveinbjarnar Sveinbjörnssonar, til að vinna að útbreiðslu sönglistar	5000		
			14200	
15. a.	Til sjera Jóhannesar L. Lynge Jóhannsson- ar, til að safna til íslenskrar orðabókar með íslenskum þýðingum, enda sje safnið eign ríkisins	5000		
b.	Til Þórbergs Þórðarsonar, til þess að safna orðum úr alþýðumáli	1000		
			6000	
16.	Til að rita sögu Alþingis, 5000 kr., með verð- stuðulsuppbót		7500	
17.	Til Hannesar Þorsteinssonar, til að semja æfi- sögur lærðra manna íslenskra á síðari öldum, enda sje handritið eign landsins að honum látnum		500	
18.	Til Sigurðar Nordals prófessors, til ritstarfa, 2000 kr., með verðstuðulsuppbót		3000	
19.	Til Bjarna Sæmundssonar skólakennara, til fiskirannsóknna:			
a.	Föst laun með dýrtíðaruppbót	7250		
b.	Til ferða og annara útgjalda við rannsókn- irnar	1000		
			8250	
20.	Til Guðm. G. Bárðarsonar til jarðfræðirann- sóknna		1800	
21.	Til dr. Helga Pjeturss		5000	
	Flyt		123810	

45

4. júní

	kr.	kr.
Flutt		123810
22. Til Frímanna B. Arngrímssonar, til að safna steinum og jarðtegundum og rannsaka, að hverju sje nýtt		800
23. Til Páls Þorkelssonar, til að vinna að máls-háttasafni sínu		500
24. Til Sighvats Borgfirðings, til þess að vinna að Prestaefum sínum		600
25. Til Finns Jónssonar á Kjörseyri, til fræðiiðkana		500
26. Til Sigfúsar Sigfússonar á Eyvindará, til þjóð-sagnasöfnunar		500
27. Til Boga Th. Melsteds, til að rita Íslandssögu		800
28. Til landsskjálftarannsóknna		800
Greiddist því að eins, að rannsókn verði við komið og skýrslur gefnar.		
29. Til veðurathugana og veðurskeyta		26000
30. Til íþróttasambands Íslands		1000
31. Til listasafnshúss Einarssonar		4000
32. Til Einarssonar myndhöggvara		5000
enda hafi hann forstöðu og umsjón listasafns síns.		
33. Til Goodtemplarafjelagsins, til bindindisstarf-semi		6000
34. Til að kaupa grasasafn Stefáns Stefánssonar skólameistara, síðari helmingur kaupverðs ..		4000
35. Til að kaupa handrit dr. Jóns Aðils um sögu Íslands, fjórðungur andvirðis, þriðja afborgun		2500
36. Til frjettastofu blaðamannafjelagsins		4000
Samtals		180810

16. gr.

Til verklegra fyrirtækja er veitt:

	kr.	kr.
1. Til Búnaðarfelags Íslands		140000
2. Til sandgræðslu		15000
Flyt		155000

	kr.	kr.	45 4. júní
Flutt		155000	
Styrkveitingar af lið þessum veitast þeim einum, sem leggja fram helming kostnaðar eða meira.			
3. Til búnaðarfelaga		10000	
4. Gjöld samkvæmt II. kafla jarðræktarlaganna .		35000	
5. Til Garðyrkjufjelags Íslands:			
Laun garðyrkjustjóra		4000	
6. Til skógræktar:			
a. Laun	12300		
Þar af 600 kr. húsaleiguuppbót til Einars Sæmundsens.			
b. Til skóggæðslu	10000		
		22300	
7. Til dýralækninga:			
a. Laun handa 4 dýralæknum	18750		
b. Til Hólmgeirs Jenssonar, til dýralækninga .	700		
c. Til eins manns, til að læra dýralækningar erlendis	1200		
		20650	
Nemandanum ber að senda stjórnarráðinu tvisvar á ári vottorð frá kennurum sínum um iðni og ástundun.			
8. Til fjárkláðalækninga		10000	
9. Til eftirlits með útflutningi á hrossum		600	
10. Til efnarannsóknarstofu í Reykjavík:			
a. Laun forstöðumanns, auk 25% af öllum tekjum stofnunarinnar, 3500 kr., með dýrtíðaruppbót	5250		
b. Húsaleiga	1000		
c. Til ljósa, eldsneytis og ræstingar	1400		
		7650	
11. Til Fiskiveiðasjóðs Íslands		6000	
12. Til Fiskifjelagsins		55000	
Enda sjái það um á sinn kostnað útgáfu fiskimannaalmanaks.			
13. Laun yfirmatsmanna o. fl.:			
a. 5 fiskiyfirmatsmanna	18000		
Flyt	18000	326200	

45

4. júní

	kr.	kr
Flutt	18000	326200
b. Launauppbót fiskifyfirmatsmanna	3400	
Þar af fær fiskifyfirmatsmaðurinn í Reykjavík 1000 kr. og fiskifyfirmatsmennirnir á Vestfjörðum, Norðurlandi, Austfjörðum og í Vestmannaeyjum 600 kr. hver.		
c. 4 síldarmatsmanna	9600	
d. 4 ullarmatsmanna	2400	
e. 5 kjötmatsmanna	4500	
f. Ferðakostnaður yfirmatsmanna	8000	
		45900
14. Til eftirlits með skipum og bátum og öryggi þeirra		3000
15. Til að leitast fyrir um markað fyrir íslenskar afurðir erlendis		15000
16. Til erindrekstrar í Miðjarðarhafslöndunum, gegn tvöföldu fjárframlagi annarsstaðar að ..		10000
17. Til gerlarannsóknna		2000
18. Til sambands íslenskra heimilisiðnaðarfjelaga Sambandið greiði þó Ástu Sighvatsdóttur 1200 kr., enda haldi hún uppi kenslu í vefnaði í Reykjavík, ekki skemur en 6 mánuði ársins.		5200
19. Til Halldóru Bjarnadóttur, til að vinna að útbreiðslu og eflingu heimilisiðnaðar.		2000
20. Til sambands norðlenskra kvenna		500
21. Til Bandalags kvenna		500
22. Til vörumerkjaskrásetjara		1200
23. Handa Ungmennafjelagi Íslands, til eflingar íþróttar og skóggæðslu		1500
Fjelagið gefi landsstjórninni skýrslu um, hvernig fjenu er varið.		
24. Styrkur til ábúandans á Tvískerjum á Breiðamerkursandi, til að halda við bygð á sandinum og veita ferðamönnum húsaskjól, beina og fylgd		600
25. Styrkur til ábúandans í Fornahvammi, til að halda þar uppi bygð og gisting		700
26. Styrkur til ábúandans á Hrauntanga á Öxarfjarðarheiði, til þess að halda þar við bygð og veita ferðamönnum gisting og beina		600
Flyt		414900

		45
		4. júní
	kr.	kr.
Flutt		414900
27. Styrkur til ábúandans í Bakkaseli, til að halda þar uppi bygð og gisting		700
28. Laun námuverkfræðings og til forstöðu silfurbergsnámunnar í Helgustaðafjalli, 3500 kr. með dýrtíðaruppbót		5250
29. Til bjargráðasjóðs		23000
30. Til landhelgissjóðs		20000
31. Til slysatryggingar sjómanna		20000
32. Til að hjálpa nauðstöddum Íslendingum erlendis		1000
33. Laun húsagerðarmeistara		7550
34. Til leiðbeiningar um húsagerð til sveita: Laun leiðbeinanda, 3500 kr., með verðstuðulsuppbót, enda tekur hann enga borgun fyrir leiðbeiningu. En vinni hann auk þess við húsagerð einstakra manna, skal greiða fult dagkaup fyrir, er rennur í landssjóð.		5250
35. Til útgerðar björgunarskipisins Þórs í Vestmannaeyjum		30000
36. Lífeyrir hjónanna á Staðarfelli, að frádregnu eftirgjaldi af Staðarfelli, 1800 kr.		1200
37. Til Þórðar Flóventssonar, til leiðbeiningar um laxa og silungaklak		1000
38. Til vatnsrenslismælinga		2000
Samtals		531850

17. gr.

Til lögboðinna fyrirframgreiðslna eru veittar 4000 kr.

18. gr.

Til eftirlauna og styrktarfjár er veitt:

	kr.	kr.
I. Samkvæmt eftirlaunalögum:		
a. Embættismenn	31962 28	
Flyt	31962 28	

45
4. júní

	kr.	kr.
Flutt	31962 28	
b. Embættismannaækkjur og börn	14269 89	
c. Uppgjafaprestar	1113 01	
d. Prestsekkjur	5555 30	
		52900 48
II. Styrktarfje og eftirlaun, auk lögboðinna eftirlauna:		
a. Embættismenn:		
1. Til Ásgeirs Blöndals læknis 250,00		
2. — Þorvalds Pálssonar læknis .. 300,00		
3. — Sigvalda Stefánssonar Kalda- lóns læknis 640,00		
4. — Sigurðar Magnússonar læknis 169,87		
5 — Sigurðar Jónssonar fyrv. ráð- herra 1500,00		
6. — Jóns Jacobson landsbókavarð- ar, ef hann lætur af embætti 3000,00		
	5859 87	
b. Embættismannaækkjur og börn:		
1. Til Elísabetar R. Jónsdóttur, lækn- isekkju 150		
2. — Magneu Ásgeirsson 200		
3. — Ólivu Guðmundson 175		
4. — Sigríðar Hjaltadóttur 400		
5. — Ingileifar Snæbjarnardóttur .. 400		
6. — Sigríðar Fjeldsted læknisekkju 450		
7. — Sigríðar Finnbogadóttur 500		
	2275	
c. Uppgjafaprestar:		
1. Til Stefáns M. Jónssonar 325		
2. — Guðlaugs Guðmundssonar 500		
3. — Bjarna prófasts Einarssonar .. 780		
	1605	
d. Prestsekkjur:		
1. Til Ástu Þórarinsdóttur 130,00		
2. — Auðar Gísladóttur 300,00		
3. — Bjargar Einarisdóttur 500,00		
4. — Guðrúnar Björnsdóttur 300,00		
Flyt 1230,00	9739 87	52900 48

		kr.	kr.
	Flutt 1230,00	9739 87	52900 48
5. —	Guðrúnar J. Jóhannesdóttur 300,00		
6. —	Guðrúnar Ólafsdóttur 100,00		
7. —	Guðrúnar Pjetursdóttur 300,00		
8. —	Guðrúnar Torfadóttur 300,00		
9. —	Ingunnar Loftsdóttur 300,00		
10. —	Hlífur Bogadóttur, 100 kr. með hverju barni hennar, sem er í ómegð 700,00		
11. —	Ingibjargar Sigurðardóttur . 400,00		
12. —	Jóhönnu S. Jónsdóttur .. 300,00		
13. —	Kirstínar Pjetursdóttur 300,00		
14. —	Kristínar Sveinbjarnardóttur 300,00		
15. —	Sigrúnar Kjartansdóttur, 200 kr. með hvoru barni hennar, sem er í ómegð 400,00		
16. —	Steinunnar Pjetursdóttur .. 300,00		
17. —	Ragnhildar Gísladóttur frá Eyvindarhólum 300,00		
18. —	Sigríðar Halldórsdóttur Jóns- son 300,00		
19. —	Guðlaugar Vigfúsdóttur ... 209,20		
20. —	Valgerðar Gísladóttur kr. 176,50 og auk þess 100 kr. með hverju barni hennar, sem er í ómegð 476,50		
21. —	Ingibjargar Magnúsdóttur . 157,90		
22. —	Guðfinnu Jensdóttur 183,04		
23. —	Guðrúnar Sigurðardóttur .. 181,07		
24. —	Guðbjargar Hermannsdóttur 181,70		
25. —	Þórunnar Bjarnadóttur 155,56		
		7374 97	
e. Kennarar, kennaraekkjur og börn:			
1. Til Önnu Ásmundsdóttur 300			
2. — 3 barna hennar 300			
3. — Bjargar Jónsdóttur 300			
4. — Guðlaugar Zakaríasdóttur 360			
5. — Hjartar Snorrasonar 500			
	Flyt 1760	17114 84	52900 48

45

4. júní

		kr.	kr.
	Flutt	1760	17114 84
6. —	Jónasar Eiríkssonar	500	52900 48
7. —	Magnúsar Einarssonar	500	
8. —	Elínar Briem Jónsson	300	
9. —	Gyðríðar Þorvaldsdóttur	300	
10. —	1 barns hennar	100	
11. —	Steinunnar Frímannsdóttur ...	450	
12. —	Þórunnar Stefánsdóttur	400	
13. —	Guðmundar Björnssonar	150	
14. —	Árna Theódórs Pjeturssonar, lokastyrkur	500	
		4960	
f. Póstmenn, póstar og ekkjur þeirra:			
1. Til	Árna Gíslasonar	300	
2. —	Guðm. Kristjánssonar	300	
3. —	Böðvars Jónssonar	200	
4. —	Hallgríms Krákssonar	200	
5. —	Jóhanns Jónssonar	200	
6. —	Þóru Matthíasdóttur	300	
7. —	Daníels Jónssonar	200	
8. —	Jens Þórðarsonar	100	
9. —	Friðriks Möllers	1200	
10. —	Kristínar Jóelsdóttur	200	
11. —	Eliesers Eiríkssonar	200	
12. —	Kristjáns Jóhannessonar, Jódís- arstöðum	300	
13. —	Jóhannesar Þórðarsonar	300	
14. —	Guðmundar Jónssonar fyrrum bæjarpósts á Akureyri	200	
15. —	Guðm. Kristjánssonar	200	
16. —	Stefáns Stefánssonar, Eskifirði	600	
17. —	Friðriks Klemenssonar	1000	
		6000	
g. Rithöfundar:			
1. Til	Indriða skrifstofustjóra Einars- sonar	3500	
2. —	Valdimars Briems	1200	
	Flyt	4700	28074 84
			52900 48

	kr.	kr.
Flutt 4700	28074 84	52900 48
3. — Ólafar Sigurðardóttir frá Hlöð- um 300		
4. — Einars Hjörleifssonar Kvarans 3000		
5. — Þorsteins Gíslasonar 2000	10000	
i. Ekkjur og börn skálda og rithöfunda:		
1. Til Helgu Eiríksdóttur Ólafsson .. 300		
2. — Jakobínu Pjetursdóttir 200		
3. — Guðrúnar Jónsdóttur 300 kr. og til Erlings sonar hennar 300 kr. 600		
4. — Arnbjargar Einarsdóttur 300 kr. og auk þess 100 kr. með hverju barni hennar, sem er í ómegð 700		
5. — Guðrúnar Sigurðardóttur 300		
6. — Ólínu Þorsteinsdóttur 300		
7. — 3 barna hennar 300		
8. — Valgerðar Arnljótsdóttur 300	3000	
i. Ýmsir starfsmenn og ekkjur:		
1. Til Guðrúnar Jónsdóttur, fyrv. spítalaforstöðukonu 400		
2. — Sigurðar Eiríkssonar, fyrv. regluboða 500		
3. — Petreu Jónsdóttur 300 kr., og að auki 100 kr. með hverju barni hennar, sem er í ómegð 500		
4. — Hólmfríðar Björnsdóttur, ekkju Guðm. Hjaltasonar 300		
5. — Páls Erlingssonar 800		
6. — Erlends Zakaríassonar 300		
7. — Kristins Jónssonar, vegavinnu- stjóra á Akureyri 300		
8. — Einars Guðmundssonar, fyrrum vegavinnustjóra 300		
Flyt 3400	41074 84	52900 48

45
4. júní

		kr.	kr.
	Flutt	3400	
9. —	Kristínar Gestsdóttur, ekkju Þorsteins fiskimatsmanns Guðmundssonar	400	
10. —	Gests Guðmundssonar, fyrverandi vitavarðar	400	
11. —	Steinunnar Sigurðardóttur, ekkju Magnúsar Vigfússonar ..	400	
12. —	Margrjetar Jónsdóttur, ekkju Þórðar vitavarðar Þórðarsonar	300	
		4900	
	Á styrkveitingar í II. a.—i. greiðist dýrtíðaruppbót eftir reglum launalaganna.		
j.	Til Ólafs Rósenkranz fyrirv. leikfímiskennara	1200	
k. —	ekku Jóhanns Sigurjónssonar skálds ..	1000	
			48174 84
III.	Dýrtíðaruppbót á fjárhæðirnar í I. og II. a.—i.		49437 66
IV.	Tillag til ellistyrktarsjóða		40000
	Samtals		190512 98

19. gr.

Til óvissra útgjalda o. fl. er veitt:

	kr.	kr.
I. Til óvissra gjalda	100000	
Af þessari upphæð skal greiða lögreglustjórum kostnað þann, er þeir kunna að hafa við lögregluþeftirlit, þegar brýna nauðsyn ber til, svo sem við lögregluþeftirlit með fiskiveiðum í landhelgi o. fl. Sömuleiðis skal af þessari upphæð greiða gengismun á útborgunum erlendis samkvæmt þessum lögum, öðrum en lángræðslum.		
Flyt	100000	

	kr.	kr.	45 4. júní
Flutt	100000		
II. Til hækkunar á dýrtíðauppbót, að því leyti sem allsherjarvísitala samkvæmt launalögum vænt- anlega reynist hærri en áætlað er í fjárlögunum hjer að framan	168000	268000	
Samtals		268000	

20. gr.

Árið 1925 eru tekjur áætlaðar:

Samkvæmt 2. gr.	kr. 7782000 00
— 3. —	55100 00
— 4. —	225000 00
— 5. —	227000 00
	kr. 8289100 00

En til gjalda er veitt:

Samkvæmt 7. gr.	kr. 2193602 13
— 8. —	60000 00
— 9. —	174500 00
— 10. —	231850 00
— 11. —	601900 00
— 12. —	927260 00
— 13. —	1845324 00
— 14. —	1064786 28
— 15. —	180810 00
— 16. —	531850 00
— 17. —	4000 00
— 18. —	190512 98
— 19. —	268000 00
	— 8274395 39

Tekjuafgangur kr. 14704 61

21. gr.

Heimilt er stjórninni að lána úr viðlagasjóði, ef fje er fyrir hendi í honum:

1. Alt að 8000 kr. til lánveitinga handa bændum og samgirðingafjelögum, eftir tillögum Búnaðarfjelagsins, til að kaupa fyrir girðingarefni frá útlönd-

45
4. júní

- um, gegn ábyrgð sýslunefnda. Lán þessi veitast til 20 ára, gegn 6% vöxtum, sjeu afborgunarlaus 4 fyrstu árin, en greiðist síðan með jafnri afborgun á ári í 16 ár. Ábúendur á Þjóðjörðum og kirkjujörðum greiði höfuðstól og vexti slíkra lána með 8% á ári í 28 ár.
2. Alt að 4000 kr. til lánveitinga handa þurrabúðarmönnum utan kaupstaða, til jarðræktar og húsabóta. Lánið veitist að eins gegn ábyrgð sýslufjelaga, eftir tillögum hreppsnefnda, og eigi meira en 400 kr. á þurrabúðarmann hvern, gegn 6% vöxtum og endurgreiðslu á 20 árum, að liðnum 4 fyrstu árunum.
 3. Alt að 10000 kr. til lánveitinga handa verkamönnum í kaupstöðum, til jarðræktar. Lánið veitist gegn ábyrgð bæjarfjelaga eða annari tryggingu, er ríkisstjórnin metur gilda, og eigi meira en 800 kr. fyrir hvern verkamann, gegn 6% vöxtum og endurgreiðslu á 20 árum, að liðnum 4 fyrstu árunum.
 4. 2000 kr. til Tómasar Kristjánssonar, bónda á Höskuldsstöðum í Laxárdal í Dalasýslu, til þess að leita sjer heilsubótar erlendis, gegn þeirri tryggingu, er ríkisstjórnin metur gilda. Lánið er veitt til 12 ára, gegn 6% ársvöxtum, og er afborgunarlaust fyrstu 2 árin.

Stjórninni er heimilt að veita verksmiðjunni Álafossi 3 ára greiðslufrest á afborgunum af viðlagasjóðsláni hennar.

22. gr.

Stjórninni er heimilt:

- I. Að ábyrgjast eftirfarandi lán:
 - a. Alt að 40000 kr. fyrir Mjólkurfjlagið Mjöll í Borgarfirði, gegn endurábyrgð sýslufjelaganna í Mýra- og Borgarfjerðarsýslu, þegar fyrirtækið er svo undirbúið, að stjórninni þyki tryggilegt.
 - b. Alt að 40000 kr. til Húsavíkurhrepps, til að koma á vatnsleiðslu í kaup-túninu, gegn endurábyrgð sýslufjelagsins.
- II. Að greiða Eimskipafjlagi Íslands alt að 60000 kr. styrk, ef nauðsyn krefur.
- III. Að selja gamla símastöðvarhúsið á Akureyri og húseignirnar Bröttugötu 3 A og Aðalstræti 10 í Reykjavík.

23. gr.

Stjórn Landsbankans veitist heimild til að greiða Steinunni Kristjánsdóttur, ekkju Alberts Þórðarsonar bankabókara, 500 kr. 1925, svo og uppbót á þá fjárhæð, eftir sömu reglu og bankinn veitir hana á laun starfsmanna sinna, og að greiða Birni Kristjánssyni uppbót á eftirlaun hans, eftir sömu reglu, og Birni Sigurðssyni 4000 kr. í eftirlaun með sömu uppbót, sem að ofan greinir.

Bankastjórninni er enn fremur heimilt að greiða til veðdeildarinnar af fje bankans tveggja ára vexti og afborganir af veðdeildarláni til Skeiðaáveitu-fjelagsins.

24. gr.

45

4. júní

Ef lög þau verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1924 og hafa í för með sjer tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð, breytast fjárhæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gilda aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

L Ö G

um

46

4. júní

útsvarsálagningu erlendra váttryggingarfjelaga.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er að leggja aukaútsvar til bæjar eða hrepps á erlend tryggingarfjelög, sem ekki eru með sjerstökum lögum undanþegin opinberum gjöldum, þar sem aðalumboðsmaður þeirra hjer á landi er búsettur, eftir veltu og ágóða fjelagsins af starfsemi hjer á landi.

Ef fjelag hefir fleiri en einn aðalumboðsmann eða vafi er á um það, hvar aðalumboðsmaður þess er hjer á landi, sker ráðherra úr, hvar útsvar skuli á fjelagið leggja.

46
4. júní

2. gr.

Aðalumboðsmaður ber ábyrgð á greiðslu útsvarsins sem sjálfs sín skuld, enda má taka eignir hans lögtaki í því skyni.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

4
4. júní

LÖG

um

aukaútsvör ríkisstofnana.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Engin stofnun ríkisins er aukaútsvarsskyld eftir efnum og ástæðum.

2. gr.

Verslunarstofnanir ríkissjóðs skulu greiða í bæjar- og sveitarsjóði, þar sem aðalaðsetur þeirra og útibú eru, 5 af hundraði af nettóágóða aðalbúsins eða útibúsins, og greiðist sá skattur 1. mars ár hvert af ágóða næstliðins árs. Á öðrum stöðum greiðist enginn skattur. Aðrar stofnanir greiða ekki þennan skatt.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

um

gengisskráning og gjaldeyrisverslun.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skipuð skal nefnd, er hafi á hendi skráningu á gengi erlends gjaldeyris og annist aðrar framkvæmdir viðvákjandi gjaldeyrisversluninni samkvæmt lögum þessum. Ber nefndinni ennfremur, eftir því sem ástæður eru til, að gera tillögur til landsstjórnarinnar um ráðstafanir, er stefna að því að festa eða hækka gengi íslensks gjaldeyris.

2. gr.

Í nefndinni eiga sæti 3 menn. Skipar fjármálaráðherra einn nefndarmann, og sje hann formaður nefndarinnar, en hinir nefndarmennirnir skulu tilnefndir af bönkunum, sinn af hvorum. Nefndin er bundin þagnarskyldu.

3. gr.

Lögreglustjóri lætur nefndinni í tje nákvæma skýrslu um magn, tegund og söluverð útfluttrar vöru jafnskjótt og skip það, er vöruna flytur, er

- 48** lagt frá landi. Ennfremur getur nefndin, með samþykki fjármálaráðherra, 4. júní krafist þess, að sjerhvert fjelag, stofnun eða einstaklingur, sem á erlendan gjaldeyri, þar með talin verðbrjef, þegar lög þessi öðlast gildi, eða eignast hann síðar, gefi nefndinni upplýsingar um, hve mikill hann sje og hvernig honum sje fyrir komið.

4. gr.

Þegar nauðsyn krefur, getur nefndin, með samþykki fjármálaráðherra, krafist þess, að sjer verði afhentur erlendur gjaldeyrir, sem fenginn er eftir að lög þessi öðlast gildi, til umráða handa bönkum eða ríkissjóði fyrir skráð kaupgengi á hverjum tíma.

5. gr.

Heimilt er fjármálaráðherra, þegar sjerstök nauðsyn krefur, að banna öllum öðrum en bönkunum verslun með erlendan gjaldeyri.

6. gr.

Eigi verður tekinn samkvæmt 4. gr. erlendur gjaldeyrir, ef eigandi hans færir sönnur á, að hann þurfi að nota gjaldeyrinn til þess að borga nauðsynjavörur til atvinnurekstrar síns, eða nauðsynleg tæki til hans, á næstu 6 mánuðum, eða þurfi að nota hann til fullnægingar skuldbindingum, sem hann hefir tekið á sig vegna atvinnurekstrar síns, nema nefndin tryggi honum yfirfærslu í því skyni á alt að jafnmiklum gjaldeyri þegar hann þarf með.

7. gr.

Kostnað við nefndarstörfin greiða Landsbanki Íslands og Íslandsbanki, að hálfu hvor. Fjármálaráðuneytið úrskurðar þá reikninga.

8. gr.

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari fyrirmæli um starf nefndarinnar og framkvæmd laganna að öðru leyti.

Brot gegn lögum þessum eða gegn reglugerð, er sett verður samkv. þeim, varða sektum, frá 100 til 50000 krónum. Um meðferð mála útaf þeim brotum fer sem um almenn lögreglumál.

9. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað og gilda til 1. júní 1925.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amálúborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

LÖG

um

ljósmæðraskóla í Reykjavík.

49

4. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer, samkvæmt 9. gr. laga, dagsettra í dag, um breyting á lögum um yfirsetukvennaskóla í Reykjavík, nr. 15, 22. okt. 1912, höfum látið færa þau inn í meginmál laga nr. 15, 22. okt. 1912, og gefum þau hjermeð út sem lög um ljósmæðraskóla í Reykjavík.

1. gr.

Í Reykjavík skal vera ljósmæðraskóli.

2. gr.

Námstíminn skal vera 9 mánuðir og byrja 1. október ár hvert.

3. gr.

Landlæknir er samkvæmt embættisstöðu sinni kennari skólans.

4. gr.

Þar að auki skal ráða 3 ljósmæður í Reykjavík til að veita námskonum verklega tilsögn; skulu þær fá 100 kr. þóknun á ári, hver þeirra. Ráðherra veitir ljósmæðrum þennan starfa eftir að hafa fengið tillögur landlæknis.

5. gr.

Námskonur skulu fá styrk, sem stjórnarráðið ákveður, alt að 45 kr. um mánuðinn, meðan þær eru við námið.

Þær námskonur einar fá styrkinn, sem skuldbinda sig til að takast á hendur að þjóna ljósmóðurumdæmi að afloknu prófi og gegna því ekki skemur en 3 ár samfleytt, nema sjerstök forföll banni, en endurgreiða styrkinn að fullu að öðrum kosti.

6. gr.

Inntaka í ljósmæðraskólann skal bundin þessum skilyrðum:

1. Innsækjandi sýni skírnavottorð, bóluvottorð og heilbrigðisvottorð, sið-

49
4. júní

- ferðisvottorð frá sóknarpresti og vottorð um að hafa lokið fullnaðarprófi barna.
2. Innsækjandi skal sýna skilríki frá hreppsnefnd og sýslumanni um það, að henni sje ætlað ákveðið ljósmóðurumdæmi að loknu prófi.
 3. Innsækjandi sje ekki yngri en 22 ára og ekki eldri en 35 ára. Þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá aldurstakmarki, ef ástæða þykir.

7. gr.

Tala námskvenna skal að jafnaði ekki vera hærri en 10—12.

8. gr.

Stjórnarráðið hefir á hendi yfirumsjón skólans og semur reglugerð fyrir hann.

9. gr.

Allur kostnaður við rekstur skólans greiðist úr landssjóði.

10. gr.

Landlæknir ákveður, hver skuli vera áhöld ljósmæðra.
Landssjóður leggur til áhöld í ljósmæðraumdæmin.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

L Ö G

um

50

4. júní

atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer, samkvæmt 6. gr. laga, dags. í dag, um breyting á lögum nr. 29, 20. júní 1923, um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum, höfum látið færa breytingar þær, sem ræðir um í fyrnefndum lögum, inn í meginmál tjeðra laga nr. 29, 20. júní 1923, og gefum þau hjermeð út sem lög um atvinnu við vjelgæslu á íslenskum mótorskipum.

1. gr.

Þeim einum er heimilt að stunda vjelgæslu á íslenskum mótorskipum, er fullnægja ákvæðum þessara laga.

2. gr.

Sá hefir rjett til að stunda vjelgæslu á mótorskipum með minni vjel en 12 hestafla, er sýnt getur skrásetningarstjóra vottorð frá tveim vjelgæslumönnum, er skírteini hafa frá mótorskólanum í Reykjavík, sem stofnaður var með lögum nr. 13, 18. nóv. 1920, eða námskeiði Fiskifjelags Íslands, um að hann sje fær um að gegna starfinu.

3. gr.

Sá hefir rjett til að stunda vjelgæslu á mótorskipum með 12 til 50 hestafla vjel, er sannað getur, að hann hafi staðist próf við mótorskólann í Reykjavík eða námskeið Fiskifjelags Íslands, eða stundað vjelgæslu samkvæmt 2. gr. að minsta kosti 12 mánuði.

4. gr.

Sá hefir rjett til að stunda vjelgæslu á mótorskipum með 50—150 hestafla vjel, er staðist hefir fullnaðarpróf við mótorskólann í Reykjavík, og auk þess verið að minsta kosti 12 mánuði vjelgæslumaður samkv. 3. grein. Sbr. þó 7. gr. þessara laga.

5. gr.

Sá hefir rjett til að vera 1. vjelstjóri á mótorskipi með 150 hestafla vjel og þar yfir, sem hefir skírteini sem 1. vjelstjóri samkvæmt 7. gr. laga nr. 43, 3. nóv. 1915, um atvinnu við vjelgæslu á gufuskipum, og auk þess verið að minsta kosti 6 mánuði aðstoðarvjelstjóri á mótorskipi með 50 hestafla vjel eða stærri.

50

4. júní

6. gr.

Á mótorskipum með 12 til 50 hestafla vjel skal vera einn vjalgæslumaður, sem fullnægir skilyrðum 3. gr., og einn aðstoðarmaður, sem fullnægir 2. gr. Þó skulu dráttarbátar og aðrir þeir bátar, sem notaðir eru við hafnir eða til stuttra ferða, eigi skyldir að hafa þenna aðstoðarmann.

Á mótorskipum með 50 til 150 hestafla vjel skal vera einn vjalgæslumaður, sem fullnægir kröfum 4. gr., og einn, sem fullnægir kröfum 3. gr.

Á mótorskipum með vjel yfir 150 hestöfl skal vera vjelalið samkvæmt ákvæðunum í 1. málsg. 12. gr. nefndra laga 3. nóv. 1915.

7. gr.

Eftir að mótorskólinn í Reykjavík hefir starfað í 5 ár getur enginn orðið yfirvjestjóri á mótorskipum með stærri vjel en 50 hestafla, nema hann sanni, að hann hafi staðist fullnaðarpróf við mótorskólann í Reykjavík. Þó heldur vjestjóri er staðist hefir námsskeiðspróf Fiskifjelags Íslands eða fullnægir ákvæðum 5. gr., rjettindum sínum, ef ekkert það er fram komið, er sanni, að hann sje óhæfur til að gegna starfinu.

Þeir vjestjórar og vjalgæslumenn á mótorskipum, sem gegnt hafa því starfi 12 mánuði eða lengur áður en lög þessi öðlast gildi, halda þó rjettindum sínum.

8. gr.

Mótorvjalgæslu-skírteini skal gefið út af lögreglustjóra, og skal það samið eftir reglum, er stjórnarráð Íslands setur. Fyrir hvert skírteini greiðist 10 krónur, er renna í ríkissjóð.

9. gr.

Nú vill einhver ekki hlíta úrskurði lögreglustjóra um útgáfu skírteinis, og skal hann þá leggja málið undir úrskurð stjórnarráðsins, en við það skerðist þó ekki rjettur hans til að leita dómsúrskurðar um málið.

10. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, alt að 500 krónum. Sje brotið ítrekað, getur sektin hækkað upp í 1000 krónur. Brot þessi sæta opinberri rannsókn, og skal farið með þau sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

um

ríkis-skuldabréf.

51

4. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer, samkvæmt 4. gr. laga, dagsettra í dag, um breyting á lögum nr. 8, frá 20. júní 1923, um ríkisskuldabréf, höfum látið innfæra í texta laga nr. 8, 20. júní 1923, breytingar þær, er gerðar eru á þessum lögum, samkvæmt fyrstnefndum lögum, og gefum þau hjermeð út með áorðnum breytingum í einu lagi sem lög um ríkisskuldabréf.

1. gr.

Þegar lán eru tekin fyrir hönd ríkissjóðs, skal fyrir þeim gefa út skuldabréf á íslensku, með þýðing á eitt eða fleiri útlend mál, þegar ástæða er til þess.

2. gr.

Öll skuldabréfin skulu af sömu gerð. Stjórnin ákveður nafnverð þeirra, vaxtafót og söluverð. Vextir skulu greiddir tvisvar á ári, 1. október og 1. apríl, að hálfu í hvort sinn.

3. gr.

Skuldabréfin skulu gefin út til eigi lengri tíma en 25 ára og með vaxtamiðum fyrir það tímabil, sem ákveðið er, að brjefin megi vera lengst í umferð.

Af skuldabréfum þeim, sem út eru gefin í hvert sinn, skal dregin út (innkölluð) á ári hverju jöfn upphæð í hlutfalli við skuldabréfaupphæðina, sem í umferð er sett, þannig, að skuldabréfin sjeu öll innkölluð og innleyst í lok þess umferðartíma, sem stjórnin hefir ákveðið, þá er brjefin voru sett í umferð. Stjórninni er þó heimilt að ákveða, að fyrstu 5 árin skuli ekkert dregið út.

Nánari tilhögun um innköllun brjefanna getur ráðherra sett með reglugerð.

51

4. júní

4. gr.

Þegar lánsheimild er fyrir hendi, skal stjórnin jafnan sjá um, að almenningur eigi kost á að kaupa skuldabréfin í bönkum, sparisjóðum og á öðrum stöðum, er henta.

5. gr.

Brjefin sjálf og vaxtamiðar þeirra skulu í gjalddaga greidd með ákvæðisverði, án nokkurs frádráttar, stimpilgjalds eða skatts og eru sömuleiðis gjaldgeng í ríkissjóð í hverja greiðslu sem er, svo sem peningar væru.

6. gr.

Brjef og vaxtamiðar, er í gjalddaga eru fallin, greiðast úr ríkissjóði, er einnig getur falið bönkum, hjerlendum eða útlendum og öðrum stofnunum, að annast slíkar greiðslur.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 4. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

KONUNGLEG AUGLÝSING

um

52
21. júní

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda,
viljum Vjer samkvæmt 1. gr. laga 11. febrúar 1871, um ríkisstjórn þegar
svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða
fjarverandi, sbr. 3. gr. dansk-íslenskra sambandslaga, að ríkisstjórn í
fjarvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor
elskulegur, hans konunglega tign krónprins Christian Frederik Franz Michael
Carl Valdemar Georg, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi
þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amaluborg, 21. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

53
30. júní

KONUNGLEG AUGLÝSING

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim kominn úr ferð Vorri til Englands, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum í dag sjálfur tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 21. þ. m. samkvæmt 1. gr. í lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenskra sambandslaga 30. nóvember 1918, höfðum falið á hendur í fjarvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign ríkisarfa Christian Frederik Franz Michael Carl Valdemar Georg.

Gefið á Amaliuborg, 30. júní 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

TILSKIPUN

um

54

4. ágúst

breyting á og viðauka við tilskipun nr. 84, 30. nóv. 1921, um ákvörðun
tekjuskatts og eignarskatts í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: að Vjer bjóðum hjermeð og fyrirskipum samkvæmt
23. gr. laga nr. 74, 27. júní 1921, um ákvörðun tekjuskatts og eignar-
skatts í Reykjavík á þessa leið:

1. gr.

Í Reykjavík skal útsendingu eyðublaða undir framtal til tekjuskatts og eignarskatts vera lokið 10. janúar ár hvert og skal þeim skilað útfyltum á skattstofuna í síðasta lagi 31. janúar næstan á eftir. Þeir, sem reka atvinnu á fleirum stöðum en einum, þurfa þó ekki að skila framtalsskýrslum sínum fyrir en 31. mars. Ennfremur er skattstjóra rjett að veita mönnum, ef sjerstaklega stendur á frest til framtals til 15. mars. Skattskrá skal gerð fyrir lok aprílmánaðar og liggja skal hún frammi almenningi til sýnis 15 daga, enda er kærufrestur til þess dags og með þeim degi, er skattskrá liggur síðast frammi. Kærur skal skattstjóri hafa úrskurðað 31. maí, og kærufrestur til yfirskattanefndar skal vera 15 dagar í júnímánuði, en úrskurðað skal hún hafa kærur fyrir júnílok.

2. gr.

Í Reykjavík skal skora á alla þá, sem ekki hafa sent framtal sitt innan lögmæltis tíma með auglýsingu í dagblöðum kaupstaðarins, einu eða fleirum, að telja fram eignir sínar og tekjur lögum samkvæmt innan hæfilegs tíma er tiltekinn sje í auglýsingu, enda skal ekki þurfa annarar áskorunar.

54

3. gr.

4. ágúst

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi. Með henni er úr gildi fallin tilskipun nr. 41, 1. apríl 1922, um breyting á og viðauka við tilsk. 30 nóv. 1921, um ákvörðun tekjuskatts og eignarskatts í Reykjavík.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Christiansborg, 4. ágúst 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Þorláksson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

55
14. okt.

um

breytingu á lögum nr. 19, 4. júní 1924, um nauðasamninga.

Vjer Christian hinn tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Dómsmálaráðherra hefir tjáð Oss, að Sparisjóður Árnassýslu þurfi vegna erfiðs fjárhags að leita nauðasamninga við lánardrottna sína, en að fyrirmæli gildandi laga eigi ekki að öllu leyti við, með því að alveg sjerstaklega standi á, og sje því nauðsynlegt að gera aðra skipun á nokkrum atriðum. Fyrir því teljum Vjer brýna nauðsyn bera til að gefa út bráðabirgðalög samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar.

Því bjóðum Vjer og skipum á þessa leið:

1. gr.

Um nauðasamningagerð milli Sparisjóðs Árnassýslu og lánardrottna hans skulu þessar sjerreglur gilda:

1. Ef innstæðueigandi er í skuld við sjóðinn, hvort sem sú skuld er stofnuð af honum sjálfum eða hún fellur á hann fyrir ábyrgð við sjóðinn, þá er hluti af innstæðu hans, eða innstæðan öll að því leyti sem hún hrekkur til, gild borgun upp í slíka skuld, að frádregnum sama hundraðshluta sem almennir lánardrotnar verða að þola til niðurfærslu á sínum kröfum. Sparisjóðurinn er ekki skyldur til að taka sem gilda borgun upp í slíka skuld við sjóðinn innieignir annara manna í sjóðnum að meira en $\frac{1}{4}$ á ári og að frádregnum sama hundraðshluta sem áður segir.
- Sjóðurinn verður ekki krafinn um þann hundraðshluta, sem dreginn er frá gagnkröfum samkvæmt framanskráðu.
2. Rjettur eigandi sparisjóðsbókar er sá, sem samkvæmt bókum sjóðsins er talinn eigandi hennar 1. okt. 1924.
3. Frumvarp að nauðasamningi skal telja löglega samþykkt að tölu lánardrottna til, ef einfaldur meiri hluti atkvæðismanna, er fund sækja (sbr. 3. málgr. 37. gr. laga nr. 19, 4. júní 1924), greiða því atkvæði, án til-lits til þess, hversu margir hafa lýst kröfum á hendur sjóðnum.
4. Tilkynning samkvæmt 4. málgr. 37. gr. nauðasamningalaganna skal talin nægileg, ef alment brjef til lánardrottins er afhent í póstin á staðnum.

- 55** 5. Skiftaráðanda er heimilt að setja á kostnað sjóðsins framkvæmdarstjóra
14. okt. fyrir hann, er stjórnir sjóðnum undir umsjá skiftaráðanda, meðan á nauðasamningagerð stendur.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 14. október 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
 (L. S.)

Jón Magnússon.

TILSKPUN

um

lyf og læknisáhöld í íslenskum skipum.

56
1. des.

Vjer Christian hinn tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerk-
ur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt 31. gr. siglingalaganna frá 30. nóv. 1914
viljum Vjer skipa svo fyrir um lyf og læknisáhöld í íslenskum skipum.

1. gr.

Hvert skip, nema opnir bátar, hreyfibátar undir 20 rúmlestum og bát-
ar í siglingum innanfjarða, skal jafnan hafa tiltekin lyf meðferðis. Lyfin skulu
geymd á þurrum stað, annaðhvort í lyfjakistu, eða í þar til gerðum skáp með
skúffum og hillum.

Læsing skal vera fyrir lyfjahirslunni.

Lyfjakista hver skal vera tölumerkt, sbr. 2. gr.

Flöskur og glös lyfjakistunnar skulu vera í hólfum, með lausum skiljum.

2. gr.

Hjer eru talin skipslyf.

Innvortis.

Íslenska	Latína	Lyfjakista				
		No. 1	No. 2	No. 3	No. 4	No. 5
Aspirintöflur (Acetylsalecyl- töflur)	Tablettæ Acidi acetylosali- cylici g. 1	25	50	50	100	150
Hægðaduft	Pulvis Glychyrrhizae com- positus			100	100	200
Laxerolía	Oleum Ricini	125	250	250	500	1000
Bromkalíum-töflur	Tablettæ Brometi kalici à g.1			30	40	90
Brjóstdropar stillandi	Tinctura Thebaica benzoica				250	500
Brjóstdropar blandaðir	Liqvor pectoralis benzoicus, F. n. c. H.		250	250	250	500
Uppsöluskamtar	Radix Ipecacuanhae pulv. g.1			3	5	10
Cítrońskaft	Succus Citri			500	500	1000

56

1. des.

Íslenska	Latína	Lyfjakista				
		No. 1	No. 2	No. 3	No. 4	No. 5
Laxersalt	Sulfas magnescus		200	200	400	800
Fenacetín-töflur	Tabletæ Phenacetini eg. 50			75	150	250
Glycerín	Glycerinum		125	125	250	500
Hoffmannsdropar	Aether spirituosus	30	125	125	125	125
Hóstepillur	Pilulæ Cynoglossi à eg. 10		50	100	200	300
Joðkalíum	Jodetum kalicum g. 10			5	5	20
Kamfórudropar	Aether spirituosus camphoratus	30	125	125	125	125
Kamillu-te	Flores Chamomillæ conc.			50	100	150
Kínadropar	Tinctura Chinæ composita			125	250	500
Kínínpillur	Pilulæ Sulfatis chinici à eg. 10			250	250	800
Laxerpillur	Pilulæ laxantes F. n. c. H.			50	100	250
Ópíumsdropar	Tinctura Thebaica	30	30	30	60	60
Perúbalsam	Balsam. Peruvianum	30	30	30		
Rabarberdropar beiskir	Tinctura Rhei amara			60	60	125
Sandelolía, blönduð	Aetheroleum Santali c. Aetheroleo Cassiæ 9+1			30	60	125
Sódapúlver	Bicarbonas natriæ pulv.		100	100	250	300
Stoppandi magadropar	Infusum Rhei opiatum F. n. c. H.	30	60			60
Vismút duft	Subsalicylas bismuthicus		15	25	50	100

Útvortis.

Íslenska	Latína	Lyfjakista				
		No. 1	No. 2	No. 3	No. 4	No. 5
Álúnpúlver	Sulfas aluminico-kalicus pulv.			50	100	200
Blýedik	Solutio Subacetatis plumbici		60	60	60	250
Bórsýru-duft	Acidum boricum pulv.	100	250	250	500	1000
Bórvaselín	Vaselinum boricum	50	50	50	50	250
Chankervatn	Solutio Nitratis argenticæ 1+499			125	250	250
Dermatol	Subgallas bismuthicus		10	15	25	40
Vítissteinn í trjehulstri	Nitras argenticus in Baculis g. 1		1	1	1	3
Joðáburður (í flösku með glertappa)	Solutio Jodi spiritiosa	15	30	30	60	60
Karbólsýra fljótandi	Phenolum liquidum		60	125	250	1000

Íslenska	Latína	Lyfjakista				
		No. 1	No. 2	No. 3	No. 4	No. 5
Kautschuk heftiplástur	Emplastrum adhaesivum Americanum	600	900	750	1500	3000
“ heftiræma	— — 1 cm x 1 m	1	1	1	1	1
“ “	— — 2 — x 1 —		1	1	1	1
“ “	— — 3 — x 1 —			1	1	1
Klóroformolía	Oleum Chloroformii 1+2	125	125	125	125	250
Kollodíum elast.	Collodium elasticum	10	15	15	30	60
Kvikasilfur-karbóplástur	1/5 m ² = Phenolum g. 7,5 Hydragryum g. 20		200	200	400	400
Kvikasilfursáburður	Ungventum Hydrargyri (30% g. 3)		20	40	40	80
Manganyfirsýrt kalipulver	Hypermanganas kalicus eg. 12			10	20	25
Brunaolía	Oleum Olivae c. Subnitrate bismuthico 9+1	125	125	125	250	500
Salmíakspíritus	Solutio Ammoniaci			50	50	100
Lýsól	Lysolum			1 kg	5 kg	10kg
Sennepsplástur	Charta sinapisata 92 m ²		2	2	3	5
Sápuspíritus	Spiritus Saponis camphoratus		125	125	250	500
Tanndropar	Chloroformium c. Phenolo 2 +1					30
Tjörúaáburður	Ungventum Pyrolei pini			60	60	125
Vínandi	Spiritus concentratus		125	250	500	500
Zinkpúlver	Sulfas zincicus g. 1,75			80	30	50
Augnaáburður	Ungventum Pagenstecheri mite F. n. c. H.			5	10	10
Augnavatn	Solutio Sulfatis Zincici 1+299		30	60	125	125
Augnavatn svart.	Solutio Nitratis argenticci 1+299			30	60	90

56
1. des.

		Lyfjakista				
		No. 1	No. 2	No. 3	No. 4	No. 5
Bindi, Appretur 8 cm. $\times$ 7 m	Stívelsisbindi			2	3	5
“ bruna 8 $\times$ 4	Vismuthbindi		1	2	4	6
“ flónels 8 $\times$ 5	Hálf ull			2	4	6
“ Gaze 8 $\times$ 7	Minst 24 þræðir hver cm ²	5	10	15	30	30
“ “ 5 $\times$ 5		3	25	25	10	40
Bómull steril hydroscop	20 gr.	1	3	2	3	4
“ “ “	10 gr.	1	3	3	6	10
“ “ “	60 gr.	2	2	4	4	10
Kviðslitsbindi	1 til h. og 1 til v.			2	2	2
Charpi			50	50	1m	1m
Drykkjarbolli					1	1
Flöskumiðar bláir og hvítir				10	20	25
Flöskumiðar eitir				3	5	5
Fingurhettur		1	2	2	3	3
Glös tóm 125 gr.	Litarlaus, sívöl og þur með			1	1	2
“ “ 60 gr.	tappa			1	1	3
“ “ 30 gr.				1	1	3
Glös með glerappa				1	1	1
Hermannaböggjar	No. 1	3	4	4	5	10
“	“ 2	1	3	3	5	10
Gaze				2m	4m	6m
“ steriliserað	30 cm.		2	3	6	10
“ “	15 “		2	3	6	10
Gúmíljereft				1	1,5	2m
Guttaperchapappír		25	50	50	1m	1 1/2
Hálspensill				1	1	2
Skolkanna með 1 m. slöngu, 1 ebonit lás, 1 hægðastaut og 1 sárastaut				1	1	1
Þvagleggir stinnir	Nelatons No. 16 & 19	1(18)	1(18)	1(18)	2	2
Ljereft				2m	4m	6m
Mæliglös		1	1	1	2	2
Naglaburstar		1	1	1	2	5
Pungbönd				1	3	3
Grár pappi	1 örsk á að vega 1000—1250 gr.			1/2	1	1
Penslar		1	2	2	3	5
Augnsprauta				1	1	1
Tannar				5	10	15
Sáratöng	Nikkluð	1	1	1	1	1
Skæri	2	1	1	1	1	2
Lásnælur	3 stærðir	6	12	12	24	36
Hnífur		1	1	1	2	2
Sprautur, lekanda	Úr gleri, ebonit oddur 10 cm			1	2	3
“ eyrna	Úr rauðgúmi, kúlumyndaðar með gúmíoddi			1	1	1

		Lyfjakista				
		No. 1	No. 2	No. 3	No. 4	No. 5
Hægðaskál (Stikbækken)	Vanaleg stærð, geymist í vasilíni Af meðalþykt í vindslum			1	1	1
Sáranálar						
Sutursilki		2	2	2	2	3
Svampur		1	1	1	1	2
Hitamælirar		1	1	1	1	1
Tjöruhampur 125 gr.			1	1	1	3
Trjebynnur 60 cm. langar, 4 mm. þykkar, 7 cm. breiðar		2	2	2	2	2
Trjebynnur 30 cm. langar, 4 mm. þykkar, 7 cm. breiðar		2	2	2	2	2
Þvagglös			1	1	1	1
Vatt með himnu		1	1	1	1	2

3. gr.

Vörubátar í strandsiglingum skulu hafa lyfjakistu No. 1, sjeu skip-verjar eigi yfir 8, ella lyfjakistu No. 2.

Seglskip og seglskip með hjálparvjel, sem stunda fiskiveiðar hjer við land, og eru lengur en sólarhring í senn úr höfn, skulu hafa lyfjakistu No. 2 sje skipshöfn eigi yfir 14, ella lyfjakistu No. 3.

Vöruskip, sem eru hafskip, og farþegaskip í strandsiglingum skulu hafa lyfjakistu No. 3, sje skipshöfn eigi yfir 15, og farþegar eigi yfir 50, ella lyfjakistu No. 4.

Eimfiskiskip (hafskip) og farþegaskip í strandsiglingum skulu hafa lyfjakistu No. 4, sje skipshöfn eigi yfir 40 eða farþegar eigi yfir 100, ella lyfjakistu No. 5. Þó skulu botnvörpungar hafa Gazebindi, bómull, fingurhettur, hermannaþöggla og Gaze sem í lyfjakistu No. 5, en þeir skulu ekki hafa Cítron-saft, Lysól nje skolkönnu.

Farþegaskip (hafskip) skulu hafa lyfjakistu No. 5, sje skipshöfn eigi yfir 30 og farþegar innan 100. Sje skipshöfn og farþegar 130—500 skal skipið hafa lyf í tvær kistur No. 5, og sje fólkstalan yfir 500, skal það hafa lyf í þrjár.

Í hverri lyfjakistu skal vera eitt eintak af viðurkendri „Lækningabók fyrir farmenn“, enn fremur „Samræðissjúkdómar og varnir gegn þeim“, eftir Guðm. Hannesson og eitt eintak af lögum nr. 16, 20. júní 1923 um varnir gegn kynsjúkdómum.

4. gr.

Ofanskráð lyf skulu vera til í byrjun hverrar ferðar í þeim mæli er segir í 2. gr. Sje eytt til muna af einhverju lyfi. skal viðbót fengin þegar er því verður viðkomið.

- 56** Um lyfin skal tryggilega búið, og nafn hvers þeirra letrað greinilega
 1. des. á umbúðirnar samkvæmt 2. gr., ennfremur skal þar standa dagur og ár, er
 lyfið er afhent úr lyfjabúðinni.
 Lyfin skulu ávalt vera tiltæk.

5. gr.

Það ár, sem skoðun fer fram samkvæmt lögum nr. 37, 19. júní 1922, um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra, skal lyfjakista skipsins skoðuð af hjeraðslækni eða bæjarlækni eða lyfsala, er gefa skal vottorð um, að hún sje lyfjum búin samkvæmt 2. gr. þessarar tilskipunar. Læknir eða lyfsali skal sjá um, að ný lyf sjeu fengin í stað þeirra, er skemd eru orðin, og ganga svo frá lyfjakistunni, að hún sje að öllu leyti samkvæm tilskipun þessari. Vottorðið skal sýna skoðunarmönnum, og skal þess getið í eftirlitsbókinni.

6. gr.

Leyft skal að nota lyfjakistur þær, er í skipum eru, þá er tilskipun þessi öðlast gildi, sjeu þær svo rúmgóðar, að lyfjunum verði haganlega komið fyrir í þeim.

Tilskipun þessi gengur í gildi 1. janúar 1925.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 1. desember 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

Magnús Guðmundsson.

OPIÐ BRJEF

57

15. des.

er stefnir Alþingi saman til reglulegs fundar 7. febrúar 1925.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt stjórnarskrá konungsríkisins Íslands 18. maí 1920 allramildilegast höfum ákveðið að láta Alþingi koma saman til reglulegs fundar laugardaginn 7. febrúar 1925.

Um leið og Vjer birtum þetta, bjóðum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu Alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þar þá sett Alþingi, eftir að guðspjónustugjörð hefir farið fram í dómkirkjunni.

Gefið á Christiansborgarhöll, 15. desember 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

58
15. des.

KONUNGSBRJEF

um

setning Alþingis.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer viljum hjermeð veita yður sem forsætisráðherra Vorum umboð til þess í Voru nafni að setja Alþingi, er koma á saman til reglulegs fundar laugardaginn 7. febrúar 1925.

Gefið á Christiansborgarhöll, 15. desember 1924.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jón Magnússon.

AUGLÝSING

um

59
30. des.

ákvæði, sem sett hafa verið milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Svíaríkis, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki.

Hin konunglega íslenska ríkisstjórn og hin konunglega sænska ríkisstjórn, sem hafa talið heppilegt að tryggja hvoru landi um sig gagnkvæma vernd fyrir vörumerki landanna, hafa orðið ásathtar um að setja eftirgreind ákvæði.

1. gr.

Í öllu, sem viðkemur eingarrjetti á vörumerkjum, skulu þeir, sem á Íslandi reka verksmiðjuíðnað eða handiðn. landbúnað, námugróft, verslun eða aðra atvinnu, svo og þeir, er reka slíka atvinnu í Svíþjóð, njóta sömu verndar í hinu landinu, hvoru um sig, sem lög þess lands veita atvinnurekendum í landinu sjálfu, ef þeir uppfylla skilyrði þau, sem lög hlutaðeigandi lands setja í því efni.

2. gr.

Þessi samningur kemur í gildi á báðar hliðar jafnskjótt sem hann hefir verið löglega birtur, og skal hann vera í fullu gildi sem ríkjasamningur þangað til sex mánuðum eftir að annarhvor hinna háu samningsaðilja hefir sagt honum upp.

Skift skal á samningi þessum og sams-

Kungl. svenska regeringen och Kungl. isländska regeringen, som ansett lämpligt att tillförsäkra varandra ömsesidigt skydd för varumärken, hava överenskommit om följande bestämmelser:

Art. 1.

Med avseende å allt, som angår äganderett till varumärken, skola personer, som å Island idka fabriks- eller hantverksrörelse, jordbruk, bergsbruk, handel eller annan näring, i Sverige åtnjuta, och personer, som i Sverige idka sådan rörelse eller näring, å Island åtnjuta samma skydd, som de både respektive ländernas lagar tillförsäkra näringsidkara i det egna landet, under villkor dock att de uppfylla de formaliteter, som i detta avseende av de respektive staternas lagstiftning föreskrivits.

Märket är dock icke skyddat i vidsträcktare grad eller för längre tid än i ursprungslandet.

Art. 2.

Detta avtal skall träda i kraft å ömsesidor, så snart dess officiella kungörande ägt rum, och det skall äga kraft och verkan av traktat intill utgången av sex månader, räknat från den dag, då det blivit av någondera av de höga kontraherande parterna uppsagt.

59 konar samningi frá hinni konunglegu
30. des. sænsku ríkisstjórn.

Til staðfestu hefir undirskrifaður samkvæmt paraðlútandi umboði ritað nafn sitt og sett innsigli sitt undir samning þenna.

Denna deklARATION skall utvæxlas mot en liknande deklARATION av Kungl. isländska regeringen.

Till ytermåra visso har undertecknad, därtill vederbörligen bemyndigad, underskrivit och med sitt sigill försett detta avtal.

Kaupmannahöfn, 23. mars 1921.

Í umboði Íslands.

(sign.) *Harald Scavenius.*

Köpenhamn, den 23. mars 1921.

(sign.) *Joachim Bech Friis.*

Þetta er hjærmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 30. desember 1924.

Jón Magnússon.

60

30. des.

AUGLÝSING

um

Samning milli konungsríkisins Íslands og hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands, um endurnýjun á sáttmála, er undirritaður var í London 25. október 1905, um gerðardóm í nokkrum málum.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur og Hans hátign konungur hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands og hinna bresku landa handan hafanna, keisari Indlands, sem hafa undirritað sáttmálann um að ráða friðsamlega fram úr þrætum þjóða á milli, sem gerður var í Haag 29. júlí 1899;

Hafa með hliðsjón af því, að hinir háu samningsaðilar hafa í 19. gr. greinds sáttmála áskilið sjer að gera samninga um að skjóta til gerðar öllum

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and His Majesty the King of Iceland and Denmark, signatories of the Convention for the pacific settlement of international disputes, concluded at The Hague on the 29th July, 1899;

Taking into consideration that by Article 19 of that Convention the High Contracting Parties have reserved to themselves the right of concluding Agreements, with a view to referring

þeim málum, sem þeir álíti kleyft að láta fara með á slíkan hátt,

Skipað sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur: herra Preben Ahlefeldt Laurvig greifa, sjerlegan sendiherra Hans hátignar og ráðherra með umboði við hirð Hans bresku hátignar; og

Hans hátign konungur hins sameinda konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands og hinna Bresku landa handan hafanna, keisari Indlands: the Right Honourable Marquess Curzon of Kedleston, K. G., fyrsta ríkisritara Hans hátignar fyrir utanríkismálin;

En þeir hafa, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sín, sém reyndust vera í góðu og rjettu formi, komið sjer saman um það sem hjer fer á eftir: —

1. gr.

Hinir háu samningsaðiljar endurnýja hjermeð að því er Ísland snertir fyrir 5 ára tímabil í viðbót frá 4. maí 1921 að telja, sáttmála þann, sém undirritaður var í London 25. október 1905 um að láta gerðardóm skera úr vissum flokkum mála, sem upp kunna að koma milli stjórna beggja ríkjanna.

2. gr.

Sáttmála þenna skal staðfesta og skal skiftast á staðfestingarskjölunum í London svo fljótt sem auðið er.

to arbitration all questions which they shall consider possible to submit to such treatment,

Have named as their Plenipotentiaries:

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India: the Right Honourable Marquess Curzon of Kedleston, K. G., His Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs; and

His Majesty the King of Iceland and Denmark: Count Preben Ahlefeldt Laurvig, His Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at the Court of His Britannic Majesty;

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows: —

Article 1.

The High Contracting Parties renew as far as Iceland is concerned, for a further period of 5 years, dating from the 4th May 1921 the Convention signed at London on the 25th October, 1905, for the settlement by arbitration of certain classes of questions which may arise between the two Governments.

Article 2.

The present Convention shall be ratified, and the ratifications exchanged at London as soon as possible.

60 Útgefið í tveim eintökum í London,
30. des. hinn 1. maí 1922.

Done in duplicate at London the 1st
of May, 1922.

Í umboði Íslands.

P. F. Ahlefeldt-Laurvig. *Curzon of Kedleston.*
(L. S.) (L. S.)

Þetta er hjermeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 30. desember 1924.

Jón Magnússon.

61
30. des.

AUGLÝSING

um

ákvæði, er stjórn Íslands og sambandsstjórn Austurríkis hafa orðið ásáttar um
að gilda skuli um verslunarviðskifti milli landanna.

Stjórn Íslands og sambandsstjórn Austurríkis hafa með brjefum 27. og 30. júní 1923 komið sjer saman um að gilda skuli, þangað til fullnaðarsamningur er gerður, ákvæði verslunar- og siglingarsamnings þess, er gerður var milli Danmerkur og Austurríkis—Ungverjalands 14. mars 1887, með þeirri breytingu, að uppsagnarfresturinn, sem ræðir um í 6. gr. nefnds samnings, færist niður í 3 mánuði

Þetta er hjermeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 30. desember 1924.

Jón Magnússon.

62
30. des.

AUGLÝSING

um

ákvæði, er stjórn Íslands og Portúgals hafa orðið ásáttar um, að gilda skuli
um verslunarviðskifti milli landanna.

Stjórnir Íslands og Portúgals hafa með brjefum 9. apríl og 9. maí 1923 komið sjer saman um að gilda skuli í viðskiptum milli landanna ákvæði samn-

ings milli Danmerkur og Portúgals frá 14. desbr. 1896 á meðan vín frá Portúgal, sem ekki er í meira en 21% af vínanda, eru undanþegin banni á innflutningi áfengra drykkja, sem í gildi eru á Íslandi. En þar sem Ísland hefir engar nýlendur, ber að skoða orðin „eða frá nýlendum þess“ og sömuleiðis orðin, sem standa í sambandi við þau, „útflutt frá móðurlandinu“, sem útstrikuð.

Þessi ákvæði ber að skoða sem samning milli þessara tveggja ríkisstjórna, er gildi frá 25. maí 1923.

Þetta er hjermeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 30. desember 1924.

Jón Magnússon.

AUGLÝSING

um

verslunarsamning milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Spánar.

Stjórnir Íslands og Spánar hafa 23. júlí 1923 gert svofeldan verslunarsamning, sem saminn hefir verið á frönsku.

SAMNINGUR.

Til þess að tryggja og auka verslunarviðskifti milli Íslands og Spánar hafa undirritaðir, sem til þess hafa þöglegt umboð, orðið ásáttir um eftirfarandi samning.

En vue d'assurer et de développer les relations commerciales entre l'Islande et l'Espagne, les soussignés dûment autorisés à cet effet, sont convenus de la Déclaration suivante.

1. gr.

Ísland og Spánn skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því er að verslun, siglingum og öðrum atvinnurekstri lýtur, og ennfreður að því er snertir skatta, gjöld (að undanskildum tollgjöldum) og öll önnur álög, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru eða veitt kunna að verða þjóð þeirri, er bestu kjörum sætir, enda komi þetta ekki í

Article 1.

Sauf dispositions contraires contenues dans les articles suivants l'Islande et l'Espagne s'engagent à s'accorder réciproquement, en tout ce qui concerne leur commerce, leur navigation et toute autre industrie, ainsi qu'au sujet des taxes droits (à l'exception des droits de douane) et toutes autres contributions, un traitement aussi favorable que celui

62
30. des.

63
30. des.

63 bága við gagnstæð ákvæði í eftirfarandi
30. des. greinum.

2. gr.

Vörur frá Íslandi skulu við innflutning til Spánar sæta kjörum II. flokks hinnar spönsku tollskrár, sem í gildi er á hverjum tíma.

Vörur frá Spáni skulu við innflutning til Íslands njóta lægstu tollkjara, sem veitt eru eða veitt kunna að verða samskonar eða líkum vörum frá öðrum löndum.

Þó skal um fisk gilda samkomulag það, sem nú er milli stjórnar Íslands annarsvegar og stjórnar Spánar hinsvegar, en samkvæmt því skal ekki fiskur frá Íslandi sæta óhagstæðari tollkjörum en þeim, sem veitt eru eða veitt kunna að verða fiski frá hverju landi sem er, bæði að því er tekur til tollkjara og tollgæslu yfirhöfuð, svo lengi sem verslunarsamband milli Íslands og Spánar hvílir á samningsgrundvelli, hvort heldur er bráðabirgða eða fullnaðarsamningur, gegn því að Ísland veiti vínunum frá Spáni, sem ekki innihalda meira en 21% af vínanda (alkohol), undanþágu frá ákvæðum íslenskra laga frá 14. nóvember 1917, um bann gegn innflutningi áfengra drykkja, og gegn því að Ísland ekki með reglugjörð um misbrúkun vína setji ákvæði, sem koma í bága við undanþágu spánskra vína frá ákvæðum nefndra laga.

qui est accordé ou pourrait être accordé à la nation la plus favorisée.

Article 2.

Les marchandises originaires et en provenance d'Islande seront admises à leur importation en Espagne au bénéfice de la deuxième colonne du tarif espagnol en vigueur de tout temps.

Les marchandises originaires et en provenance de l'Espagne seront admises à leur importation en Islande au bénéfice des taux les plus réduits qui s'appliquent ou seraient appliqués aux marchandises identiques ou similaires originaires et en provenance de tout autre pays.

Toutefois, en ce qui concerne la morue restera valable l'accord existant entre le Gouvernement de l'Islande d'une part et le Gouvernement de l'Espagne d'autre part, en ce qui concerne les marchandises identiques ou similaires originaires et en provenance d'Islande ne sera pas soumise à un traitement douanier moins favorable que celui qui est concédé ou qui pourrait être concédé à la morue de tout autre pays quelconque, tant en ce qui concerne les droits douaniers que les formalités douanières en général aussi longtemps que les relations commerciales entre l'Islande et l'Espagne reposent sur une base conventionnelle, soit provisoire, soit définitive à condition que l'Islande exempte les vins qui n'excèdent pas 21 degrés d'alcool, originaires et en provenance d'Espagne de la loi islandaise, du 14. novembre 1917, sur l'interdiction de l'importation des boissons spiritueuses et à condition que l'Islande ne prenne pas par des dispositions régulatrices concernant l'abus du vin des mesures qui

servent à exténuer les effets de l'exemption des vins espagnols de la dite loi. **63**
30. des.

3. gr.

Ákvæði samnings þessa ná ekki til ívilnana, sem Spánn hefir veitt, eða síðar kann að veita Portúgal, hinum spanska hluta af Marókkó og hinum spansk-amerísku lýðveldum.

4. gr.

Samningur þessi öðlast þegar gildi og stendur þar til þrír mánuðir eru liðnir frá þeim degi, sem honum er sagt upp af öðrum hvorum aðilja.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir sett nöfn sín og innsigli undir samning þenna.

Saminn í tveim eintökum í Madrid 23. dag júlímánaðar 1923.

Article 3.

Les dispositions de la présente Déclaration ne sont pas applicables aux concessions que l'Espagne a accordé ou accorderait à l'avenir au Portugal, à la zone espagnole du Maroc et aux Républiques hispano-américaines.

Article 4.

La présente Déclaration entrera immédiatement en vigueur et restera exécutoire jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à partir du jour où elle aura été dénoncée par l'une des parties contractantes.

En foi de quoi les soussignés ont dressé la présente Déclaration qu'ils ont signé et revêtu de leurs sceaux.

Fait en double expédition à Madrid le vingt trois Juillet mil neuf cents vingt trois.

Í umboði Íslands.

H. A. Bernhoft.
(L. S.)

Sant. Alba.
(L. S.)

Þetta er hjermeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 30. desember 1924.

Jón Magnússon.

64
30. des.

AUGLÝSING

um

skipun og skifting starfa ráðherra o. fl.

Samkvæmt 11. gr. stjórnarskrárinnar, og eftir þegnlegum tillögum forsætisráðherrans, hefir Hans hátign konunginum 29. þ. m. allramildilegast þóknast að setja eftirfarandi ákvæði um skipun og skifting starfa ráðherra og enn fremur samkvæmt 13. gr. stjórnarskrárinnar sömuleiðis eftirfarandi ákvæði um ráðherrafundi, og koma þessi ákvæði í staðinn fyrir ákvæðin í konungsúrskurðum 12. febrúar 1917, 9. des. 1921 og 6. nóvbr. 1922, sbr. auglýsingar forsætisráðherra 31. mars 1917, 5. janúar 1922 og 15. nóvbr. 1922.

I. *Forsætisráðherra.* Undir hann heyra eftirgreind mál: Stjórnarskráin. Alþingi, nema að því leyti, sem öðruvísi er ákveðið. Almenn ákvæði um framkvæmdarstjórn ríkisins. Skipun ráðherra og lausn. Forsæti ráðuneytisins. Skifting starfa ráðherranna. Mál, er snerta stjórnarráðið í heild.

Ennfremur utanríkismál.

Þá er forsætisráðherra forseti bankaráðs Íslands.

II. *Dóms- og kirkjumálaráðherra.* Undir dóms og kirkjumálaráðherra heyra þessi mál: Dómskipun, dómsmál. Þarundir framkvæmd hegningardóma, hegningarhús og fangahús. Tillögur um náðun, veiting rjettarfarslegra leyfisbrjefa, málaflutningsmenn. Lögreglumálefni, þarundir gæsla landhelginnar, bann gegn innflutningi áfengis og annað, er snertir áfengismál. Strandmál. Sifjarjettarmál. Erfðarjettarmál. Persónurjettarmál. Eignarrjettarmál. Yfirfjárráðamál. Kirkjumál. Heilbrigðismál. Til heilbrigðismála teljast meðal annars sjúkrahús og heilsuhæli. Kenslumál, þarundir skólar, nema sjerstaklega sjeu undanteknir. Lög um kosningar til Alþingis og kjördæmaskifting, umsjón um framkvæmd alþingiskosninga. Ríkisborgararjettur. Útgáfa Stjórnartíðinda og Lögbirtingablaðs.

III. *Atvinnu- og samgöngumálaráðherra.* Undir atvinnu- og samgöngumálaráðherra heyra þessi mál: Landbúnaður, þarundir ræktunarmál, búnaðarfjölög, dýralækningar, búnaðarskólar, hússtjórnarskólar. Sjávarútvegur, þarundir Fiskifjelagið. Iðnaður, þarundir iðnaðarskólar, iðnaðarnám, iðnaðarfje-

lög, einkarjettarleyfi. Vatnamál, þarundir sjerleyfi til vatnsorkunotkunar. Verslun, þarundir verslunarskólar, verslunarfjelög, kaupfjelög, samvinnufjelög. Samgöngumál, þarundir vegamál, skipagöngur, póstmál, símamál og loftskæytamál, vitamál. Sveitarstjórnarmál. Fátækramál. Þjóðjarðir. Almenn styrktarstarfsemi, þar undir styrkveitingar til berklasjúklinga. Sjúkrasjóðir, ellistyrktarsjóðir, öryrkjasjóðir, slysatryggingasjóðir, lífsábyrgðarsjóðir og aðrir tryggingarsjóðir, nema sjerstaklega sjeu undanteknir. Byggingarfjelög. Mælitækja- og vogarmál.

64
30 des.

IV. *Fjármálaráðherra*. Undir fjármálaráðherra heyra: Fjármál ríkisins. Þarundir skattamál, tollmál og önnur mál, er snerta tekjur ríkissjóðs, svo sem ef verslun er rekin til að afla ríkissjóði tekna. Undirskrift ríkisskuldabréfa. Fjárlög, fjáráukalög og reikningsskil ríkissjóðs. Hin umboðslega endurskoðun. Embættisveð. Eftirlit með innheimtumönnum ríkisins. Laun embættismanna. Eftirlaun, líffje, lífeyrir embættismanna og ekkna þeirra. Mæling og skrásetning skipa. Peningamál, þarundir peningasláttar. Bankar, sparisjóðir. Yfirleitt heyra undir fjármálaráðherra öll þau mál, er snerta fjárhag ríkisins eða landsins í heild, nema þau eftir eðli sínu eða sjerstöku ákvæði heyri undir annan ráðherra. Hagstofan.

Ráðherrafundi skal halda um frumvörp til nýrra laga eða breytingar á lögum, er ráðherra vill fram bera. Þá skal og á ráðherrafundum taka til meðferðar allar hinar mikilvægari stjórnarathafnir, þar með talin veiting þeirra embætta, er telja má varða landið mikið í heild, svo sem embætti skrifstofustjóra stjórnarráðsins, biskups, landlæknis, aðalpóstmeistara, landssímastjóra og banka- stjórnanna. Svo skal og ráðherrafund halda, er ráðherra óskar fundar um eitt- hvert mál.

Þetta er birt öllum þeim til eftirbreytni, er hlut eiga að máli.

Forsætisráðherrann, Reykjavík, 30. desember 1924.

Jón Magnússon,

